

**Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun
işçilere, her milliyetten emekçilere,
gençlere, kadınlara çağrısıdır!**

**Hak ve özgürlüklerimiz için;
İnsanca yaşam ve çalışma koşulları için;
Onurumuz ve geleceğimiz için
Kapitalist yıkıma, emperyalist savaşa dur diyelim!
Örgütlü sınıf mücadelesini yükseltelim!**

İÇİNDEKİLER

Emperyalist savaşa karşı işçi ve emekçi direnişi! oyunu ve emekçiler.	3
Çankaya'da savaş hazırlığı	4
Amerikancı medya savaş borazanlığına devam ediyor	5
"Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu" adaylarının işçi sınıfına ve emekçilere çağrısı	6
Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'ndan savaşa karşı açıklama ve çağrı	7
Kurtköy-Aydos'ta seçim çalışması deneyimleri.	8
Gülsuyu seçim çalışmaları deneyimi	9
Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekleyelim!	10
İşçi ve emekçilerle seçim üzerine konuştuk... ..	11
Hüseyingazi'de çoşku! açılış!.....	12
Holdingi "Genç Parti" üzerine.....	13
Seçim kampanyası üzerine (Orta sayfa).	14-16
Çocuklar için güneşli güzel günler sosyalizmle gelecek!	17
Seçim tuzağına bir kez daha düşmeyelim.....	18
Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekle!... ..	19
Siyonistler Gazze Şeridi'ni işgal etmeye hazırlanıyorlar.	20
İşçi sınıfının kurtuluşu AB'de değil kendi sınıf mücadelesindedir.	21
Bir kez daha Güney Kürdistan üzerine... ..	22
Seçimler ve parlamenter hayaller.	23
Dünya halkları emperyalist savaşa karşı seslerini yükseltiyorlar	24
Liman işçilerinin mücadelesi ve uluslararası sınıf dayanışması.	25
Bu gençlere dikkat!	26
Mücadele Postası	27

SOSYALİZM YOLUNDA

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2002/40 (80) • 12 Ekim 2002
Fiyatı: 500 000 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Vural UZAL
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel-Fax: 0 (212) 534 32 39
e-mail: kb1@turk.net
Web: <http://www.kizilbayrak.de>
<http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: SERLER Matbaacılık
İSTANBUL
Tel: 0 (212) 880 40 75

Genel Dağıtım:
YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Bir yandan yaklaşan seçimler ve AB kriterleri üzerinden demokrasilik oyunu sürerken, diğer yandan baskı ve yasaklar, engellemeler ve devlet terörü artarak devam ediyor.

Bu kapsamda, gazetemizin 3 çalışanı da seçim faaliyeti sırasında gözaltına alınmıştır. Gazetemizin yayına hazırlandığı 10 Ekim günü, Taksim'de afiş çalışması yaparken gözaltına alınan çalışanlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

Sistemin azgın bir şiddet eşliğinde bastırma-engelleme çabası, hiç kuşku yok ki, sadece devrimci sınıf muhalefetine yönelik değil. Sınıf, emekçi ve gençlik kitlelerinin en cılız hak eylemleri dahi, sistemli bir biçimde devlet terörüne maruz bırakılıyor. Bu şiddet kimi zaman öylesine azgınlaştırılıyor ki, sistem içinden bile tepki alabiliyor. Geçtiğimiz hafta öğrenci gençliğin eylemlerinde yaşanan gözaltına alma manzaralarında olduğu gibi. Söz konusu itirazlar insan hakları ve hukuk üzerinden değil, "AB kriterleri" üzerinden yöneltilmiş olmasına rağmen, baskı ve şiddetin sistem dahilinde bile rahatsızlık verecek bir düzeyde sürdürüldüğünü anlatıyor.

Sistemin karakteri sadece baskı ve şiddete dayalı, onun üzerinden şekillenmiş devlet ve adalet sisteminde kendini göstermiyor. Bu karakterin bir başka baskın özelliği de yalanlarla, sahtekarlıklarla, oyalama ve aldatmacalarla ayakta durmaya çalışması. İçinde bulunduğumuz süreç ise bu özelliğin had safhalarda kendini göstermesini koşulluyor.

Seçim faaliyeti, düzen partileri cephesinden her türden yalancılığın, sahte vaatçiliğin mübah sayıldığı bir etkinlik anlamına geliyor. Zaten kitleler de bunu çoktan öğrendiği için, bir nevi karşılıklı oyun sahnelenmektedir. Oyuncu parti liderleri aldatmış gibi, seyirci halk kitleleri aldatılmış gibi yaparak, propaganda alanlarını birer seyirlik sahnesine dönüştürüp, fırsattan istifade eğlenmektedirler.

Bu bakımdan, denilebilir ki, seçim sürecinin tek ciddi çalışması devrimci sınıf platformu tarafından yürütülmüştür. Ne sahte vaatler, ne koltuk kapmaca oyunu... Bağımsız devrimci adayların ilgi alanındadır. Onlar kitlelere sadece ve sadece gerçekleri açıklamak, gerçek çözüm ve kurtuluş yolunu göstermek amacıyla yürütüyor seçim çalışmalarını. Böylelikle de sahnelenen orta oyununu bozmuş olduklarından sistemin şiddetini üzerlerine çekiyorlar.

İkinci sayısı çıktı! Kitapçılarda...

İşçi Kültür Evi Bülteni

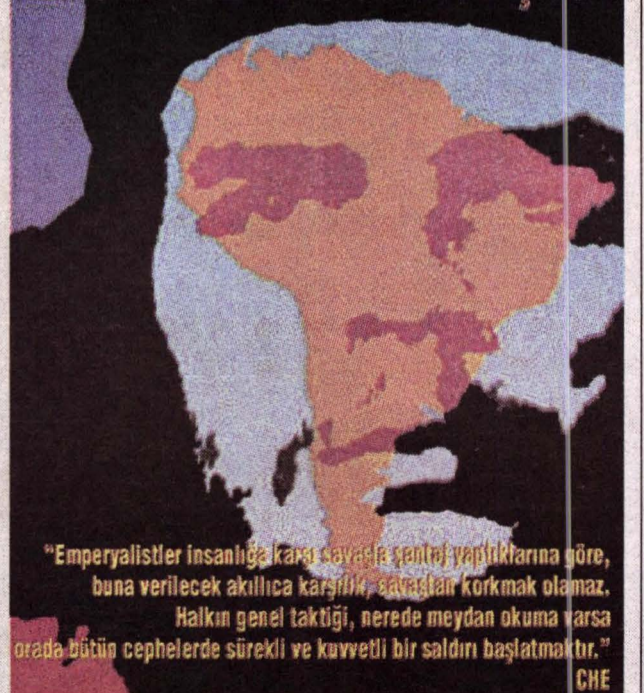
Sayı: 7015 Ekim 2002/40 (80) TL

Maskelerini indiriyoruz!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu Destekliyoruz!

KOMUTAN CHE KAVGAMIZDA YAŞIYOR!

"Emperyalistler insanlığa karşı savaşla sentez yaptıklarına göre, buna verilecek akıllıca karşılık, savaşları korkmak olamaz. Halkın genel taktiği, nerede meydan okuma varsa orada bütün cepelerde sürekli ve kuvvetli bir saldırı başlatmaktır." CHE

Emperyalist savaşa karşı işçi ve emekçi direnişi!

Amerikan işbirlikçilerinin saatleri savaşa kuruluyor

Sermaye iktidarı topyekün emperyalist savaşa hazırlanıyor. Geçen hafta MIT ve Genelkurmay Başkanlığı'nın, savaşa ilişkin yapılan hazırlıklar ve alınan önlemlerle ilgili olarak cumhurbaşkanı ve bakanlara verdiği brifingin ardından bir dizi yeni karar alındı. Bu kararlar şu üç noktada toplanıyor: Şimdiye kadar yapılan ve yapılacak olan hazırlıkların hızlandırılması, buna uygun bir mevzuat oluşturulması ve devletin çeşitli birimleri arasında eşgüdüm sağlanması. Bunlara ek olarak, Türk halkının gözünde savaşın meşrulaştırılması çalışmalarına hız verilmesi de karara bağlandı. Medya önemli bir parçası da kendisine düşen bu görevi zaten hakkıyla ve sektirmeden yerine getirmeye başlamıştı bile. "Andıç"ı alan kaleme sarıldı.

Dikkat edilirse, 4 Ekim Çankaya Zirvesi'nde savaşa katılınıp katılmayacağı gibi bir sorun ya da tartışma gündeme gelmedi. Neden gündeme gelsin ki? Gelinek yerde bu konuda farklı bir tercih yapma şansı ve durumu mu var ortada? Hal böyle olunca sermaye iktidarına düşen görev de bütün saatleri başlayacak Irak saldırısına ayarlamak oluyor. Ve şimdi saatler savaşa ayarlı.

Bir haftadır bu kararlar gereğince bir dizi adım atılıyor. Ordu cephesinden zaten bir sorun yoktu. Aylar öncesinden hazırlıklarını tamamlayan Türk ordusu tam bir teyakkuz halinde savaş komutunu bekliyor. Atılacak adımlar daha çok savaşın iç hazırlıkları ve diplomatik alanıyla ilgili.

Her şeyden önce, artık yalnızca bir zamanlama sorunu olarak ortada duran savaşı iç cepheden de karşılayacak düzenlemeler gerekiyor. Bu açıkça, içerde savaş koşullarına uygun hukuki, siyasal, askeri-polisiye hazırlıkların tamamlanması demek. Zaten yapılacak hazırlıkların başlığı da buna uygun: "Savaşın güncelleştirilmesi".

Bunun için ilk elden Seferberlik ve Savaş Hali Kanunu ve tüzüğü, Milli Müdafaa Mükellefiyeti mevzuatları devreye sokulacak. Yani, savaş koşullarının yasaları uygulanacak. Detaylandırırsak; bunun içinde, tüm grevlerin, gösteri ve yürüyüşlerin yasaklanması var. Bir takım hak ve özgürlüklerin kısıntılarının dahi rafa kaldırılması var. Olağanüstü yönetimin bütün kurallarıyla uygulanması, olağanüstü bir devlet terörü ve baskı var.

Savaş ve savaş hazırlıklarının iktisadi gerekleri ise ortada; savaş zamları, savaş vergileri, sıfır ücret artışları, geniş tensikatlar ve sınıfa her türlü saldırının önünün açılması. Bu cephede; İşin nasıl bir seyir izleyeceğini anlamak için, Birinci Körfez Krizi döneminde yalnızca fabrikalarda çalışan üç yüz bin işçinin işine son verildiğini hatırlamak bile yeter. '89 Bahar Eylemleri'nin öncü işçilerinin çoğunun işine savaş vesilesiyle oluşan kriz bahane edilerek son verilmesi, bir başka cepheden dikkat çekilmesi gereken bir konu. Savaş ortamının iyice azdıracağı kriz, bu ülkede bir avuç sermaye ve savaş ağası dışında kalan milyonlarca insanı pençesine alacaktır.

Dışardaki savaş içerde de savaş hali yaratacağı için,

savaş cephesinin bütün kurallarının aynısıyla içerde de uygulanma zorunluluğu var. İşte devletin yüksek katlarında, bir takım zirvelerde, bu türden yasal ve pratik hazırlıklar yapılıyor. İç İşleri Bakanlığı, MIT, Emniyet müdürleri, mülki ve İdari amirleri, yani bütün devlet erkani, harıl harıl savaş hazırlıkları yapıyorlar, savaş yönetmelikleri çıkarıyorlar. Ve bütün çalışmaları, savaşın kurmayı olan Genelkurmay Başkanlığı gözetiminde sürdürüyorlar.

Diğer taraftan bir savaş hükümeti hazırlıklarının hızlandırılmasına da tanık oluyoruz. Bu konuda da, seçimler beklenmeden savaşın bütün gerekleri hızla yerine getiriliyor. Ecevit, olası bir savaş için Dışişleri Bakanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı'na her türlü görüşmeleri yapma ve gelişmelere göre yeni kararlar alma yetkisi verdi. Belirtmeye gerek yok ki 4 Kasım'da işbaşına gelecek hükümetin yapacağı ilk icraatların başında savaş kararlarının altına imza atmak, bir savaş hükümetinin tüm gereklerini yapmaktır.

Kısaca, şu son birkaç gündür sermaye iktidarı, bütün cephelerden, dışında kalma şansı olmadığı savaşın hazırlıklarını sürdürüyor. Bütün dikkatlerin seçimlere kilitlenmesi, işini daha da kolaylaştırıyor. Oy avcılığına çıkan bütün düzen partileri, bilinçli olarak bu temel ve can alıcı meseleye dokunmadan, kitlelerin dikkatlerini başka noktalara, altını demagoji ve yalanlarla döşedikleri sahte gündemlere çekiyorlar. Bu konuda yöneltilen soruları kaçamak ve yüzeysel cevaplarla geçiştiriyorlar.

Sefalet içinde yüzen milyonlarca emekçi ise, seçimlere ve seçimlerle oluşan siyasal atmosfere daha çok kendi dar iktisadi talepleri penceresinden bakıyorlar. Tepki ve tercihlerini daha çok buradan dile getiriyorlar. Üstelik, düzen partilerinden hiçbirinin taleplerini karşılama gücüne ve ciddiyetine sahip olmadığını bile bile.

Bu dar bakış, bu sıkışmışlık nedeniyle işçi ve emekçilerin gündeminde yaklaşmakta olan bu savaş yeterince yer etmiyor. Ya da olduğu kadarıyla bile ciddi bir ağırlık ve önem taşıyor. Elbette, Türkiyeli işçi ve emekçiler bu savaşı istemiyor, bu savaşa karşı. Vurgulamak istediğimiz, bu karşıtlığın yeterince ciddi, bilinçli ve eylemli-örgütlü bir karşılığının henüz bulunmadığı. Bu konuda emekçilerin politik tutumlarının zayıflığı. Ki, sermaye iktidarının en büyük şansı da bu mevcut durumdur. Ve onun bir diğer şansı, seçimlerin savaş hazırlıklarını perdelemesidir, bir anlamda savaşın ve savaş hazırlıklarının gözlerden saklanmasıdır.

Savaş dönemlerinde devrimin saati daha hızlı çalışır

Bütün bunları savaş vesilesiyle artan görevlerimizi bilince çıkarmak için söylüyoruz. Gelinek yerde artık sermaye iktidarının savaşa girmesi bir olasılık değil, yakıcı ve yakın bir gerçek. Amerikancı düzen partilerinin toplamının bu savaş karşısında en küçük bir itirazları yok. Ve kitleler seçim vesilesiyle oluşan politik atmosfere, hiç değilse birkaç hafta daha, ciddi bir ilgi gösterecekler.

Seçim çalışmamızın hedefleri ve çerçevesi belli. Bu hedef ve çerçeve içinde, sermaye iktidarının özenle dikkatlerden saklamaya çalıştığı, düzen partilerinin es geçtiği ve kitlelerin yakıcılığını hissetmediği savaş gündemleştirmek çok önemli bir yer tutuyor. Düzenin ve düzen partilerinin teşhiri için önümüzdeki sayısız olgu ve malzeme içinde en temel, en yakıcı ve dönemsel olarak en çok öne çıkarılması gerekenlere çok daha özel bir ağırlık vermek durumundayız. İşte savaş bu olguların başında geliyor.

Kuşkusuz, toplam propaganda ve örgütlenme çalışmamızda daha yapılacak ve emekçilere söylenecek çok şey var. Mümkün mertebe, söyleyeceklerimizi temel materyallerde işledik, işliyoruz. Seçim atmosferinin yoğunlaştığı ve sona yaklaştığı şu günlerde şimdi yapılması gereken her şeyi işlemek, her şeyi söylemek değil (kuşkusuz ki biz bunu yine gözeteceğiz); en temel siyasal olgular ve gelişmeler üzerinden, propagandamızın-programımızın en canlı yanını, özünü öne çıkararak kitlelerin ilgisini belli konularda yoğunlaştırmaktır. Teşhir ve propagandayı bilince, eyleme ve örgütlülüğe dönüştürecek imkanları güçlendirmektir. Ve tabii ki, 3 Kasım'ı 4 Kasım'a bağlayacak olan halkayı öne çıkarmaktır.

İşte, bu halkaların en yakıcı olanlardan biri emperyalist savaştır. Ve bizim, seçim çalışmamızda daha özeldir gözetmemiz gereken şey, düzen-düzen partilerinin programının "içerde sosyal yıkım dışarıda halklara savaş" üzerine kurulduğunu; bütün çabalarının bunu hayata geçirmek olduğunu en etkili ve en yaygın biçimde kitlelere anlatmaya ve onları mücadeleye çağırmaya daha da yoğunlaşmaktır. Artık "bir düzenin-sermayenin- programı var, bir de devrimin-işçi ve emekçilerin-programı var" diyerek kitlelerin karşısına çıkmalıyız.

Emperyalist haydutlar ve onların uşakları için savaş artık neredeyse yalnızca bir an meselesi. Şimdiden sonra çalışmamıza bu bilinçle ve yoğunluk hız kazandırmalıyız. Bütün hazırlıklarımızı buna göre yapmalı, ağırlık vereceğimiz konuları, gözeteceğimiz öncelikleri buna göre belirlemeliyiz. 4 Kasım'ı, bir savaşın başlangıcı, bu savaşa dönük çok yönlü hazırlıklarımızın yeni bir evresi olarak tanımlamalı, bu ara süreci böyle değerlendirmeliyiz.

Politik mücadelede en kötü şeylerden biri de, bir sürece hazırlıksız ve plansız yakalanmaktır. Bizim bu konuda programımız yeterince açık, politikalarımız yeterince nettir. Nihayet politik süreçlere ve grevlere ilişkin pratik tutumumuzda ortadadır. 4 Kasım'da bizi çok daha zorlu bir süreç, çok daha zorlu görevler bekliyor. Ortaya koyduğumuz çabayla daha şimdiden elde ettiğimiz kazanımların sonuçlarını daha da ilerletmek, gerçek bir sıçramayla süreci güvencelemek, bu zorlukları aşmak için göstereceğimiz çabaya bağlı.

Bu zorlu dönemi, ancak zorlu görevlerin sorumluluğuyla hareket edenler kazanabilirler. Birçok zorlu süreçten sonra bu konuda da son derece iyimseriz. Zaman, devrimin saatiyle ilerliyor.

SY Kızıl Bayrak

Aldatıcı savaş karşıtı söyleme rağmen devletin zirvesi hummalı bir biçimde savaşa hazırlanıyor...

Çankaya'da savaş hazırlığı

Devletin büyük başları, MGK toplantısının hemen ardından bu kez Çankaya'da toplandılar. 4 Ekim tarihli Çankaya Zirvesi'nin amacı, devletin savaşta eylem planını oluşturmak olarak açıklandı. Toplantıda yapılan değerlendirmeye göre, Bush yönetiminin ABD kongresi ve BM Güvenlik Konseyi'nde yürüttüğü pazarlıklarla saldırının hukuksal zeminini hazırlamak konusunda kararlı olduğu, bu nedenle "harekatın" Türkiye'deki seçimlerden önce olmasının mümkün olmadığı ortaya çıkıyor. Fakat Dışişleri Bakanı Şükrü Sina Gürel, Bush'un uzlaşma sağlayamadığı takdirde ABD Temsilciler Meclisi'nden aldığı savaş yetkisine dayanarak ve sadece İngiltere'nin desteğiyle saldırıyı erken başlatabileceğini de belirtiyor.

Hem 30 Eylül tarihli MGK toplantısı, hem de 4 Ekim Çankaya Zirvesi, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Elizabeth Jones ile Irak Başbakan Yardımcısı Tarık Aziz'in Türkiye ziyaretlerinin hemen akabinde gerçekleştirildi. (Tarık Aziz'e "gerekli yanıtlar" görüşmeler anında verildiği ve Irak'ın istekleri pek de kaale alınmadığı için, devletin zirvesinin asıl olarak ABD'nin Jones aracılığıyla ilettiği istemleri ele aldığına kesin gözüyle bakılabilir.)

Türkiye ve ABD arasında öteden beri süren bir dizi görüşme sonrasında bugün artık ABD'nin Irak saldırısı için Türkiye'den istemleri (buna Türkiye'ye dayatmaları da diyebiliriz) somutlaşmış durumda. ABD'nin Dışişleri Bakan Yardımcısı aracılığıyla ilettiği "çok gizli" istemler, "yalnızca üsler ve hava koridorlarının kullanılmasında sınırlı" değil elbette. Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla ABD, saldırının boyutlarına göre, Türkiye'den "hava sahası ve kıta sahanlığı ile üsleri kullanmayı", "istihbarat desteği", "Türkiye topraklarında asker bulundurmamayı" ve "Türk askerinin operasyona katılmasını" talep ediyor.

Çankaya'dan çıkan yanıt ise; ABD saldırısına verilecek desteğin ABD'nin sağlayacağı "uluslararası hukuka dayalı meşruiyete" bağlı olacağı ve bunun dünyaya duyurulacağı; hukuki zemin sağlandığı takdirde Türkiye'nin hava sahası ve kıta sahanlığı ile üslerini kullanacağı, istihbarat konusunda desteğe devam edeceği; asker bulundurma ve Türk askerlerinin saldırıya katılması konularına ise sıcak bakmadığı biçiminde oldu. Burada bir yanılsama yaratmak amacı taşıdığı için vurgulamak gerekir ki, ABD yıllardır Türkiye'nin hava sahasını ve üslerini hiçbir engellemeyle karşılaşmadan zaten kullanıyor. Ayrıca istihbarat konusunda da gerekli her türlü desteği alıyor. Bu açıdan ortada yeni olan bir tutum yok.

ABD'nin taleplerini ilettiği ve Türkiye'de söz konusu toplantıların yapıldığı günlerde, Güney Kürdistan'da Kürt parlamentosu toplandı. Devletin zirvesinde biraraya gelen sermaye iktidarı temsilcilerinin bu konuyu atladığı zaten düşünülemez. Bu konuyla ilgili olarak gerek MGK ve Çankaya

toplantıları bitiminde, gerekse Ecevit ve başka bazı yöneticiler tarafından peşpeşe tehditkar açıklamalar yapıldı. Tüm açıklamaların ortak teması, "Kuzey Irak'taki gelişmelerin" yakından izlendiği, Türk devletinin olası bir Kürt devleti oluşumuna karşı gerekli tedbirleri aldığı ve gerekeni yapacağı üzerine oturuyor.

Çankaya zirvesi sonrası yapılan açıklamalarda her ne kadar Türkiye'nin savaşa aktif olarak katılmayacağı söylense de olgular tam tersini işaret ediyor.

Öncelikle Çankaya zirvesi, gerek bileşim gerekse amaç olarak tam bir savaş hazırlığı zirvesidir.

İkincisi, Türkiye ABD'ye binbir uşakça bağla bağlıdır ve mehmetçik kanının karşılığı IMF kredileri üzerinden zaten peşin olarak satın almıştır. Şimdi

hava sahası, istihbarat vb. talepleri Amerika ile Türkiye arasında imzalanan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması'na dayandırılacak. Benzer bir biçimde, "Türk askerinin Kuzey Irak'a girmesi "sıcak takip" kapsamında olacağından ve daha önce TBMM kararı olmadan defalarca gerçekleştirildiğinden, olası Irak saldırısının da kılıfı yapılacaktır.

Bütün bunlardan çıkan sonuç; Bush, Türk egemenlerinin arzu ettikleri hukuki zemini ister hazırlasın ister hazırlamasın, Türk devleti "kaçınılmaz olan" Irak savaşına aktif olarak katılacaktır. Bütün uşak nazlanmasına, utangaç söylemlerine rağmen bu böyledir.

Zaten Irak'a saldırma planı gündeme geldiğinden bu yana tüm düzen çevreleri (ordu, medya, partiler vs.)

kamuoyunu savaşa hazırlamaya çalışıyorlar. Sık sık ABD'nin saldırı kararlılığı vurgulanıyor. Özal'ın "bir koyup üç alacağız" sözüyle hafızalara kazınan Körfez Savaşı örneğinden yola çıkılarak, Türkiye'nin geçmişte çok daha fazla değil de 40 milyar dolar zarar etmesi gene de bir "başarı" olarak lanse ediliyor. Türkiye savaş durumunda zararlı çıkarmış ama savaşta aktif olarak rol aldığı kâra bile geçebilirmiş! Dahası Irak'ta savaş sonrası istenmeyen gelişmeleri (örneğin Kürt devletini kurulması) engellemek ve masada söz sahibi olmak için de savaşa katılmak gerekliymiş. Türkiye toplumu uzun

yapılan açıklamalar kitleleri aldatmaktan ve şimdilik görüntüyü kurtarmaktan öte bir değer taşıyor.

Üçüncüsü, Güney Kürdistan'daki gelişmelere karşı Türkiye'nin tavrı ve Türkmenler üzerinden yapılan manevralar, örneğin Kürt parlamentosunun toplandığı günlerde Türkmenler'in çeşitli Kürt kentleri üzerinde hak iddia etmesi, tüm söylemlere rağmen Türk devletinin savaşa çoktan dahil olduğunu gösteriyor.

Son olarak, ordunun hazırlıkları da bunu destekleyecek niteliktedir. Generaller, soldaki şakşakçıların aksi yöndeki tüm söylemlerine nispet oluştururcasına, canla başla savaşa hazırlanıyorlar. MGK'nın 30 Eylül tarihli olağan toplantısında generaller, ABD'nin Irak'ı vurmasını artık kaçınılmaz son olarak nitelemişler. TSK'nın gelişmeler karşısında gerekli önlemleri aldığı bu toplantıda bir kez daha vurgulanmış. Kuvvet komutanları ve Genelkurmay Başkanı, en son Ekim'in ilk haftasında sınır birliklerini denetlemeye gittiler. Bu arada olası bir savaşta seferberlik kapsamındaki sivil araçların sahibi kişi ve şirketlere de araçlarını hazır bekletmeleri yönünde bildirimlere başlandı.

Nitekim Türk egemenleri, iç cephedeki olası tepkileri ve meclisin mevcut durumunu hesap ederek, meclisten savaş ilanı etme kararı çıkarmak yerine, işi çoktan başka hukuksal kılıflara uydurmuş durumdadırlar. Buna göre, ABD'nin kabul edilen üs,

zamandır işte bu çığırtkanlıklarla sersemletiliyor. "11 Eylül saldırısı Türkiye'nin işine yaradı" diyenler, bölge halklarının kıymından, çekeceği zulüm den, yıkımdan da kazanç bekleyecekler tabii ki. Sık sık "Biz savaş istemiyoruz, Irak'ın toprak bütünlüğüne saygılıyız, sorunlar diplomatik temelde çözülebilir" gibi sözler, aldatmaca ve ikiyüzlülük örneklerinden başka bir şey değildir.

Yazık ki kendilerini doğrudan ilgilendiren hayati önemdeki bu gelişmeler karşısında işçi ve emekçiler cephesinden henüz anlamlı bir tepki yok. Oysa savaş esas olarak işçi ve emekçilerin yıkımını derinleştirecek, onların çocuklarının kanı üzerinden yürütülecek. Bu açıdan Avrupa'da ve Amerika'nın göbeğinde baş gösteren savaş karşıtı kitle hareketine Türkiye'den güç katmak yaşamsal bir sorumluluktur. Kaldı ki emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı durmak, savaşla yerle bir olacak, derin acılarla ve kitlesel ölümlerle karşı karşıya kalacak olan bölgenin mazlum halklarıyla kardeşliğin de temel bir gereğidir.

Komünistler, ilericiler ve devrimciler, öncü işçi ve emekçiler, emperyalist savaş ve saldırganlığa, halkların yıkım ve katliamına karşı mücadeleyi, emperyalist savaş kundakçıları Türkiye'deki işbirlikçilerini de hedef alacak bir çerçevede, "İşçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarı etrafında örnek sorumluluğuyla karşı karşıya bulunmaktadırlar.

Amerikancı medya savaş borazanlığına devam ediyor...**Emperyalist saldırganlığa sesimizi yükseltmenin zamanıdır**

Amerika'nın Irak'a yönelik saldırı hazırlığının (aslında genel olarak Amerikan saldırganlığının) Amerikancı Türk medyası tarafından en ileri düzeyde desteklendiği biliniyor. Denilebilir ki, Türk medyası Amerika'nın savaş borazanlığını üstlenmiş durumdadır. Amerika'nın Irak'a yönelik tüm iddia ve ithamları Türk medyası tarafından sorgusuz-yargısız doğrulanmakta, onaylanmakta ve desteklenmektedir. Amerika'dan doğru alınan haberler, haber kaynağı üzerinden değil, kendi dilleriyle, kendi görüşleriymişçesine iletilir halka. Bush'un ya da başka bir Amerikan yöneticisinin dilinden verilse, haberi dinleyen yahut okuyanın düşünme-yorumlama şansı olacak ve büyük çoğunlukla karşı çıkılacak çünkü. Ama yorum "ulusal" basından olunca, "demek ki böyleymiş, Irak haksızmış, suçluymuş, tehlikeliymiş" diye düşünülecek. Medyadaki satılık kalemler böyle sanıyor olmalı.

Ancak bizim medya mensuplarının tek marifeti Amerika'nın saldırganlığına destek çıkmak da değil. Sadece "Amerika ne yapsa yeridir, haklıdır, gitsin, saldırın, Irak'ı da ele geçirsın" demiyorlar. Peşinden biz de gidelim, Irak'ın yağmasından biz de pay alalım diye yırtınıyorlar. Amerika'nın maşalığını yapmayı, komşu bir halka saldırmayı bir marifetmiş gibi sunuyorlar. Hep, Türkiye'nin çıkarlarından, savaşa girmez ve seyrederse uğrayacağı kayıplardan söz ediyorlar. Girerse neler kaybedeceği konusuna ise hiç değinmiyorlar. "Ulusal çıkarlar" adına savunulanlar ise ulusallıkla uzaktan yakından ilgisi olmadığı gibi, ulusal çıkar sağlamak şöyle dursun, büyük kayıplar, büyük acılar getirecek şeyler.

Kayıpların en büyüğü ve en acısı ve asla tazmin ve telafi edilemez olanı, hiç kuşku yok ki, savaşta yitirilecek canlılardır. Amerikancı medya, aynı karaktere sahip Türk devlet yetkilileriyle bir ağızdan, "savaş zararlarının tazmini" teranesini okurken, asla can kayıplarını gündeme getirmiyor. Konuyla ilgili toplanan devlet zirvesinin ardından yine tazminatlardan söz eden bir açıklama yapıldı. Medya yine devletin yaptığı bu açıklamaları, yorumsuz, eleştirisiz, tartışmasız gerçeklermiş gibi ilettiler kitlelere. Yine soru yoktu "can kayıplarını nasıl tazmin edeceksiniz" diye.

Irak'a saldırıya ilişkin medyanın tutumu genel olarak savaş kışkırtıcılığı olmakla birlikte, özellikle Kürt düşmanlığı kışkırtması öne çıkıyor. Barzani ve Talabani'nin her adımı, her sözü, Türk medyası tarafından abartılıp-çarpıtılarak bir savaş sebebi haline getiriliyor. Elbette bu konuda da medya ile devlet aynı çizgidedir. Türk devleti, adeta, Amerika'nın bu savaşa Kürtler'in kaderine müdahale etmek üzere girmek zorundadır. Sadece Türkiye'dekiler değil, dünyanın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar, Kürtler baş düşmandır. Başlarının ezilmesi gerekmektedir. Bu tür bir yayıncılıkla Türk şovenizmi kaşınmaya devam edilmekte, şovenizmin etkisi altındaki insanların gözü savaşın vahşetine karşı körleştirilmektedir.

Amerikan emperyalizminin dünyanın dört bir yanında uyguladığı halkları birbirine kırdırma politikası şimdi Ortadoğu için işletilmekte ve Türk medyası da bu vahşet çarkının bir dişlisi gibi

kullanılmaktadır. Kürt düşmanlığı nerdeyse kadim hale getirilmek üzere. Irak'a saldırıya dahil olduğunda ise, Irak halkıyla düşmanlık başlayacak. İsrail ile Filistin'in arasını bulmak ise artık nerdeyse imkansız hale gelmiş durumda. Türk medyasının Amerikan uşaklığını hangi boyutlara vardırıldığını görmek için, Filistin haberlerine bakmak bile yeterlidir. Haberler, Amerika-İsrail dilinden verilmekte, silahsızlandırılmış bir halka en modern savaş araçlarıyla saldıran, yakıp-yıkan, kırıp-geçen İsrail devleti, sanki son derece doğal ve haklı bir eylem içindeymiş; tanklara karşı taşlarla direnmeye çalışan Filistinli çocuklar ise tehlikeli birer teröristmiş gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Kuşkusuz, söz konusu Filistin olduğunda, medyanın bu saptırmasının Türkiye halkları üzerinde fazla bir etkisi olmamaktadır. Ama gene de, bu yolla tehlikeli bir dil

yerleştirilmekte; her türlü hak mücadelesi terör eylemi yaftasıyla hedefe konulmakta, emperyalist haydutların öldürme hakkı kutsanmaktadır.

Medyanın bu zehir saçan dili, bu boyun eğdirme-boyun eğme ideolojisi, tek bir yolla alt edilebilecektir: Haklar ve özgürlüklerden daha fazla söz edilmesi, haklar ve özgürlükler için daha güçlü mücadele yürütülmesiyle. Amerikan saldırganlığının karşısına ne kadar güçlü dikilebilirse, bu saldırganlığa karşı mücadele ne kadar yükseltilir-yüceltilirse, saldırganlığı haklı gösterme ideolojisi de o kadar fazla mahkum edilebilecek, sonuçta yenilebilecektir. Ezilenlerin, saldırıya uğrayanların ve medyanın da marifetiyle kandırılmaya çalışılanların haklı sesi, bugünkü koşullarda, sadece devrimci basın tarafından ve devrimci faaliyetin diğer propaganda araçları vasıtasıyla yükseltilebiliyor. Bu ise devrimci yayınların,

bildirilerin, afişlerin vb. işlevini ve önemini daha yaygın, daha etkin kullanımının zorunlu olduğunu gösteriyor.

Emperyalist saldırganlık dünyanın dört bir yanında giderek daha güçlü ve daha yaygın eylemlerle protesto ediliyor. Bu saldırganlıkta maşalık görevi üstlenmiş bulunan Türkiye'de ise halen ses getirecek bir eylem ve etkinlik düzenlenmiş değil. Devrimci faaliyet, sadece haklının sesini duyurmakla değil, ama gücünü örgütlemek ve ortaya çıkarmakla da yükümlüdür. Savaş karşıtı propaganda faaliyeti, artık, savaş karşıtı eylemlerin örgütlenme faaliyetiyle desteklenmeli ve yükseltilmelidir.

Savaş borazanı Amerikancı medyanın sesini, alanlardan yükselen savaş karşıtı sloganlarla bastırmanın zamanı çoktan gelmiştir.

Emperyalist savaşın ağır ekonomik faturası

Emperyalist savaşların faturası savaşta yıkıma uğratılan halkın yanı sıra kardeş ülke halklarına da çeşitli şekillerde yıkım olarak ödetilmektedir. Irak'a yapılacak müdahalenin faturası Türkiye işçi, emekçi sınıfına da çok ağır şekilde ödetilecektir. Ekonomik alanda ödenecek faturanın yükü çok ağır olacaktır.

Körfez krizinin Türkiye ekonomisinde yarattığı kaybın 12 yılda 100 milyar dolar olduğu belirtiliyor. Körfez krizinin ardından artan işsizliği, yaşanan ekonomik krizi Türkiyeli işçi ve emekçiler çok ağır bedellerle ödemiştir. Türk-İrak İş Konseyi'nin hazırladığı rapora göre, olası Irak operasyonunda Türkiye'nin olası kaybının 150 milyar dolar olacağı bildiriliyor. Olası Irak operasyonunun Türkiye'ye etkileri konusunda açıklama yapan İMF direktörü M. Deppler savaşın bir süre petrol fiyatlarını arttıracığını, turizmi düşüreceğini, Türkiye ekonomisini olumsuz etkileyeceğini açıklıyor. Ve ardından adeta alay edercesine şunları ekliyor: "Bu etkiler Türkiye'de sistemin karşılayabileceği kısa dönemli şoklar olur. Uygulanan program Türk ekonomisini çok güçlendirdi. Dolayısıyla Türkiye'nin bir Irak şokunu ne kadar iyi karşılayabileceğini gören

insanların olumlu yönde şaşıracağını düşünüyorum".

Deppler'in açıklamasıyla aynı günlere rastlayan ABD'deki İMF toplantılarından dönen, hazineden sorumlu Devlet Bakanı Masum Türker de, ayağının tozuyla ziyaret ettiği Gürel'le birlikte, olası hareketin Türkiye için ekonomik risklerini ele aldı. İki bakan, olası harekatta Türkiye'nin kayıplarının çok olacağını, ekonomik program için küçümsenmeyecek ek kaynağa ihtiyaç duyulacağını ve bunun pazarlıklarda kullanılması gerektiğini açıkladılar.

"Türkiye-İrak ekonomik ilişkileri ve yaklaşan savaş tehlikesi, Türkiye'nin kayıpları ve olası riskler" adlı Türk-İrak İş Konseyi'nin raporu ise ekonomik kayıpları verilerle açıklıyor. 10 yıllık projeksiyonla ihracatta 17 milyar dolar, boru hattından 3.5 milyar dolar, müteahhitlik hizmetinden 3.2 milyar dolar, bölgesel üretimde 2.5 dolar, bölgesel ticarete 3 milyar dolar, Irakla ticarete 1 milyar dolar, petrol fiyatlarındaki artıştan 2.6 milyar dolar, turizmden 4.5 milyar dolar, bankacılıkta 2.5 milyar dolar kayıp ve ekonomide 15-20 milyar dolar ek yük olacağını hesaplanmış durumda.

“Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu” adaylarının işçi sınıfına ve emekçilere çağrısı...

Amerikancı düzen partilerine oy vermeyelim, hesap soralım!

İşçiler, gençler, ezilen halklara mensup emekçiler, kadınlar!..

Bizler **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** adayları olarak, oy avcılığı için değil, sömürü düzenini teşhir etmek ve gerçek çözüm yolunu göstermek için seçimlere katılıyoruz. Milyonlarca emekçiye hayatı zehir eden bir avuç sömürücü asalağın karşısında sınıfın devrimci programını savunuyor, emekçilerin ve tüm ezilenlerin meşru ve haklı taleplerini haykırıyoruz.

Sermaye sömürü düzeni ve onun sınıf iktidarı, insanca yaşam hakkımızın, temel hak ve özgürlüklerimizin önünde aşılması gereken bir engeldir. Bu engeli aşmak için yapmamız gereken örgütlenmek ve mücadele etmektir. Ne sermaye düzeni ne Amerikancı-IMF'ci, TÜSİAD'cı düzen partileri, ne de bir orta oyununa dönüştürülen seçimler sorunlarımızı çözebilir. Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır, örgütlü mücadelemizdir.

Sınıfın kurtuluş mücadelesine omuz vermek için seçimlere katılan **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**, tüm emekçileri, bu onurlu davaya sahip çıkmaya çağırıyor!

IMF-TÜSİAD yıkım programlarına, emperyalist savaşa hayır!

Bu düzenin ipleri emperyalist efendilerin ellerindedir. Uğradığımız yıkımların, yaşadığımız sefaletin mimarları emperyalist sömürücülerdir. Şimdi bu haydutlar, işbirlikçi sermayeyi de yanlarına alarak kardeş halklara savaş açıyorlar. Çocuklarımızı, ülkemizi bu haksız ve kirli savaşa alet etmeye

hazırlanıyorlar.

Düzen partilerinin hiçbiri bu kölelik bağına koparmaya niyetli değildir. Niyetli değildir, çünkü onlarla etle tırnak gibi bütünleşmişlerdir.

Bağımsızlığımızı kazanmak, yıkımlara ve haksız savaşlara son vermek ancak, sermaye iktidarına son vermekle mümkündür. Emperyalist kölelik ancak toplumsal bir devrimle altedilebilir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, gerçek bağımsızlık yolunda ilerleme hedefine sıkı sıkıya bağlı olarak, tüm işçi ve emekçileri aşağıdaki acil talepler için mücadeleye çağırıyor.

- √ **Dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun! Tüm borçlar geçersiz sayılsın!**
- √ **IMF, DB vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son!**
- √ **Emperyalistlerle açık-gizli tüm kölelik anlaşmaları iptal edilsin!**
- √ **Tüm NATO ve ABD üsleri kapatılsın!**
- √ **NATO, AB, AGİT vb. emperyalist kuruluşlarla tüm ilişkilere son!**

Sınırsız söz, basın, örgütlenme ve gösteri özgürlüğü!

Düzen partilerinin herbiri ayrı bir ağızdan demokrasi vaadediyor. Kimi bunun için emperyalist AB'nin yolunu gösteriyor, kimi kendi partilerini. Oysa haklarımızı gaspedenler yine kendileridir. Hükümete geldiklerinde yaptıkları ilk iş, bizi soymak için tepemize binmek, baskı ve terörü artırmaktır.

Demokratik hak ve özgürlüklerimize ancak sömürü

ve zulüm son verdiğimizde kavuşabiliriz. Ancak örgütlü sınıf gücümüzle dışı dışı bir mücadele ederek haklarımızı elde edebiliriz.

- √ **Tüm çalışanlara grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı!**
- √ **MGK, Kriz Yönetim Merkezi, DGM'ler ve askeri yargı feshedilsin!**
- √ **Tüm faşist-militarist kurumlar dağıtılsın!**
- √ **Katliamcılar, işkenceciler, hortumcu ve hırsızlar halka açık mahkemelerde yargulansın!**
- √ **Hücreler yıkılsın, tutsaklara özgürlük!**

Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığa son!

Sermaye iktidarı altında bu topraklarda halkların eşit ve gönüllü birliği sağlanamaz. Bu düzenin bütün partileri halklar karşısında zorbalığı, inkarcılığı, şovenizmi savunmaktadır. Sermaye iktidarı altında bu ülke halklar hapisanesi olmaya devam edecek, inkarcılık ve asimilasyon, ulusal baskı ve zulüm sürecektir.

Bundan kurtulmanın yolu tüm milliyetlerde emekçilerin işçi sınıfının devrimci programı ve bayrağı altında birleşmesinden geçer.

√ **Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı!**

√ **Tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini kullanma, koruma ve geliştirme olanağı!**

Herkese her düzeyde eşit, parasız, anadilde eğitim hakkı!

Sermaye iktidarı üniversiteleri işçi ve emekçi çocuklarının yüzüne kapatıyor, eğitimi paralı hale getiriyor; gerici, şoven ve yoz bir eğitim dayatıyor. Sermaye iktidarının gençliğe sunduğu tek şey işsizlik ve sefalet ücreti, ağır çalışma koşulları ve baskıdır. Sömürü, savaş ve zorbalık üreten bu düzende gençliğin bir geleceği yoktur. Gençlik, insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek istiyorsa işçi sınıfı ve ezilen halkların safında mücadele etmelidir.

Kadınlar üzerindeki çifte sömürüye, baskıya ve cinsel ayrımcılığa son!

Bu toplumun yarısı, bin yıllardır cinsiyetinden dolayı aşağılanıyor, ikinci sınıf insan konumunda

düşürülüyor. Emekçi kadının üzerindeki çifte baskı ve sömürü bin yıllardır sürüyor. Eşitlik ve özgürlük vaadiyle yola çıkan burjuvazi, kölelik zincirlerine yenilerini eklemekten başka emekçi kadınlara ne verdi, ne verebilir? Bu düzenin gerici partileri kanına ne verdi, ne verebilir?

Emekçi kadınlar! Maruz kaldığımız çifte sömürü ve kölelik koşulları ancak toplumsal bir devrimle son bulacaktır. Geleceğiniz ve kurtuluşunuz için zincirlerinizi kırıp mücadelenin ön saflarında yerimizi almaktan, sesinizi yükseltmekten başka bir seçeneğimiz yoktur.

Toplumsal hayatın her alanında kadın-erkek eşitliği!

Eşit işe eşit ücret!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu her türden sömürüye, eşitsizliğe ve zorbalığa son vermek için; Bütün emekçileri işçi sınıfının devrimci programı etrafında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyor!

Bizler, emeğiyle geçinen milyonların sesini duyurmak, taleplerini ve özlennelerini haykırmak için bu kavgada yer alıyoruz. Bu davada bireysel bir çıkar gütmüyoruz. Yalanlarla bezenmiş parlak vaatler sunmuyoruz. Kolay çözümler önermiyoruz. Zira, bir

sömürü cehennemi haline getirilen bu ülkede hiçbir şeyin kolay olmadığını biliyoruz. Yaşamak için bize ödetilen bedellerin ağır, alınterimizin ve kanımızın sudan ucuz olduğu, insanlık değerlerinin ayaklara altına alındığı bir ülkede, sahte çözümler peşinden sürüklenmeyelim!

Yapmamız gereken seçim; ücretli kölelikle özgürlük, düzenle devrim arasındaki seçimdir. Tek çözüm örgütlü gücümüze güvenmek, sınıf mücadelesini yükseltmektir. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, bütün işçileri, her milliyetten emekçileri, gençleri ve kadınları bu mücadeleye sahip çıkmaya, geleceğimizi kendi ellerimize almaya çağırıyor.

Bu çağrı, çürüyen asalak sermaye sınıfına karşı, devrimci işçi sınıfının çağrısıdır.

Bu çağrı, hak ve özgürlüklerimizi kopararak alma, geleceğimizi birlikte kurma çağrısıdır.

Bu çağrı barbar kapitalizmin sömürü, yıkım ve savaş düzenine karşı, sömürsüz ve savaşı bir dünya için devrim ve sosyalizm çağrısıdır.

Bu çağrı, ezilen ve sömürülen milyonlara aşağıdaki acil talepleri için ayağa kalkma ve devrimci şiarlar etrafında birleşme çağrısıdır.

✓ Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

✓ 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!

✓ İnsanca yaşamaya yeterli, vergiden muaf asgari ücret!

✓ Tüm çalışanlar için genel sigorta hakkı!

✓ Herkese parasız sağlık hizmeti!

✓ Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!

✓ Topraksız ve az topraklı köylüye toprak!

✓ Emekçi köylünün her türlü borç yükü geçersiz sayılsın!

✓ Her türlü dolaylı vergi kaldırılsın! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!

✓ Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, esnek üretime hayır!

Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Müslüm Turfan (İst. 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı)
N. Şafak Özdoğan (İst. 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı)
Mustafa U. Akkaya (Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı)
Özden Demirel (Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı)

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'ndan savaşa karşı açıklama ve çağrı...

Emperyalist savaşa hayır!

11 Eylül'de gerçekleştirilen saldırıları bahane eden Amerikan emperyalizmi, dünyanın stratejik bölgelerini doğrudan denetimine almak; ekonomik, siyasal ve askeri egemenliğini perçinlemek için başlattığı barbarca savaşı tırmandırıyor. Afganistan'dan sonra sırada Irak ve diğer bölge ülkeleri var. Şimdi oyunun ikinci perdesi oynanıyor. Afganistan halkının tepesine bomba yağdırıyorlar, şimdi Irak halkını yıkımdan, katliamlardan geçirmeye hazırlanıyorlar. Saddam rejimini, elinde kitfe imha silahları bulundurmakla, çevre ülkeleri tehdit etmekle ve ülkesini diktatörce yönetmekle suçlayan Amerika, bu ülkeyi de tıpkı Afganistan gibi kana bulamak istiyor. Haydutluğu tescilli Amerikan yönetimi, ne olursa olsun Irak'a askeri operasyon düzenleneceğini tekrar tekrar ilan ediyor.

Ülkemiz de Amerika'nın çıkarları için bu savaşın içine sürükleniyor. Çünkü Türkiye'yi yönetenler İMF kredileri karşılığında Amerika ile bir kan pazarlığı yürüttüler ve bu savaşta ona destek vermeyi kabul ettiler. Amerikan gazeteleri "İMF Türkiye'yi bizim için satın aldı" diye açık yazdı.

Sermaye iktidarı türlü gerekçelerin ardına sığınarak savaş hazırlıklarını yoğunlaştırmış bulunuyor. Devletin zirvesinde sürekli olarak toplantılar yapılıyor, kararlar alınıyor, genelgeler yayınlanıyor. Amerikalı temsilcilerin biri giderken diğeri geliyor.

İşçilere, çeşitli milliyetlerden emekçilere, kadınlara, gençlere ve tüm duyarlı kamuoyuna sesleniyoruz!

Bu savaş gerici, emperyalist bir savaştır. Bu savaş emperyalist sömürücülerin petrol savaşlarıdır. İşçi ve emekçilerin, yüzyıllardır yanyana yaşayan komşu halkların bu savaştan hiçbir çıkarı yoktur. Tersine, bölge halkları emperyalizmin çıkarları uğruna birbirine kırdırılacaktır. Emperyalistler bizden kendi çocuklarımızı, onurumuzu ve geleceğimizi savaşa sürmemizi, onlar için ölmemizi ve öldürmemizi istiyor.

Bu nedenle bu haksız savaş mutlaka engellenmelidir. Türkiye bu savaşa kesinlikle girmemelidir. Emperyalist haydutlar Ortadoğu'dan defedilmelidir. Fakat bunu kim sağlayacaktır? Açık ki sadece "Türkiye bu savaşa

girmemelidir" demek bu savaşı önlemeye yetmeyecektir. Emperyalizme göbekten bağlı, Beyaz Saray'dan, Pentagon'dan ve İMF'den talimat alarak bu ülkeyi yönetenlerden savaşı önlemesini bekleyemeyiz. Bu görev başta işçi ve emekçiler olmak üzere, toplumun tüm duyarlı kesimlerine düşmektedir. Ülkenin asıl sahipleri ne sermaye sınıfıdır, ne de bugün devletin tepesinde oturanlar. Ülkenin asıl sahipleri emekçilerdir. O halde ülkemizi ve kardeş bölge halklarımızı emperyalist savaşlardan, savaşın yaratacağı yıkımdan korumak da, onların sorumluluğundadır.

Yapılması gereken, savaşların kaynağı olan emperyalist-kapitalist barbarlık düzenine karşı mücadeleyi yükseltmektir!

Yapılması gereken, işçilerin birliğini halkların kardeşliğini güçlendirmektir!

Yapılması gereken, emperyalist savaşa boyun eğen, halktan gerçekleri gizleyen Amerikancı partilerden sokakta ve sandıkta hesap sormaktır!

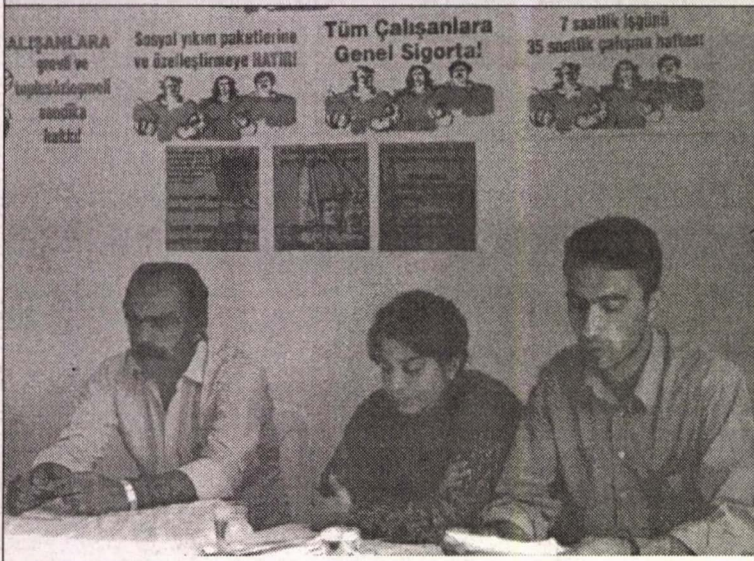
Emperyalist savaşa hayır!

Amerikancı düzen partilerine oy yok!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Özden Demirel
Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mustafa U.

Akkaya
İstanbul 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı N. Şafak Özdoğan
İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Müslüm Turfan

Kurtköy-Aydos'ta seçim çalışması deneyimleri

3 Kasım yaklaşırken **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun çalışmaları da hız kazanıyor. Seçim döneminde işçi sınıfı ve emekçilere, seçimlerin çözüm olmadığını, tek kurtuluşun devrimde olduğunu her aracı kullanarak anlatmaya devam ediyoruz.

Seçim bürosu şenlikle açıldı

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun Kurtköy-Aydos'taki seçim bürosu 5 Ekim tarihinde düzenlediğimiz bir şenlikle açıldı. Şenliğin hazırlıklarına bir süre öncesinden başladık. Hazırlıklarımızı şenliğin duyurusu için afiş, davetiye hazırlama ve bu afişleri bölgede bulunan kahvelere, derneklere, sokaklara asma şeklinde gerçekleştirdik. Davetiyelerimizi ise 500'ün üzerinde eve, kahveye, yöre derneklerine vb. seçim bildirgemizle birlikte ulaştırdık. Gittiğimiz her yerde seçim platformumuzu anlattık. Pazarlarda da bildirge ile birlikte davetiyeler dağıttık, açılış şenliğimize çağrı yaptık.

İstanbul 1. ve 3. bölge ile Adana ve Ankara 1. bölgeden bağımsız sosyalist milletvekili adaylarının da katıldığı şenlik, halayların çekilmesinin ardından başladı. İlk olarak **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun bildirgesi okundu. Bildirgenin ardından adaylar sırayla konuşmalarını sürdürdüler.

İlk olarak konuşan İstanbul 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı **N. Şafak Özdoğan**, seçimlerin çözüm olmadığını, emekçilerin tek kurtuluşunun devrim ve sosyalizm olduğunu vurguladı.

Ardından söz alan Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı **Mustafa Uğur Akkaya** 4 Kasım'da hangi parti iktidara gelirse gelsin, sadece İMF-TÜSİAD programlarını uygulayacağını, bunun da emekçileri sefaletle sürükleyeceğini vurguladı. Düzen partilerine verilecek her oyun, emekçilerin yaşadığı sorunları arttıracığını belirtti.

İstanbul 3. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı **Müslüm Turfan** ise, ülkenin ABD emperyalizminin çıkarları uğruna savaşa sürüklendiğini, yeni kurulacak hükümetin savaş hükümeti olacağını anlattı. İşçi ve emekçileri yıkıma sürükleyecek olan emperyalist savaşın, ancak halkların birleşik örgütlü gücüyle engellenebileceğini belirterek '91'deki Körfez Savaşı'ndan canlı örnekler verdi.

Son olarak söz alan Adana bağımsız sosyalist milletvekili adayı **Özden Demirel** ise emekçilerin ve ezilen halkların hak ve özgürlüklerine yönelik saldırıları anlattı. Demokratik taleplerimizi kazanmak ve devlet baskısını geriletme için tek çözümün örgütlenmekten, mücadele etmekten geçtiğini vurguladı. Adaylar son olarak tüm emekçileri birlikte mücadele etmeye ve **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nu desteklemeye çağırıldılar.

Adayların programa ilişkin düşüncelerini dile getirmelerinin ardından programın sohbet bölümüne geçildi. 2 saati bulan tartışmalar oldukça canlı gerçekleşti. Grup Eksen'in söylediği marşlar şenliğe renk kattı. Ardından mahalleden bir arkadaş müzik dinletisi sundu.

Seçim bürolarımızı, seçim kampanyası süresince işlevsel bir şekilde kullanmamız gerekmektedir. Bu bakışla hareket ederek, büromuzu ziyaret eden emekçilere platformumuzu anlatıyor, geliştirdiğimiz sohbetlerde güncel örnekler üzerinden düzenin çözümsüzlüğünü, neden örgütlenmek ve mücadele etmek zorunda olduğumuzu tartışıyoruz. Seçim

büromuzu işlevsel kılmak ve etkili bir araca dönüştürmek için film/dia gösterimi, şiir/müzik dinletisi, seminerler vb. etkinlikler gerçekleştirmeyi planlıyoruz.

Seçim bildirgesinin kullanımı

Doğal olarak seçim dönemleri işçi ve emekçi kesimlerin politik konulara en duyarlı ve ilgili oldukları dönemlerdir. '99 seçim çalışmalarımızın deneyimleri de bunu doğrulamıştır. Bu da, her zaman sürdürdüğümüz çalışmamızı ikiye katlamak, daha çok enerji, daha çok emek sarfetmek sorumluluğunu önümüze koyuyor.

Bugüne kadar yaptığımız dağıtımlardan daha yaygın bir şekilde ve yeni alanları da hedefleyerek seçim bildirgemizin dağıtımına başladık. Dağıtımlarımız sırasında bildirgenin oldukça ilgiyle karşılandığına ve hacmine rağmen okunduğuna tanık olduk. Dağıtımda bazı yerlerde, bizi ilk anda burjuva partileri zannederek "hiçbirinize oy vermeyeceğiz" tarzı tutumlarla ve sert tavırlarla da karşılaştık. Bu tepkilere karşı oy avcısı olmadığımızı, sınıfın çıkarlarını savunduğumuzu anlattık.

Ev ve kahve toplantıları

Ev toplantılarına, kadınlarla yaptığımız toplantılarla başlamış bulunuyoruz. Bir dizi kadınla yaptığımız toplantılar, adayımızın kadın olmasının da etkisiyle oldukça canlı ve verimli geçti. Toplantılarda platformumuzun programı ortaya konulduktan sonra sohbetler yaptık. Bu sohbetlerde kadınların hiçbirinin düzenden bir beklentilerinin kalmadığını gözlemledik. Onları en çok ilgilendiren sorunlar günlük hayatlarında karşılaştıkları sorunlardı. Gecekondu yıkımları, yol, su sorunu, eğitim, işsizlik, yoksulluk vb. Tartışmalarımızın ağırlığını da bu sorunlar oluşturdu. Canlı geçen tartışmanın ardından sıra çözüm yolunu tartışmaya geldi. Tümü de 4 Kasım'da hayatlarında bir değişikliğin olmayacağını, aksine her şeyin daha da kötüye gideceğinin farkındaydı. Umutsuzluk, çaresizlik ve öfke konuşmalarından, yüzlerinden okunuyordu.

Tartışmalarımızın sonucunda örgütlenmek ve mücadele etmekten başka seçeneğimizin olmadığı konusunda ortaklaştık. Ancak bu sefer de yanındakine, komşusuna güvenmeme durumu ortaya çıktı. Bu noktada güvenmekten, emek vermektense başka bir seçeneğimiz olmadığını, geleceğimizin kendi

ellerimizde olduğunu vurguladık. Tarihsel ve güncel deneyimler ışığında sohbeti çeşitlendirdik. Kadınların toplantıdan hoşnut oldukları hem sözlerinden, hem de yüzlerindeki umut ışığından anlaşılıyordu. Toplantı sonunda mücadeleye, örgütlenmeye ve platformumuza çağrı yaptık. Benzer toplantılar örgütlemek fikri de kabul gördü.

Ev toplantılarının yanı sıra bölgede sayısı bir hayli fazla olan yöre derneklerinden birinden toplantı yapmak için gün aldık. Bunların ilkinin gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Toplantıda emekçilerin, gençlerin karşı karşıya kaldığı sorunlar tartışıldı ve çözüm yolları üzerinden belli açıklıklar sağlandı. Önümüzdeki günlerde kadınlarla yapılacak ev toplantılarının yanı sıra karma toplantıları, yöre dernekleri vb. ile yapılan toplantıları da deneyimlerimizden çıkardığımız sonuçlarla zenginleştirerek sürdüreceğiz.

Burjuva partilerin toplantılarına müdahale

Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte oy avcılığı yapan burjuva partileri emekçi semtlerine akın etmeye başladılar. Bizler de düzen partilerinin öğrenebildiğimiz oranda toplantılara katılma kararı aldık. Derdimiz, kendini savunmaktan aciz adaylarla tartışmak değil kuşkusuz. Asıl amacımız bu partilerin iç yüzlerini emekçilerin karşısında teşhir etmek, yalanlarıyla emekçileri kandırmalarını engellemek.

Geçtiğimiz haftalarda ANAP'lı kadınların mahallede bir toplantısı gerçekleşti. Toplantıya mahalleden bir-iki ANAP'lı kadının yanında Pendik İlçe'den gelen kadınlar vardı. Mahalle emekçilerinden ise yaklaşık 40 kadın katılmıştı. ANAP'lı kadınlara savaşa ve İMF programına ilişkin ne dediklerini sordüğümüzde bizi yanıtlamadıkları gibi, manevra bile yapamadılar. Aynı ayrı bu iki gündem üzerinden düzen partilerinin aldığı tutumları teşhir ettik. Yanlarında gelenler ne diyeceklerini şaşırılmışlardı. Söyledikleri yalnızca "siyaset yapıyorsunuz" gibi anlamsız ve gereksiz bir laf olabildi ve ancak 20 dakika dayanabildiler.

İkinci toplantıyı düzenleyen ise CHP idi. Tanıtım toplantısına 1. Bölge milletvekili adayları da katıldı. Sementin geçmişten bu yana Alevi kökenli olmasının ve CHP'nin sol söyleminin etkisiyle ağırlık CHP'yi destekliyordu. "Emekçilerin adaylarıyız" diyen milletvekili adayları toplantı esnasında bir işçinin yeni iş yasa tasarısı ile ilgili sorusuna "bunlar önemsiz ayrıntılar" yanıtını verdi. Bu yanıt izleyenlerin tepkisine neden oldu. Konuşmanın devamında İMF programlarını uygulayacaklarını da söylediler. Sigortasız çalıştırma ve iş güvencesi üzerine gelen sorulara da yanıt veremediler. Biz de iş yasa tasarısını açıklayan ve İMF programını anlatan, teşhir eden konuşmalar yaptık.

Her iki toplantı da göstermiştir ki, bu tür tanıtım toplantılarında burjuva partileri rahatlıkla teşhir edebilir ve kitlelerin gözünde mahkum etme olanağı yaratabiliriz. Toplantılara katılan insanların bir kısmı ile sonradan görüşüğümüzde müdahalemizin insanlar üzerinde yarattığı olumlu etkiyi gözlemleyebildik. Önümüzdeki günlerde bu toplantıların sıklaşacağını gözetenek, bu tarz bir müdahaleyi gündemimize aldık.

***

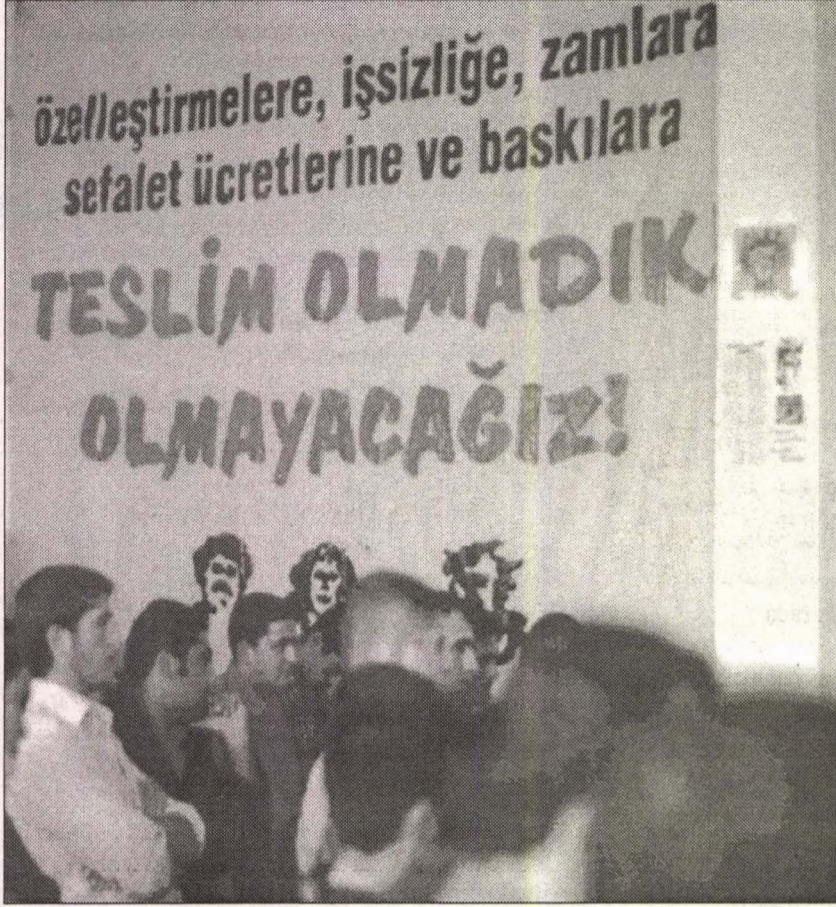
Seçim döneminin yarattığı imkanlara baktığımızda daha işin başında olduğumuzu görüyoruz. Bu dönemde ev ve kahve toplantıları, panel, seminer, şenlik vb. araçlarla planlı, disiplinli ve enerjik bir çalışma ile 4 Kasım'ı kazanmayı hedefliyoruz.

BDSP çalışanları/Pendik

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun çalışmaları güçlenerek sürüyor...

Gülsuyu seçim çalışmaları deneyimi

Yıllardır sermaye devleti seçimleri kendini yeniden örgütlemenin, işçi ve emekçiler gözünde meşruiyet kazanmanın bir aracı olarak kullanmaktadır. Seçimlerde her renkten düzen partileri, emekçilerin bilincini bulandırarak yıllarca kapitalist sistemin yarattığı çözümsüzlüğe karşı çözüm yalanlarıyla ortaya çıkmaktadır. Sermayenin ve düzen partilerinin tüm yalanlarını ve iki yüzlülüklerini teşhir etmek; bunlar karşısında işçilerin, emekçilerin devrimci sınıf mücadelesini örgütlemek amacıyla çalışmalarımıza başladık. Çalışmamızın henüz başında olsak da şu ana kadar ortaya koyduğumuz pratik ve bu pratik üzerinden çıkarılması ve geleceğe taşınması gereken deneyimler edindik.

Çalışmada propaganda ve ajitasyonun önemi

Çalışmamızı öncelikle yaygın bir kitle çalışması olarak örmekteyiz. Bu belli ölçülerde önceki çalışma şeklimizden farklılıklar sunmaktadır. Seçim öncesi gazete dağıtımını sırasında sınırlı sayıda eve girerken seçim sürecinde Gülsuyu'nda yaklaşık 1000 eve açılış davetiyemiz ve seçim bildirimimizle girdik. İşçi, emekçi ve kadınlarla yaşadıkları sorunlar üzerine yüzyüze konuşarak düzen partilerini teşhir ettik, platformumuzu anlattık.

İnsanlarla birebir sohbetlerin yanı sıra yaygın bir tarzda seçim bürosunun açılışına çağrı yaptık, davetiye dağıttık. Kahvelerden bakkallara, otobüs duraklarından merkezi yerlere kadar birçok yere afişlerimizi astık. Bununla beraber yaklaşık 20 kahvede işçi ve emekçilere seçim platformumuzu, seçimlere neden girdiğimizi anlatan, işçi ve emekçileri açılışımıza davet eden konuşmalar yaptık. Kimi kahvelerde konuşmalarımız alkışlarla karşılandı.

Tüm bunlar çalışma açısından farklı bir yoğunlaşmanın, işçi ve emekçilere daha etkin bir

yönelimin ilk imkanları sayılmaktadır.

Açılış toplantısı üzerine deneyimler

Tüm bu çabalarımız sonucunda yaptığımız seçim bürosunun açılış etkinliğinde işçi ve emekçilere somut bir çağrıda bulunduk. Bu çağrı mahallenin, ülkenin sorunlarına karşı bir örgütlenme çağrısıydı. Ve açılış etkinliğimizi de bu örgütlenmenin bir ilk adımı olarak ortaya koyduğumuzu, bundan sonra da bu yönlü toplantıların, tartışmaların ve pratiklerin devam etmesi gerektiğini işçi ve emekçilere anlattık. Etkinlikten sonra yapılan ilk toplantıda, açılış etkinliğine katılan insanlarla bu örgütlenmenin ilk adımlarını atmış olduk. Bu ise seçimler üzerinden yaptığımız çağrının somut ilk sonuçlarından biri olarak görülmelidir.

Seçim bildirgesinin etkin bir şekilde kullanımı

Çalışma süresince ve bundan sonrası için **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun** seçim bildirgesinin etkin kullanımı temel hedeflerimizden birisidir. Çalışmamızı işçi ve emekçilerle buluşturmak açısından bu önemli imkanı en etkin şekilde değerlendirmeliyiz.

Bu kapsamda da haftalık bir planlama yapmış bulunmaktayız. Çeşitli konularda savaş, seçimler, vb. üzerinden film gösterimleri, müzik dinletileri adayın katıldığı sohbet toplantıları vb. ile önümüzdeki süreçte ortaya koyacağımız büro etkinlikleri yapmayı planlıyoruz.

Kahve ve ev toplantıları ile çalışmalarımızı geliştirmeliyiz

Yaptığımız planlardan bir diğeri ise kahve ve ev toplantıları üzerine yaptığımız planlamalardır. Bu yöntem işçi ve emekçilerle buluşma açısından en etkin yöntemlerden birisidir.

Çalışmalarımızı yaygın ve yoğun olarak sürdürdüğümüz koşullarda sonuç alıcı bir faaliyet örmemiz kaçınılmaz olacaktır. Elimizde tüm imkanlar mevcuttur. Yeter ki bunları en etkin ve yaratıcı bir şekilde kullanmayı bilelim.

BDSP çalışanları/Gülsuyu

BDSP Gülsuyu emekçileriyle buluştu...

Seçim oyununu **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** olarak seçim oyununu sermayeye ve düzen partilerine karşı bir mücadele olanağına çevirebilmek için canla başla çalışmaktayız. Bu çalışmaların bir sonucu olarak Gülsuyu'nda seçim büromuzun açılış şenliğini yaptık. Yaklaşık 130 kişinin katıldığı etkinlik Gülsuyu emekçilerinin sorunlarının tartışılması, sermayenin seçim oyununu Gülsuyu halkı cephesinden bozmanın bir ilk adımı olarak oldukça anlamlıydı.

Etkinlik seçim bürosunun önünde müzik dinletisi eşliğinde çekilen halaylar ve atılan sloganlarla başladı. Ardından

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'ndan bağımsız sosyalist milletvekili adaylarının kendilerini ve platformu tanıtan konuşmalarına geçildi.

Bağımsız devrimci sosyalist adaylar, burjuvazinin seçim oyunlarını ve düzen partilerini, İMF'yla yapılan kölelik anlaşmalarını, emperyalist savaşı vb. teşhir eden konuşmalar yaptılar. Burjuvazinin seçim oyunlarını bozmanın ve çözüm yolunun örgütlenmekten ve mücadele etmekten, kurtuluşun ise toplumsal bir devrimle işçi ve emekçilerin iktidarı almalarından geçtiğini

vurguladılar. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun bu amaçlarla seçimlere katıldığını ve toplantıya katılan herkesin Platformu sahiplenmesi gerektiğini belirttiler. Gülsuyu emekçilerini Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu etrafında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırdılar.

Konuşmaların ardından etkinliğe katılan emekçilerle sohbete geçildi. Canlı geçen tartışmaların ardından Grup Eksen'in sunduğu müzik dinletisi ile etkinlik bitirildi.

BDSP çalışanları/Gülsuyu

**Sınıfın taban örgütlenmesini yaygınlaştırmak,
mücadelesini güçlendirmek için...**

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekleyelim!

Kardeşler!

Emperyalistlere ve sermaye sınıfına IMF programlarını aksatmadan sürdürecektir bir saldırı hükümeti lazım!

Emperyalistlere ve sermaye sınıfına bir savaş hükümeti lazım!

Emperyalistlere ve sermayeye bu zulüm ve zorbalık düzenini devam ettirecek bir hükümet lazım!

Seçimler bunun için yapıyor. Yıpranmış olan ve artık kimselerin güvenmediği Ecevit hükümetinin yerine yeni bir saldırı ve savaş hükümeti kurabilmek için seçime gidiliyor!

Amaçları, yeni yetme partilerle, parlatılan siyasetçilerle ve yalan kampanyalarıyla bizleri bir kez daha kandırmaktır. Kurmak istedikleri saldırı ve savaş hükümetini bizlere onaylatmaktadır. İstiyorlar ki; kendi idam fermanımızı kendimiz imzalayalım; bizi kim soyacaksa, ezecekse, savaşa sürecektse onu kendi ellerimizle seçelim.

Kardeşler!

Söylenen yalanlara kanmayalım, seçim oyununa bir kez daha alet olmayalım! Bizi yalan vaatlerle kandırmaya çalışan düzen partilerine oy vermeyelim! Amerika'nın sözünden çıkmadıkları için, IMF'ci oldukları için, savaş kışkırtıcılığı yaptıkları için onlardan hesap soralım.

Ülkenin ve emekçilerin sorunlarının çözümü ne seçimdedir, ne de mecliste! Bu düzenin ve düzen partilerinin yalan vaatler dışında, sömürü ve zorbalık dışında işçi ve emekçilere verebileceği hiç bir şey yoktur. Ne bu ülkenin, ne de işçi ve emekçilerin sorunlarını onlar çözemez. Zaten buna niyetleri de yoktur. Onların derdi tasası bu sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutmaktır.

İşçilere, emekçilere, tüm ezilenlere çağrımızdır!

Ülkemizin ve emekçilerin sorunlarının çözümü bu çürümüş düzenin yıkılıp gitmesindedir. Bizim kurtuluşumuz sosyalizmedir. Yapmamız gereken düzen partilerinin peşine takılmak değil, sosyalizm mücadelesini yükseltmektir. O halde seçimlerde yapmamız gereken, bizi sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çağıran **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nu desteklemektir.

Çünkü BDSP, düzen partilerinin tersine, işçi ve emekçilerin gerçek taleplerini sahiplenmektedir. Çünkü BDSP, bizleri sınıfın devrimci programı altında birleşmeye çağırılmaktadır. Çözüm olarak meclisi değil devrimci mücadeleyi göstermektedir.

Öncü İşçi İnisiyatifi olarak genelde seçim dönemini, özel olarak da **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun çalışmalarını işçi sınıfının

örgütlenmesini geliştirecek, devrimci mücadelesini besleyecek bir olanak olarak görüyoruz. Bu nedenle de BDSP'nin çağrısını olduğu gibi sahipleniyoruz.

Esenyurt'un da içinde bulunduğu 3. bölgeden BDSP adına aday olan Müslüm Turfan'ın seçim çalışmalarına bütün gücümüzle katılıyoruz.

Tüm işçi ve emekçileri de tercihlerini düzenden değil devrimden yana yapmaya, BDSP'nin çalışmalarına katılmaya ve Müslüm Turfan'a oy vermeye çağırıyoruz!

Müslüm Turfan'a verilecek her oy düzenin sömürü ve savaş politikalarını reddetmek, sosyalizmi istemektir!

Müslüm Turfan'a verilecek her oy devrimci sınıf mücadelesini yükseltmek için bir tuğla demektir!

Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!

IMF programlarına hayır!

Emperyalist savaşa hayır!

Emperyalizmin kölesi ve askeri olmak istemiyoruz!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!

Öncü İşçi İnisiyatifi

Esenyurt'ta seçim irtibat bürosu açıldı...

Seçim çalışmamız farklı araçlarla büyüyor

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak 3 Kasım seçimlerine hazırlık çalışmalarını yoğun bir şekilde sürdürüyoruz. Platformun seçim bildirgesi günlerdir emekçi semtlerinde, fabrika önlerinde, servislerde en yaygın bir şekilde dağıtılıyor. Bu genel propaganda çalışması farklı araçların devreye sokulmasıyla şimdi yeni bir boyut kazanıyor.

Devreye soktuğumuz bu yeni araçların en

Açılış şenliğimiz başlamadan Grup Eksen'in parçaları eşliğinde büronun önünde halaylar çekildi. Saati geldiğinde de içeri geçildi. Program bir sunuş konuşmasıyla başladı. Konuşmada platformun seçime katılımı kısaca gerçekleştirildi. Daha sonra BDSP adına seçime giren 3 milletvekili adayını sırayla söz aldılar. 3. bölgeden seçime giren Müslüm Turfan kendini ve platformu tanıttıktan sonra BDSP'nin seçim bildirgesini gür bir sesle okudu.

Ayrıca emperyalist savaş karşısında işçi sınıfının takınacağı tutum konusunda kısa bir değerlendirme yaptı.

Daha sonra İstanbul 1. bölge adayı N. Şafak Özdoğan ve Adana adayı Özden Demirel söz alarak kendilerini tanıttılar ve bildirmedeki kimi noktaları ayrıntılandırarak kısa birer konuşma yaptılar. Önemli olanın işçi sınıfının devrimci mücadelesini örnek olduğunu, seçimin ve seçim çalışmalarının işçi sınıfının devrimci programını kitlelere taşımak için sadece bir araç olduğunu, ayrı ayrı vurguladılar. İşçi ve emekçileri süreci birlikte omuzlamaya, mücadele bayrağını birlikte yükseltmeye çağırdılar.

Daha sonra soru cevap kısmına geçildi. Soruların milletvekili adayları tarafından yanıtlanması ardından açılış şenliği Grup Eksen'in türkü ve marşlarıyla sona erdi.

Esenyurt bir işçi-emekçi bölgesi. Düzen partilerine karşı büyük bir tepki ve güvensizlik var. Dağıtılan propaganda materyallerine gösterilen yoğun ilgi, yapılan anketler ve birebir anlatımlar bunu gösteriyor. Fakat bu tepki ve güvensizliği onları devrimci sınıf siyasetine kazanmanın zeminine dönüştürebildiğimizi en azından şu an için söyleyemeyiz. Açılış şenliğine katılım düzeyinin yetersizliği de zaten bunun göstergesi.

Sayısını arttıracığımız seçim irtibat bürolarında yapacağımız etkinliklerle, gerçekleştirmeyi

planladığımız ev ve kahve toplantılarıyla, değişik propaganda ve ajitasyon araçlarının devreye sokulmasıyla önümüzdeki günlerde kitle çalışmalarımıza yeni bir düzey kazandıracacağız. Şu ana kadar edindiğimiz deneyimle sürece çok daha güçlü bir şekilde yükleneceğiz ve sınıfa karşı yüklediğimiz sorumluluğun hakkını mutlaka vereceğiz.

BDSP çalışanları/Esenyurt

önemlilerinden biri de, kuşkusuz ki emekçi semtlerinde açılan seçim irtibat bürolarıdır. İstanbul 3. bölgedeki ilk seçim irtibat büromuzu da geçtiğimiz hafta sonu Esenyurt'ta açtık. Açılışa 60'ı aşkın emekçi katıldı.

Açılış şenliğine işçi ve emekçileri katmak için günler öncesinden bir çalışma yürütüldü. Hazırlanan davetiyeler olabildiği kadar yaygın şekilde dağıtıldı. Esenyurt'ta semtlere, duraklara açılışın duyurusu asıldı. Bir taraftan da gerekli malzemeler temin edilerek büro açılış için hazır hale getirildi.

**“Baskı ve sürgün değil,
insanca yaşam istiyoruz!”**

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü dolayısıyla, eğitim emekçilerine yönelik baskı, sürgün ve açığa almaları protesto etmek için 3 Ekim'de Mersin den Ankara'ya Genel Merkez Yöneticileri, Şube Başkanları ve açığa alınan üyeler, “Baskı, sürgün değil insanca yaşam istiyoruz” yürüyüşü başlatmıştı. Yürüyüş kolunun Ankara'ya vardığı 5 Ekim gününde ise diğer illerde İl Milli Eğitim Müdürlükleri önünde baskıları protesto etmek için basın açıklamaları yapıldı.

İstanbul'daki basın açıklamasına 100'e yakın eğitim emekçisi katıldı. Saat 12:30'da İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde toplanan emekçiler basın açıklaması yapmak üzereyken, “yürüyüşçülerin önüne barikat kuruldu” haberi üzerine oturma eylemine başladılar. Coşkulu başlayan oturma eyleminde “Baskılar, sürgünler bizleri yıldırılmaz!”, “Baskı, sürgün değil insanca yaşam istiyoruz!”, “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “Parasız eğitim, parasız sağlık!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganları atıldı. Yaklaşık iki buçuk saat süren oturma eylemi, Ankara'daki emekçilerin önündeki engelin kaldırıldığı haberinin gelmesiyle bitirildi.

SY Kızıl Bayrak/İstanbul

İşçi ve emekçilerle seçim üzerine konuştuk...

“Kurtuluşumuz mecliste değil devrimde!”

-Seçimlerden bir beklentiniz var mı?

DİSK üyesi işçi: Beklentim yok, çünkü seçimlerde insanlar kendi fikirlerini ortaya koymuyorlar. İnsanların en iyi kim yapabilir gibi bir düşünceleri yok. Oy kullanmayı mecburiyet, olarak görüyorlar. Ceza ödememek için oy kullanıyorlar. Adaylar bizim gibi işçi ve emekçilerin arasından olmalıdır.

İşçiler ve emekçiler için bir şeyler yapılmasını istiyorsak bağımsız işçi-emekçi adaylara destek vermemiz gerekir.

TEKSİF üyesi işçi: 40 yıldır bu ülkede yaşıyorum ve sorunları biliyorum. 40 yıldır meclis var, fakat sorunlarımız hiçbir zaman mecliste çözümlenmedi. Dünyanın her yerinde bu böyle. O zaman meclisin bir çözüm olmadığını, meclise girmenin de bir şeyi çözmeyeceğini anlamak gerekir. Bu konuda net bir tutum ve bilince

sahibim.

Öncelikle sorunlara bakmalı ve sorunların kaynağını ve çözümlerini bulmalıyız. Meclisten öte sistemin kendisine bakmamız gerekir. Bu nedenle şu adayın meclise girmesinden çok, bu meclisin sistemin meclisi olduğunu görmeli ve tümünden ortadan kaldırılmasını düşünmeliyiz.

1. emekçi: Bana göre seçimler üç-dört yıl daha sermayenin ihtiyaçlarını görebilecek, yıpranmamış bir koalisyon hükümeti için yapılıyor. Bunu sağlamaya çalışıyor sermaye. Seçim atmosferi işçi sınıfının güncel taleplerini daha güc bir şekilde gündeme getirmek için bir fırsat. Yoksa bu meclisteki hangi parti kazanırsa

kazansın hiçbir şey değişmeyecek. İşçi sınıfının tek seçeneği vardır, o da düzenin değişmesidir. Meclisteki partiler de bunu yapamayacaklarına, yapmayacaklarına, bu düzenin savunucuları olduğuna göre, bizim onlardan bir beklentimiz yok.

Bizim esas beklentimiz işçi sınıfının davasını savunan örgütlerin, güçlerin desteklenmesidir. Bu çerçevede ben de Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun bağımsız sosyalist adaylarını destekliyorum.

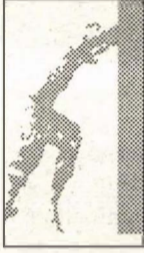
2. emekçi: Aldatılma oyununun bir parçasıdır seçimler. Bir tarafta, pahalılıktan, işsizlikten, Nazım'ın yazdığı gibi ömür boyu işsiz kalma kaygısından canı burnuna gelmiş bir sınıfın herşeye rağmen umutları, diğer tarafta ateşlenmeyi bekleyen fitilleri yaratan egemen sınıfın yeni manevra alanı yaratması.

3 Kasım seçimleri gündeme geldiğinden beri işyerinde seçimleri tartışıyoruz. Genel görüş bütün partilere güvensizlik olmakla birlikte, gönülden olmasa da ehven-i şer misali X, Y partiler tercih edilebilmektedir. Ben bunların gerçekte kimlerin temsilcisi olduğunu, hiçbirinin biz işçi ve emekçileri temsil edemeyeceklerini, propagandalarının birer aldatmadan ibaret olduğunu, bölgemizdeki bağımsız devrimci sosyalist adayları desteklememiz gerektiğini söylediğimde, onların kazanamayacağı, AKP'nin

iktidara geleceği korkusu dile getiriliyor. Evet, en çok korktukları dinsel gericiliğin iktidarı.

Bu dönemin ayrı bir önemi olduğunu düşünüyorum. Bu dönem bizleri makineleştiren, insanlık dışı yaşam koşullarına mahkum eden bu sistemi ve temsilcilerini açıkça her yerde teşhir etme dönemidir aynı zamanda. Bunu yapabilmeliyiz. Gündemle bütünleştirerek, yaşam koşullarımızla birleştirerek.

-Düzen partileri hakkında ne düşünüyorsunuz?

DİSK üyesi işçi: Onlar sermayelerini daha çoğaltmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Hem de çok güzel bir şekilde yapıyorlar. Düzen partilerinden hiçbirini tercih etmiyorum.

-Sizce çözüm nedir?

DİSK üyesi işçi: Çözüm mecliste değil, bunu herkes biliyor.

-Sınıf bilinçli bir işçi olarak seçimler sürecinde ne yapmalıyız?

TEKSİF üyesi işçi: Seçim önemli bir atmosferi ifade eder. İnsanlarda diriliği, politikaya olan duyarlılığı ifade eder. İnsanları büyük çoğunluğu bizim gibi düşünmüyorsa, bizim gibi düşünmeye ikna etmemiz gerekir.

Seçimi meclise girmenin bir aracı olarak düşünmek tehlikelidir. Meclise girmekten çok meclisin çözüm olmadığını, sistem var oldukça sorunların devam edeceğini, bu sorunlara karşı örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini anlatmalıyız.

TEKSİF üyesi işçi: Çözüm devrimde.

1. emekçi: Bugün ortaya çıkmış bir seçenek var. BDSP var. Onların çağrıları ve talepleri var. Bu talepleri meclisteki partiler ne savunur ne de bunlar için mücadele eder. Bu sistem

sorunudur, düzen sorunudur diyoruz. Dolayısıyla biz onlara oy vermeyeceğiz, onları seçmeyeceğiz. Arkadaşlarımıza, sendikalarımıza onlara oy vermemeleri gerektiğini söyleyeceğiz. Ve seçeneklerinin olduğunu söyleyeceğiz.

Örneğin burjuva basın insanların gözünü boyamak için düzen partilerinden başka alternatifiniz yok diyor. Çözüm mecliste diyor. Biz alternatifsiz değiliz. Seçenek devrimci seçenektir. Sosyalizmdir. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu adaylarının desteklenmesi çalışmalarına katkı koymaktır.

-Sizin gibi bir emekçi olan bağımsız sosyalist adayı destekler misiniz?

2. emekçi: Bir işçi, emekçi önce kendine şu soruyu sormalıdır. Yıllarca oynanan bu orta oyununda benimle açıkça dalga geçilmektedir. “Ben senin işsiz kalmanın, aç kalmanın, sağlıksız konutlarda barınmanın sorumlusuyum, okumanın, gece-gündüz çalıştırarak entelektüel gelişiminin engeliyim. Bütün bunalımlarının nedeniyim.

Bunların devamı için senden oy istiyorum” diyen sınıfın temsilcilerine bütün bunların devamı için oyumu nasıl verebilirim?

Ben bağımsız sosyalist adayı desteklerken, parlamento hayalleriyle değil, kurtuluşumuza giden yolun mücadelesini verdiği için desteklerim.

- Meclis çözüm değilse çözüm nerededir?

2. emekçi: Meclis sistemin her türlü pisliğinin bir maskesidir. Bizim kurtuluşumuz maske takmışların görüntülerinde değil, emeğinin sömürülmediği, insanın insan gibi yaşayacağı sistemin yolunu açan devrimdedir. Kurtuluşumuz mecliste değil, insanın gerçek niteliğine kavuşacağı sosyalizmedir.

BDSP çalışanları/Sefaköy

Seçim faaliyetimiz sürüyor...

Enflasyona ve krize karşı çözüm sloganlarıyla gelen son hükümet, bunları ortadan kaldırmak bir yana daha derin krizler ve yıkım saldırıları ile işçi-emekçileri açlık ve sefalet mahkum etti..

Meclisten beklentileri iyice tükenen işçi ve emekçiler kurtuluşun yolunun yeni bir hükümet ve seçim olmadığını görüyorlar

Rumeli yakasından BDSP çalışanları olarak işçi ve emekçilere yönelik seçim aldatmacasının önüne ancak sınıfın kendi öz gücü ile geçebileceğinin bilinciyle davranıyoruz. “Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu” olarak, sınıfın kendi örgütlülüğünü yaratmak, işçi ve emekçilerin karşısına hergün yeni bir oyunla çıkan sermaye devletine karşı sosyalizm seçeneğini sunabilmek için yoğun bir çalışma yürütüyoruz.

BDSP çalışanları olarak bu bakışla bildiğimizi Sefaköy'den Gazi Osman Paşa'ya kadar bir dizi semt ve fabrikada yaygın biçimde dağıttık.

Dağıtımdan gözlemler..

* Dağıtımımızı evlere giderek, bazı kavşelerde konuşmalar yaparak gerçekleştirdik. İnsanların

sisteme ve düzen partilerine oldukça tepkili olduklarını gördük. Kimi yerlerde bizi düzen partisi adayı zannederek bildiğimizi almak dahi istemediler. Sonrasında yaptığımız konuşmalarla bunu aştık. İşçi ve emekçilerin yaptığımız çalışmayı sahiplendiklerini gördük. Dağıtım sırasında yaptığımız sohbetlerde seçimin çözüm olmadığını fikrini savundular.

* Bir başka semtte, yoksulluğu iliklerimize kadar hissettiğimiz derme çatma gecekondu arasında seçim bildiğimizi dağıttık. Zaman darlığımızdan kaynaklı semtin emekçileriyle kısa konuşmalar yapabildik. Emekçilerin genel olarak

düşünceleri oy vermeye yönündeydi. İnsanlar düzen partilerine güvenlerini tamamen yitirmiş durumdaydılar. Büyük çoğunluğun tepkisi “hiçbirine güvenimiz kalmadı, hepsi birbirinin aynısı, milleti kandırıyorlar, kendileri yiyip içiyorlar, artık hiçbirine oy vermeyeceğim!” şeklinde oldu.

BDSP çalışanları/Rumeli Yakası

Ankara Bağımsız Sosyalist Milletvekili adayı M. Uğur Akkaya'nın çalışmaları sürüyor...

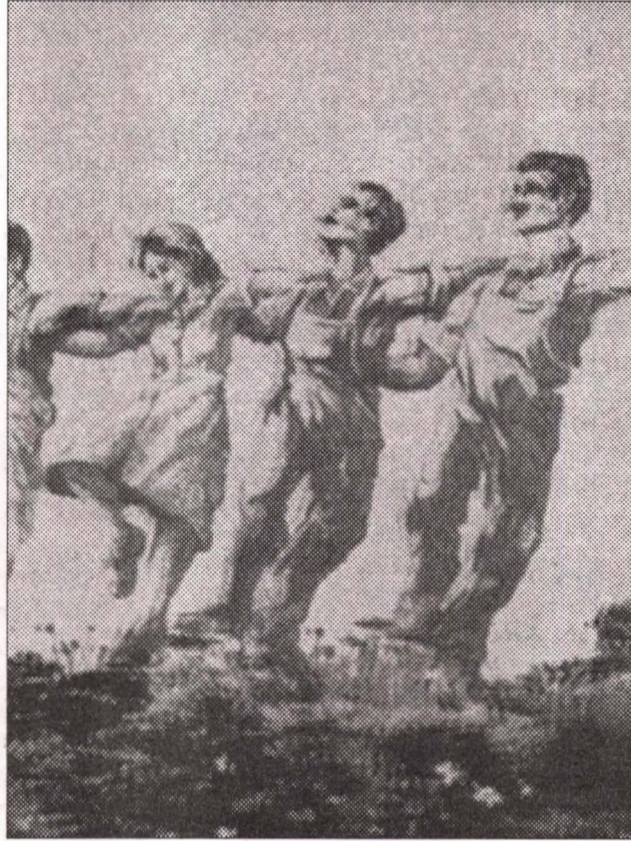
Hüseyingazi'de çoşkulu açılış!

6 Ekim Pazar günü BDSP'nin Ankara adayı Mustafa Uğur Akkaya'nın seçim bürosu düzenlenen bir açılış şenliği ile açıldı. Günler öncesinden adayın bildirgesi, platformumuzun seçim bildirgesi ve açılış şenliğini duyuran el ilanları ve afişleri ile yürütülen çalışmalar sonucu seçim büromuzu açmış bulunuyoruz.

Bir emekçi semti olan bölgemizde belli bir süredir yürütülen devrimci çalışmanın da yarattığı olanaklarla açabildiğimiz seçim büromuz bölge emekçi halkı için de oldukça ilgi çekici oldu. Büromuzun her yerine astığımız taleplerimizi ifade eden afişler, "Düzen partilerine verilecek oyumuz değil, sorulacak hesabımız var! Bağımsız sosyalist milletvekili adayı Mustafa Uğur Akkaya" yazılı büyük pankartımız bölgeye devrimci bir atmosfer taşıyor. Daha seçim bürosunun açılışı yapılmadan insanlar seçim büromuza uğruyor, güzel sohbetler ediliyor, çaylar içiliyor ve nasıl yardımcı olabileceklerine dair sorularına yanıt veriyorduk. Yani seçim çalışmamız tüm hızıyla sürüyordu.

Hemen karşımızda açılan CHP seçim bürosu ile birlikte bulunduğumuz bölgenin havası iyice değişti. Emekçilerin zihinlerinde yaratılan bulanıklıktan yararlanan bu düzen partisine oy verecek hiçbir emekçi CHP'nin sorunlarını çözeceğini düşündüğü için değil, "ehven-i şer" olarak bu partiye oy vermeyi düşünüyor. Bir de yükselen AKP'nin karşısında mecliste mutlaka bir solcu parti olması gerektiği düşünülüyor. Ancak büromuza gelen ve CHP'ye oy vereceklerini söyleyen insanlar hem CHP'ye bir dolu küfür ediyorlar, hem "haklı olduğumuzu" söylüyorlar, hem de nasıl yardımcı olabileceklerini sorup karşıdaki seçim bürosuna uğramadan büromuzdan ayrılıp gidiyorlar.

Açılış şenliği için tüm hazırlıkları tamamladık, bölgemizde belirlediğimiz öncelikli alanlara birkaç

defa kapı kapı dolaşarak ziyaret ettik, şenliğimize çağırdık. Aldığımız tepkiler oldukça olumluydu. Kapısını çaldığımız birçok emekçi açılışa geleceğini söylüyor, desteklerini sunacaklarını iletiyorlardı. Ancak bizim de öncesindeki çalışmalarımızdan bildiğimiz bir gerçek vardı: Çalışmanı sürekliliği ve farklı araçlarla birleştirilemediği durumlarda bu olumlu yaklaşımlardan bir sonuç almak mümkün değildir. Bu bilinçle açılış çalışmalarımızı sürdürdük. Öncesinde bir araya gelerek oluşturduğumuz "Hüseyingazi Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu" tüm bu hazırlıkları organize etti. Bu yanı sıra platformumuz düzenlediği açılışla ilk anlamlı etkinliğini düzenlemiş oldu.

Saat 15:30'da başlayan şenliğe bölgeden gençlerin katılımı anlamlıydı. Seçim bürosunun açılışından bu yana onların her türlü desteğini almayı başardık. Mahallenin bir bölgesinden dolmuş kaldırdık. 70 civarında kişinin katıldığı açılış şenliği dışarıda çekilen halaylarla başladı. Ardından Bağımsız Sosyalist milletvekili adayı Mustafa Uğur Akkaya'nın konuşması ile devam etti. Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu da türkülerıyla açılışa katkı sundu. Yine Mamak İşçi Kültür Evi'nin Tiyatro Topluluğu'nun sergilediği oyun beğeni topladı. Yapılan şiir dinletisinin ardından yeniden sahneye Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu çıktı. Yine dışarıda çekilen halaylar sırasında "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!" sloganları gür bir şekilde atıldı.

Bu sırada CHP'nin açılış etkinliği başlamak üzereydi. Bu nedenle oraya toparlanan kitle de önce bizim halaylarımızdan ve sloganlarımızdan, yani taşıdığımız devrimci ruhtan etkilendiler. Açılışın ertesi günü büromuza gelen çok sayıda emekçi ve genç bu etkilenenin ürünüdür.

Şenlik sonrası yaptığımız değerlendirme toplantısında çalışmanın eksik yanlarını, hatalarımızı ve önümüzdeki bir haftayı nasıl değerlendireceğimizi konuştuk. Çalışmalarımıza hız vererek devam edeceğiz.

Hüseyingazi Bağımsız Devrimci Seçim Platformu

Açılış şenliğine gelen mesajlar...

Bizler Mamak'da sömürü üzerine kurulu sermaye düzeninin dayattığı sefalet koşullarına, kültürel yozlaşmaya ve çürümeye karşı mücadele veriyoruz. Bu düzenin hiçbir sorunumuzu çözemeyeceğini, tüm bunların hepsinin kaynağının sermaye düzeni olduğunu biliyoruz. Bu yüzden 3 Kasım erken seçimlerinde Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu ve bu Platformun Ankara'daki adayı Mustafa Uğur Akkaya'yı destekliyoruz.

Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!

Mamak İKE

İşçi sınıfı ve emekçilere daha fazla saldırı ve sömürünün zemini hazırlamak, yıpranan, hırsız ve katillerin yerine yenilerini getirmek için uygulamaya konan seçim aldatmacasında, işçilerin ve emekçilerin gür sesi olacağına inandığımız Ankara Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Mustafa Uğur Akkaya'nın yanındayız, onun destekçisiyiz. O bizim adayımız onun başarısı bizim, sosyalizmin, komünizmin başarısı olacaktır!

**Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiç birimiz!**

Ankara Öncü İşçi-Emekçi Platformu

Bu düzenin tüm kurumlarıyla çürüdüğünü düşünün Mamak'ta oturan işçi ve emekçiler olarak **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu** bölgemizde oluşturduk. Gün Amerikancı, IMF'ci düzen partilerinin yıkım programına karşı işçi sınıfının devrimci programını sahiplenmek günüdür. Kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. İşte bu yüzden tüm işçi ve emekçileri bağımsız sınıf platformlarında örgütlenmeye çağırıyoruz.

**Çözüm ne seçimde, ne mecliste!
Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!**

Mamak BDSP

Yine bir seçim dönemine girmiş bulunuyoruz. Yine Amerikancı düzen partileri bizden oy istiyorlar. Geçmişte olduğu gibi şimdide bizi seçim zamanında hatırlıyorlar. Yıllardır bizi sefalete ve açlığa mahkum edenler seçim meydanlarında süslü yalanlar ve vaatlerle işçilerden emekçilerden ve biz gençlikten oy istiyorlar. İşte işçilerin-emekçilerin ve biz gençliğin haklı ve meşru taleplerini terör ve baskıyla sindirmeye çalışan düzen bizden oy istiyor.

Biz de diyoruz ki: Amerikancı düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var! İşçi sınıfının emekçilerin ve gençliğin kurtuluşu kendi ellerimizdedir. Kendi kurtuluşumuz için **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu** destekleyelim. İşçi sınıfının sosyalist adayını Mustafa Uğur Akkaya'yı Ankara **Ekim Gençliği** olarak destekliyoruz.

**Ankara Ekim Gençliği
SY Kızıl Bayrak/Ankara**

Dikmen seçim bürosu açıldı...

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun Ankara 1. seçim bölgesinden bağımsız sosyalist milletvekili adayı Mustafa Uğur Akkaya'nın **Dikmen Sokullu Caddesi Pir Sultan Sokak'taki seçim bürosu** açıldı.

Çürüyen düzenin kokuşmuş partilerine, Amerikancı-İMF'ci programlarda tekleşenlere, emperyalist saldırganlıkta maşa olmakta yarışanlara karşı sömürü düzeni kapitalizme karşı sosyalizmi savunan, işçi ve emekçileri Amerikancı düzen partilerinden hesap sormaya çağırın Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu Ankara 1. bölge adayı M. Uğur Akkaya'nın **Dikmen seçim bürosu** açılışı 8 Ekim'de gerçekleştirildi.

Açılış etkinliği büro önünde çekilen halaylarla başladı. Açılışta M. Uğur Akkaya **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu** ve kendi adaylığının nedenlerini katılanlara anlattı. Ardından soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölümün ardından Mamak İşçi Kültür Evi Tiyatro grubunun hazırladığı "Seçim" isimli oyun sahnelendi. Etkinlik yine Mamak İşçi Kültür Evi Müzik grubunun türküleri ve çekilen halayların ardından sona erdi.

Dikmen Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak önümüzdeki seçim süreci boyunca bölgedeki geniş işçi ve emekçi kesimlere ulaşmanın bütün yöntemlerini kullanacak, bu uğurda seferber olacağız.

BDSP çalışanları/Dikmen

“Yağmurdan kaçarken doluya yakalanmak...”**Holdingleçi “Genç Parti” üzerine**

Geçmiş senelerden hatırlayalım. Bir patron olan Cem Boyner parti kurup seçimlere girmişti. Seçim sonucunda hüsrana uğrayarak geri çekilmişti. Şimdi bir başka Holding patronu, Cem Uzan, aynı yoldan bir denemede daha bulunuyor. Patronların kendi hesapları ve sınıfsal çıkarları için siyasete soyunup kitlelerin karşısına çıkmaları yeni bir durum değil. O zaman Cem Boyner'in partisinin ismi “Yeni Demokrasi Hareketi” idi. Şimdiki Genç Parti. “Yeni”, “genç” gibi sıfatları kullanmaları rastlantı değil; zira diğer partilerden ne kadar da farklı olduklarını böyle vurgulayabileceklerini düşünüyorlar.

Cem Boyner TÜSIAD'ı temsilen seçimlere girmişti ve büyük patronların desteğine sahipti. Cem Uzan ise rakibi olan sermaye gruplarıyla girdiği çatışmalarla, ulusal ve uluslararası sahnede üçkağıtçılıklarıyla tanınıyor. Bu sermaye gruplarına karşı yürüttüğü kampanyaları, bir de kitle desteğiyle sürdürmeye ve güçlendirmeye çalışıyor. Buradan aldığı güçle ülke kaynaklarını biraz daha yağmalamanın peşinde.

Niye bu gün?

Cem Uzan'ın bu seçime ezberleyip her gittiği yerde papağan gibi tekrarladığı vaatleri gerçekleştirmek için girdiği yalandır. Kendisi ve kendisi gibi olanların çıkarları bunu gerektirdiği için seçime giriyor.

Türkiye kapitalizmi, ekonomik ve siyasi boyutları olan bir kriz yaşıyor. Bu durum Türkiye ile de sınırlı değil. Dünya çapında da krizler sıklaşıyor, kriz dinamikleri hızla çoğalıyor.

Türkiye'deki yaşanan kriz holdingleri ve patronları da belli ölçülerde etkiledi. Kriz sürecinde farklı sermaye grupları arasındaki yağmalama savaşları kızıştı. Devlet organlarını ele geçirme, etkin olma ve yönetime hakim olma çabası arttı. IMF'den alınan

kredilerin paylaşımı için cebelleştiler, özelleştirmeden pay kapma kavgası verdiler. Bu kavgada zayıflar elendi; rekabete ayak uyduramayanlar, daha güçlü olanlar tarafından yutuldu.

Cem Uzan'ın böyle bir sürecin ardından siyasete girmesi tesadüf değildir. “Vatandaşı” düşündüğü için ise hiç değildir. Rekabet ve yağma konusunda rakiplerine karşı avantaj sağlamak için bir siyasal güce ihtiyaç duyuyor ve bu yüzden de meclise girmeye çalışıyor. Fakat onun meclis sevdası yalnızca kendi kişisel ekonomik çıkarlarına dayanmıyor. Sınıfsal çıkarlarını da düşünüyor Cem Uzan. Burjuva siyaseti ve onun partileri yıprandıkça ve açmaza girdikçe, kitlelerin meclise ve partilere olan güvenleri tükeniyor. Patronlar demokrasi, kalkınma, fakirliğe, işsizliğe kesin çözüm yalanlarıyla kitlelerin karşısına çıkıyorlar. Biz yeniyiz, denenmemişiz, genciz, bir kez de bizi deneyin diyorlar. Sistemin ömrünü biraz daha uzatmayı amaçlıyorlar.

**Dümen aynı dümen yüzler
değişiyor sadece**

Diğer düzen partilerinin liderleri gibi Uzan'ın da karakteristik özelliği kendi menfaatlerini tüm toplumun menfaatiniymiş gibi sunmasıdır. Ülke menfaati Türkiye'nin çıkarları, toplumun refahı, herkesi mutluluğu... Tüm bunlar sermaye sözcülerinin ağzında iki sınıf arasındaki çıkarların çatıştığı yerde ezilenleri aldatmaya dönük yalanlardır. Bugüne kadar ülkeyi yönetenler, bu yalanlarla emekçilerin kafasını bulandırdılar. Her seçim öncesinde sınıflar arasındaki çelişkilerin üzerini bunlarla örttüler. Bunu yapabildikleri ölçüde ezilenlerin ve emekçilerin karşısına çıkabildiler.

Birleşmiş Milletler raporuna göre Türkiye'de on milyon kişi açlık sınırının altında yaşıyor. Seçmenlerin yüzde 55'inin aile geliri 300 milyonun altında. Yüzde

25'ininki ise 175 milyonun altında. Bu durumun sorumlusu kim? Bu yıkımın sorumlusu kim? Muhalefetteki düzen partileri bu sorulara “tüm bunlardan yanlış yönetim sorumludur” diye cevap veriyorlar. “Türkiye yanlış yönetildiği için bu hale geldi diyorlar.” Şu ana kadar Türkiye'yi yönetenler hep aynı güçler olduğu halde yanlış yönettiğini söylene henüz rastlanmadı. Bu da bu sınıfın ve siyasetinin tanımamız gereken bir diğer dümeni. Yanlış yönetilse de doğru yönetilse de bizim için sonuç değişmez. Bizim için yanlış olan bu sistemin kendisidir.

Siyasal tercihini sınıf çıkarlarından yana yapmaktan yoksun, dışlanmış, bilinci, ufku köreltilmiş kesimlerin oylarını toplamaya dönük bir başka dümen, genç, denenmemiş, yeni gibi sıfatlarla parti liderleri arasında ayırım yapılarak programda ve icraatta teklesenleri farklı gösterme çabasıdır. Cem Uzan da buna güveniyor.

Cem Uzan'ın seçimlerden nasıl bir sonuç alacağından bağımsız olarak gündem olması bile burjuva partilerinin ve siyasetçilerinin iflasının kanıtıdır. Düzenin özenle hazırladığı ve her açıdan desteklediği partileri geniş bir yelpaze oluşturuyordu, milliyetçi, islamcı, halkçı... Geçmiş seçimlerde bu imaj ve söylemler üzerinden kitlelerin oy desteğini alan partilerin hızla eridiğini de göstermektedir Cem Uzan'ın partisi. MHP'li Şevket B. Yahnici, “Eğer Genç Parti meclise girerse ben Türkiye'yi terk ederim” diyor.

Etlı pilav, ayran, bedava konser karşılığında Cem Uzan'a alkış. “Cem Uzan oğluma iş verecek, oyum Genç Parti'ye”, “Cem Uzan devleti dolandırdı, bakarsın IMF'yi de kazıklar, oyum Genç Parti'ye”. Holding patronunu cesaretlendiren işte bu cehalettir. Genç Parti, onu desteklemeyi düşünen emekçiler için yağmurdan kaçarken doluya yakalanmaktır.

Gökçesu Maden işçilerinin Ankara yürüyüşü...**Haklarımız alana kadar direnişimiz sürecektir!**

Bolu Mengen'de bulunan Gökçesu Maden İşçileri DISK'e bağlı Dev Maden-Sen'e üye olmaları sonucu 2001 yılında ücretsiz izne çıkarılmış, bunun üzerine direnişe geçmişlerdi. Aradan yaklaşık 10 ay geçmiş olmasına karşın direniş hala devam ediyor.

Gökçesu Maden İşçileri uğradıkları sendikal hak ihlallerini protesto etmek ve yasal taleplerini iletmek için 6 Ekim tarihinde Ankara'ya yürüyüşe geçtiler. 8 Ekim'de Ankara'ya eşleri ve çocuklarıyla gelen işçiler saat 10:30'da Enerji Bakanlığı önüne gelerek dilekçelerini verdiler ve daha sonra Olgunlar Sokak'taki Madenci Anıtı önüne gelerek basın açıklaması yaptılar.

“Sendikal hak ihlallerini protesto yürüyüşü” ve “Yasadışı uygulamalara karşı işimiz, aşımız ve geleceğimiz için direniyoruz/Gökçesu Maden İşçileri” yazılı pankartlarını açan işçiler, “Çalışma hakkı en temel insan hakkıdır”, “Grizular, göçükler bizim kaderimiz değildir”, “İşçiyiz örgütlüyken güçlüyüz” vb. dövizleri taşıdılar. TMMOB, DISK ve KESK'e bağlı emekçilerin de destek verdiği basın açıklamasına 150 kişi katıldı. “Direne direne kazanacağız!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Sendika hakkımız engellenemez!” sloganları sık sık atıldı.

Basın açıklamasını okuyan DISK Genel Sekreteri Musa Çam, Gökçesu Maden İşçilerinin örgütlenerek, haklarını daha iyi savunabilmek için sendikaya üye olduklarını ancak bunun sonucunda baskı, tehdit, gözaltı, işten atılma, açlık ve yoksullukla karşı karşıya bırakıldıklarını vurguladı. İşçilerin yaklaşık 10 aydan beri direnişte olduklarını, önümüzdeki günlerde yapılacak olan seçimde işçilerin bu yaşadıklarına bakarak tercih yapacaklarını söyledi. Gökçesu Maden işçilerinin bu mücadelelerini sürdürürken, kendilerinin yanı sıra, aynı haksızlıklara maruz kalan binlerce işçi adına da mücadele ettiklerini, bunun için tüm emeçileri ve kamuoyunu bu mücadeleye destek olmaya davet etti.

Basın açıklamasının ardından işveren Nurullah Ercan'a ait olan Tunus Caddesi'ndeki Ercan Şirketler Grubu önüne gelen işçiler burada da bir basın açıklaması yaptılar. İşçiler ve özellikle de eşleri, “Biz buraya haklarımızı almaya geldik, sadaka dilenmiyoruz, ama her seferinde bizi geri gönderiyorlar, gitmeyeceğiz, burada kalacağız” diyerek tepkilerini ortaya koydular. Bu sorunun bir ay içerisinde çözülmemesi durumunda Ankara'ya tekrar gelineceğini ve bu sefer haklarını almadan gitmeyeceklerini gerekirse öleceklerini belirttiler. Daha sonra geldikleri otobüslere binerek geri döndüler.

SY Kızıl Bayrak/Ankara**Ege Metal'de eylem**

Bakırçay Havzası'nda kurulu bulunan ve önceki yıllarda Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşları arasında yer alan Ege Metal'de protestolar yoğunlaştı.

580 işçinin çalıştığı fabrikada Özçelik-İş'e bağlı 280 sendikal işçi bulunuyor. Ege Metal bankanın açtığı kredi borçlarını ödemeyince icra tekibinde uğramış ve bankaya dahil olmuştu. Vakıf Bank'a dahil olan Ege Metal TEDAŞ'a milyarlarca liralık borcunu da ödememesi üzerine banka tarafından Say Metal adlı bir şirkete kiralanmış. Fabrikada elektrik olmadığı için üretim yapılamıyor, üretim olmadığı gerekçesiyle de işçiler gruplar halinde ücretsiz izne çıkartılıyor. Beş aydır ücretlerini alamayan işçiler Pazartesi günü iş çıkışı fabrika önünde eylem yaptılar. Aylardır hiçbir destek görmeyen işçiler düzen ve reformist partilerin akınına uğradı. DYP, YTP, CHP, EMEP yöneticilerinin katıldığı eylemde bu partiler bol vaatli konuşmalar yaptılar.

Eylemde hazırladıkları bildiriye okuyan işçiler; aylardır eve ekmek dahi götüremediklerini, okulların açılmasıyla ve kışın gelmesiyle birlikte masraflarının daha da çoğaldığını ve sabırlarının artık tükendiğini belirterek, haklarını almaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

Fabrikalarda en düşük ücretle çalışan işçinin bile üç milyardan fazla birikmiş alacağı bulunuyor. Şimdiye kadar işlerin yoluna girmesi için sabırla bekleyen işçiler bundan sonraki eylemlere aileleriyle birlikte katılacaklarını, haklarını alarak üretime başlayınca kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

SY Kızıl Bayrak/İzmir

Geçmişin ve bugünün deneyimlerini özümseyerek çalışmayı ye

Seçim kampanyası

Bugün siyasal kitle çalışmasında çeşitli araçları bir arada kullanıyoruz. Emekçi kitleleri özgül politikalar ve araçlar kullanarak harekete geçirme refleksi-çabasıyla hareket edebiliyoruz. Böyle bir çalışma içerisinde kurulmuş nispeten geniş bir kitle ilişkisi ağına sahibiz. Elimizde zengin bir kitle çalışması deneyimi ve geçmişle kıyaslanamayacak düzeyde bir politik faaliyet kapasitesi var. Bu düzey, örgütsel omurgamızın niceliğiyle karşılaştırıldığında ve geleneksel sol hareketin kafa yapısıyla düşünüldüğünde, şaşırtıcı gelecek denli bir politik aktivite ve enerjiye tekabül etmektedir.

Seçim dönemine girmiş bulunuyoruz. Mevcut toplumsal sınıf ve tabakaların tüm siyasal temsilcileri bu dönemde temsil ettikleri sınıf ve tabakaların çıkarlarına uygun bir program ve taktik çizgiyle siyasal arenada boy gösteriyorlar. Burjuva partileri, emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin yıkım ve savaş programında tekleşmiş durumda. Sol liberal partiler ise kurulu düzeni kendi içerisinde reforme etme çizgisini temsil ediyorlar.

Diğer tarafta ise işçi sınıfının devrimci partisi devrimci programı ile duruyor. İşçi sınıfının temsilcisi olarak, işçi sınıfını ve ezilen yığınları sosyalizmin kızıl bayrağı altında birleşmeye ve gerçek kurtuluşa çağırıyor. İşçi sınıfının bağımsız politik-örgütsel konumunun korunması ile birlikte, İMF'ci-Amerikancı savaş ve yıkım programlarına dayalı burjuva seçim kampanyasına karşı emekçi halkı uyarmayı, aydınlatmayı, örgütlemeyi ve geleceğin sert sınıf mücadelelerine hazırlamayı hedefliyor.

Komünistler, bu temel çizgiye ve yaklaşıma bağlı olarak, devrimci seçim çalışmalarını büyük bir ciddiyet ve sorumluluk bilinciyle yürütüyorlar. Şimdiden önemli kazanım ve deneyimler biriktirmiş bulunan devrimci seçim çalışmasını güçlendirmek ve

hedeflerine ulaştırmak için mevcut durumu devrimci bir değerlendirmeye tabi tutmak ve buradan gerekli sonuçları çıkarmak zorunludur. Burada bu bilinçle halihazırda belli bir tempoyla devam eden kampanyanın ihtiyaçlarını, eksik ve yetersizliklerini değerlendirmeye çalışacağız.

Yürümekte olan seçim kampanyasını değerlendirirken elbette olabildiğince yerel çalışmanın verileri, deneyimleri ve ihtiyaçlarından yararlanacağız. Ama bunu yaparken, bu yazı sınırlarında ancak yerel çalışmanın sorunlarına dayanarak çeşitli genellemeler yapmakla yetineceğiz. Genel eğilimler ve sorunlardan hareketle çalışmanın yönü, temposu, doğrultusu ve çalışma planına ilişkin sorunları belli başlıklar altında ele alarak yanıtlar üretmeye çalışacağız.

Geçmiş deneyimler ışığında devrimci seçim kampanyası

Seçim dönemi, siyasal-toplumsal arenada politika yapmak için ciddi imkanlar sunuyor. İşçi ve emekçi kitleler politikaya ve politik mücadeleye açık hale geliyorlar. Böyle bir dönemde düzen partilerine ve liberal sol partilere karşı devrimci sınıf çizgisinin temsilcileri olarak çıkıyoruz. Sözümlü bu çizgiye dayanarak ve işçi sınıfı adına söylüyoruz. Emekçi milyonlara gerçek kurtuluşun ve bu kurtuluşa ulaşmanın yolunu gösteriyoruz. Ancak sadece bu kadarı bize toplum çapında politika yaparak taraf olmanın imkan ve koşullarını sağlıyor. Bu imkan ve koşulları değerlendirerek, partiyi siyasal-toplumsal arenada siyasal-örgütsel bir güç odağı ve bu anlamda bir taraf haline getirebilme sorumluluğu bizi bekliyor.

'95 ve '99 seçim kampanyaları, sınırlı güçlerle ve sınırlı bir zamanda dahi bu imkan ve koşullardan yararlanarak ciddi politik-örgütsel kazanımların elde edilebileceğini gösterdi. Çıkarışızlık yaşayan ve arayış içerisinde olan, yüzyü sosyalizme açık bir takım güçler seçim çalışmalarımıza katıldılar. Belli örgütsel kazanımlar elde ettik. Ama sınırlı örgütsel güçlerle yürütülen ve sıkışık bir zamana sığdırılan bir çalışmanın sağladığı politik-örgütsel kazanımlar da sınırlı ve gelip geçici olabildi. Süreklileştirilemedi. Seçim dönemiyle yaratılan etki toparlanamadı. Kampanyamızın politik etkisiyle politik-örgütsel kazanımları arasında büyük bir mesafe oldu.

Sınırlı güç ve imkanlarla da olsa toplum çapında politika yapan ve bir takım potansiyel güçlere ulaşan bir faaliyet, doğaldır ki, kendisini aşan nedenleri bir yana bırakırsak, gerekli inisiyatif ve yaratıcılıkla birlikte sözü edilen imkanları güce dönüştürebilir, geleceğe taşıyabilirdi. Ancak geçmiş seçim çalışmalarımızda potansiyel imkanların örgütlenememesi salt inisiyatif ve yaratıcılık sorununa da bağlanamaz. Çünkü bir siyasal kampanyadan geleceğe kalıcı politik-örgütsel kazanımlar bırakmak aynı zamanda, kampanyanın dayandığı örgütsel güçlere, buna bağlı olarak politik-pratik hedefler ile çalışma tarzı ve kapasitesine doğrudan bağlıdır.

Bundan önceki kampanyalarda çalışma biçimi ve

düzeyi, genel bir propaganda-ajitasyon sınırlarını aşamadı. Politika yapmanın sunduğu imkanlar bir takım güçleri çalışmamıza yönelttiyse de bu güçleri etkin bir pratik faaliyete sokulamadı. Bunun kanallarını ve araçlarını yaratamadı. Dolayısıyla genel propaganda-ajitasyon sınırlarında başlayan çalışmamız bu genelliği aşamayarak derinleşemedi, politik-örgütsel mevzilere dönüşemedi.

Siyasal gelişme süreçleri şu ya da bu politik kampanyaya ya da döneme bölünerek gerçek kapsamıyla anlaşılabilirler. Geçmiş dönem kampanyaları yürütüldükleri dönemdeki politik-örgütsel gelişme düzeyimizin tezahürü olarak değerlendirilebilir. Bugün sürdürülmekte olan kampanya da yine bugünkü politik-örgütsel gelişme düzeyimizin bir ifadesi, yansıması olacaktır. Ancak, birbirini takip eden, dolayısıyla birbirlerinin gelişme dinamik ve güçlerine dayanarak ilerleyen bir süreçtir bu. Bu süreç, partileşmeye evrilen atılım dönemi ve partileşme sonrasında yaşanan yeniden inşa dönemi olarak devam etmiştir. Bugün yeniden inşa büyük ölçüde tamamlanmış, bir siyasi gelenek olarak yeni dönem devrimciliği gerçek bir başarı kazanmış, geçmişini aşan bir politik-örgütsel gelişmişlik düzeyine ulaşmıştır. Dolayısıyla bugünkü kampanya çalışması hem bu gelişmişlik düzeyinin ürünü olacak, hem de ona yeni ve ileri bir atılım-sıçrama imkanı sunacaktır.

Bugün siyasal kitle çalışmasında çeşitli araçları bir arada kullanıyoruz. Emekçi kitleleri özgül politikalar ve araçlar kullanarak harekete geçirme refleksi-çabasıyla hareket edebiliyoruz. Böyle bir çalışma içerisinde kurulmuş nispeten geniş bir kitle ilişkisi ağına sahibiz. Elimizde zengin bir kitle çalışması deneyimi ve geçmişle kıyaslanamayacak düzeyde bir politik faaliyet kapasitesi var. Bu düzey, örgütsel omurgamızın niceliğiyle karşılaştırıldığında ve geleneksel sol hareketin kafa yapısıyla düşünüldüğünde, şaşırtıcı gelecek denli bir politik aktivite ve enerjiye tekabül etmektedir.

Seçim kampanyamız, böylesi bir gelişmişlik düzeyi üzerinden siyasal-toplumsal arenaya bir taraf olarak çıkan devrimci sınıf çizgisine, geçmiş dönemlerden farklı olarak, kitle çalışmasında derinleşmenin ve önemli politik-örgütsel kazanımlar elde etmenin asgari dayanaklarını sağlamaktadır. Elbette bu öncelikle mevcut gelişme düzeyimizin politik-örgütsel-moral imkan ve değerlerine yaslanarak, sonra da seçim döneminin olanaklarını bu temelde ele alarak yeni dönemi kazanma hedefine kilitlenen bir çalışma yoğunluğuyla mümkün olacaktır.

Kendi gerçekliğimizi görmeli, bu gerçeklik üzerinden yeni dönemi kazanma hedefine-bilincine ulaşmalıyız. Mevcut dönemin devrimci seçim taktiklerini, sahip olduğu ruh ve devrimci özülle kavrayarak, bu amaç doğrultusunda etkili bir biçimde kullanabilmeliyiz. Bunu yaparken her türlü amatörlüğü aşarak sistematik-yoğun ve sonuç alıcı bir çalışmayla, toplum çapında bir siyasal taraf olmak hedefiyle hareket etmeliyiz. İşte tüm seçim döneminde çalışmamızın planlanmasında, pratik ve örgütsel şekillenmesinde böyle bir bakış rehber almalıyız.

ni bir düzeye çıkarmalıyız!..

nyası üzerine

Çalışma alanlarını yoğunlaşma derecelerine göre sınıflandırılmalıyız

Seçim kampanyasını politik-örgütsel planda kalıcı güç ve mevziler kazanmanın imkanı olarak değerlendirmek, her şeyden önce elimizdeki güçlerin hedeflerimize uygun biçimde seferber edilmesi ile mümkün olacaktır. Çalışmamızın ortaya çıkardığı her türlü enerjiyi hedeflerimiz doğrultusunda seferber ederken, mevcut güçlerin enerjisini hiçbir biçimde heba etmemeliyiz. Bunu yaparken çalışmanın alabildiğine yaygın olması ile belli alanlarda derinleşebilmesi arasında dengeli bir ilişki kurmalıyız. Eğer bu ilişki kurulamazsa elimizdeki tüm güç ve imkanlara karşın sonuç alıcı bir kampanya faaliyeti örgütlememiz mümkün olmaz.

Bir kampanyanın başarılı olabilmesi, onun yoğunluğu ve sistemli olup olmadığıyla yakından ilgilidir. Kampanya, bu tarz bir çalışmanın ürünü olarak işçi ve emekçi kitlelerin yaşamlarını sarıp sarmalayarak kuşatabilmeli, güçlü bir devrimci atmosfer oluşturabilmelidir. Öyle ki işçi ve emekçi kitleler sadece mahallelerinde ya da işyerlerinde değil tüm sosyal yaşam alanlarında politik faaliyetimizle karşılaşabilmelidirler. Bunu başarabilmek yaygın ama bir o kadar da yoğun bir çalışmanın kendisiyle mümkündür. Çeşitli araçlarla paralel biçimde yüklenebilmeli, güçlü bir propaganda-ajitasyon çalışması yürütebilmeli, varolan her türlü imkanı bu doğrultuda seferber etmeliyiz.

Bu tarz bir çalışma için öncelikle işe seçim bölgesinin yoğunlaşma derecelerine göre sınıflandırılmasıyla başlamak durumundayız. Böyle bir sınıflandırmada halihazırda mevcut çalışmalarımızın yoğunlaştığı alanlar kampanyanın da öncelikli yoğunlaşma alanları olarak belirlenecektir. Ama normal dönemlerden farklı olarak, kampanya boyunca bu alanlarda yaşayan işçi ve emekçilerin tüm yaşam alanları çalışmamızın hedefine girecektir. Oturdıkları kahveler, fabrika servislerine bindikleri toplanma alanları, yoğunlukla çalıştıkları işyerleri, seçim çalışmamızın birinci elden yoğunlaşacağı alanlar olacaktır.

Bununla birlikte bölge çalışmalarımız yoğunlaşma alanlarını hızla genişletmeyi çevre semt ve işyerlerine doğru büyütmeyi hedeflemelidirler. Mevcut güçlerimizin enerjilerini azami biçimde değerlendirebilmek öncelikli çalışma alanlarında yoğunlaşmakla mümkün olacaktır. Ancak böylesi bir yoğunlaşma ile yeni güç ve imkanlar açığa çıkarılabilir, bunun üzerinden çalışma kapasitesi artırılabilir. Böylelikle mevcut yoğunlaşma düzeyinde

herhangi bir zayıflamaya yol açmaksızın çalışma sahasını genişletmek de mümkün olur.

Çalışma alanlarını yoğunlaşma derecelerine göre sınıflandırırken ve öncelikli alanlara çeşitli araç, yol ve yöntemle yüklenirken, sınıflandırmada daha alt basamaklarda kalan alanlara götürülecek çalışmanın yoğunluğu haliyle zayıf kalacaktır. Örneğin birinci derecede yoğunlaşma alanlarında seçim büroları, ev ziyaretleri, kahve ve ev toplantıları, stand, şenlik, miting gibi etkinlikler belli bir plan dahilinde yapılırken, daha alt yoğunlaşma alanlarında ise derecesine göre ya bu etkinliklerden birkaç tanesini ya da salt bildiri-brosür dağıtımıyla sınırlı kalan bir çalışma yürütebiliriz.

Bu tarz bir çalışmayla elimizdeki güçleri

dağıtmayarak seçilmiş alanlara yoğunlaştırmış, beraberinde ise yoğunlaşma-derinleşmede herhangi bir zayıflamaya yolaçmaksızın alabildiğine yaygın bir çalışma yürütmüş oluruz.

Kampanyada esnek ve çalışmanın ihtiyaçlarına uygun bir örgütsel şekilleniş

Eğer kampanya faaliyeti çeşitli araçlarla hedef alanlara paralel biçimde yüklenmeyi gerektiriyorsa, bunun için öncelikle güçlerimiz arasında böyle bir yüklenmenin her bir alanını tutacak biçimde bir işbölümü yapmak gerekecektir. Böyle bir işbölümünde çalışmanın ihtiyaçları ile bu ihtiyaçlara uygun birikim ve yetenekler esas alınmalıdır. Bu, çalışmanın ihtiyaçlarına bağlı olarak çeşitli ara ve esnek örgütlenmeler oluşturmak anlamına gelmektedir.

Yoğunlaşma derecelerine göre sınıflandırılmış alanlar temel alınarak oluşturulacak bu tarz esnek örgütlenmeleri birkaç grupta toplayabiliriz.

Birincisi, çalışmanın öncelikli hedef alanlarındaki yoğunlaşmayı güçlendirecek biçimde bu alanlar dışında kalan alanlara yönelik propaganda-ajitasyon çalışmasını yürütecek örgütlenmelerdir. Bu tip örgütlenmelere örnek olarak profesyonel dağıtım grupları, sözlü propaganda-ajitasyon grupları ile basın-yayın komitelerini (Radyo, TV ve yazılı basın etkili biçimde kullanabilmek için) verebiliriz. Bölge çalışmalarının dışında kalan alanlara yönelik propaganda-ajitasyon çalışmasını yürütecek bu ekipler kampanyada baştan belirlenecek bir çalışma planına bağlı olarak hareket edeceklerdir. Bu anlamda da bölge çalışmalarını bir yanıyla aşan bir yanıyla kesen, bir yanıyla da tamamlayan, esasta da kampanyanın alabildiğine yaygın biçimde yürütülmesini

güvenceleyen örgütlenmeler olacaktır.

Bununla birlikte bölge örgütlenmelerimiz çalışma alanlarında yürütecekleri her türden sözlü-yazılı propagandayı bizzat alan güçleri üzerinden yapılacak işbölümü yoluyla gerçekleştirecektir.

İkincisi, halihazırda çeşitli çalışma alanlarımızda yürütülen kültürel çalışma ve kurumlaşmaların birikimleridir. Bu çalışma alanlarındaki tiyatro, müzik vb. grupları kampanyanın hedefleri doğrultusunda tüm bölge çalışmalarında etkin biçimde değerlendirilmelidir. Örneğin yakın dönem deneyimlerimizden biliyoruz ki sokak tiyatrosu siyasal çalışmada etkili bir araçtır. Tiyatro gruplarımız önden hazırlayacakları seçim gündemli oyunlarla yoğunlaştırılmış kitle çalışmasında önemli bir yer tutabilirler. Hem örnekleri, hem

de bu tarzda kullanılacak araçları devrimci bir yaratıcılıkla çoğaltmak mümkündür. Bu tür çalışma grupları da tüm bölge çalışmalarını kesen nitelikte örgütlenmeler olacaktır.

Üçüncüsü ise, çalışmamızın birinci derecedeki yoğunlaşma alanlarında oluşturulacak olan bölge platformlarıdır. Bölge platformları hem işleyişleri, hem de işlevleri açısından ilk iki gruptaki örgüt biçiminden farklı olacaktır. Bu tür esnek örgütlenmeler diğerlerinden farklı olarak, sadece mevcut güçlerimizi çalışmanın farklılaşan ihtiyaçları doğrultusunda etkili ve verimli bir tarzda seferber edebilmenin araçları değil, bundan da öte, çalışmamızın açığa çıkardığı tüm güç ve imkanları örgütlü bir tarzda harekete geçirebilmenin araçlarıdır.

Geçmiş pratik deneyimlerimizin de gösterdiği gibi çalışma alanlarında oluşturulmuş bu tür platform, komite gibi örgütlenmeler örgütsüz kitleleri harekete geçirebilmek bakımından oldukça işlevsel araçlardır. Bu tür esnek örgütlenmeler yoluyla düzen partilerinin

programına karşı devrimci sınıf çizgisi seçeneği etrafında tüm ileri-öncü işçi-emekçiler ile gençliği birleştirebilmeliyiz.

Hali hazırda birçok bölgede devrimci seçim platformumuzun sınırlı duyurusuyla yapılan toplantılardan başlayarak bu yönde ilk adımlar atılmış ve önemli sayıda insan bu platformlar aracılığıyla devrimci seçim çalışmasının bir parçası haline gelebilmiştir. Seçim kampanyamızın, ilk elden çalışmaya katılan bu güçlere dayanarak yoğunluğunun ve kapasitesinin artırılmasıyla bu platformların çapı ve etkinliği de hızla büyüyebilecektir.

Bu tür platformlara sadece çalışmanın ortaya çıkardığı güç ve imkanları örgütlenme kaygısıyla değil, bunu da içerecek biçimde buldukları alanlarda birer yerel meclis gözüyle de bakabilmeliyiz. Kitlelere devrimci sınıf alternatifini ve kurtuluşun seçimden-meclisten değil kendi öz örgütlenmelerine dayalı bir mücadeleden geçtiğini gösterirken, bu tür platformlar da bu yönde elde edilecek bilinç gelişimine kanal açacaktır.

Diğer taraftan burjuva siyasetinin ve demokrasisinin esasta işçi ve emekçi kitleleri siyasal-toplumsal yaşamın dışında tutmayı hedeflediği yerde, birer yerel meclis niteliğine sahip bu tür platformlar ezilen kitlelerin politik yaşama katılımlarının araçları olacaktır. Bunu sağlayabildikleri ve somut biçimler kazanabildikleri ölçüde ise burjuva, sol liberal parlamenterist siyaset tarzı ve demokrasisiyle proleter devrimci siyaset tarzı ve demokrasi arasındaki ayırım çizgilerinin net biçimde görülebilmesine vesile olacaktırlar.

Mevcut örgütsel omurgamız temeline dayanarak bu tür araçlar yoluyla devrimci seçim çalışmalarına geniş kitle katılımını sağlayacak bir esneklik ve yaratıcılıkla hareket etmeliyiz. Kampanya çalışmasında genel propaganda-ajitasyon sınırlarını aşarak politik-örgütsel derinleşme sağlamanın yegane yolu da, kampanyanın tüm politik-örgütsel kazanımlarını 3 Kasım sonrasına taşımanın yolu da budur. Bu bilinçle hali hazırda çalışmamızın belli bir sürekliliğe ve mevzilere sahip olduğu tüm bölgelerde (bu yer gelir bir mahalle olur, yer gelir bir işyeri ya da bir üniversite olur) bu yönde zaman yitirmeksizin gerekli adımları atmalıyız. Her türlü toplantı, şenlik vb. etkinlikte, insanlarla yüzyüze geldiğimiz her türlü çalışmada, devrimci sınıf platformlarında örgütlenme çağrısını yükseltmeliyiz.

Etkili ve sonuç alıcı bir devrimci propaganda için

Etkili ve sonuç alıcı bir devrimci propagandanın gücü, ne salt insan ve araç niceliğiyle, ne de salt eldeki insan ve araçların amaca uygun biçimde seferber edilmesiyle ortaya çıkar. Devrimci politika eğer, hedef kitlenin bilinç düzeyini, duyarlılık alanlarını ve eğilimlerini yakalayabilecek bir sadelik ve yalınlık ile özüne uygun bir canlılıkla anlatılamazsa güdük, yüzeysel, kuru ve soyut kalır. Böyle bir propaganda ile sonuç almak bir yana, mevcut duyarlılıklar ve yüzü devrimci program-alternatife dönük yönelimler de tahrir edilir.

Etkili ve sonuç alıcı bir propaganda için ilk şart hedef kitlenin siyasal eğilim ve yargılarının bilinmesidir. Bundan yoksun bir propaganda hedefini bulamaz, sonuç alamadığı gibi öncesinde mevcut etkiyi de boşa düşürebilir. Bunun için iyi bir ön hazırlık çalışması yapılmalı, yapılacak propagandanın içeriği ve hedefleri net biçimde belirlenmelidir. Bu tarz bir çalışma yapılacak her türlü yazılı-sözlü-açık-kapalı-bireysel-toplu propaganda da özel biçimde

gözetilmelidir.

Kampanyanın başlangıcında düşünülen seçim anketleri bu açıdan çok önemli bir kaynak işlevi taşıyorlardı. Ancak zaman yetersizliği ve sıkışıklık nedeniyle birçok bölgede gerçekleştirilemedi. Bu araçları kullanamamanın yarattığı boşluğu, bölge platformlarımızın bu bakışla yapacakları özel gündemli tartışmalar ve pratik deneyim-gözlemlerin paylaşılması ve irdelenmesiyle doldurabiliriz. Örneğin, kampanyamızda bugüne kadar yaptığımız tüm kitle toplantılarında genel olarak 7-8 başlıkta toplanabilecek benzer sorularla karşılaştık. Oysa söz konusu toplantılar öncesinde yapılacak propagandanın içeriği belirlenirken bu soruların bir çoğu atlanmıştı. Yerel birimlerimiz buradan bu ana soru başlıkları üzerinde özel bir çalışma yürütme sonucunu çıkarabilirler.

Böylelikle bu

Seçim kampanyasını politik-örgütsel planda kalıcı güç ve mevziler kazanmanın imkanı olarak değerlendirmek, her şeyden önce elimizdeki güçlerin hedeflerimize uygun biçimde seferber edilmesi ile mümkün olacaktır. Çalışmamızın ortaya çıkardığı her türlü enerjiyi hedeflerimiz doğrultusunda seferber ederken, mevcut güçlerin enerjisini hiçbir biçimde heba etmemeliyiz. Bunu yaparken çalışmanın alabildiğine yaygın olması ile belli alanlarda derinleşebilmesi arasında dengeli bir ilişki kurmalıyız. Eğer bu ilişki kurulamazsa elimizdeki tüm güç ve imkanlara karşın sonuç alıcı bir kampanya faaliyeti örgütlememiz mümkün olamaz.

deneyimlerden

dersler çıkarılmış, çok daha güçlü ve etkili bir propagandanın koşulları yaratılmış olur. Bu tarz bir çalışmayı tüm kampanya boyunca gözetmek propagandanın geliştirilip güçlendirilmesi açısından paha biçilmez olanaklar sağlayacaktır.

Etkili ve sonuç alıcı bir propaganda için en önemli şartlardan bir diğeri ise politik çizgiye hakim olmaktır. Yani devrimci sınıf çizgisini özümsemek, devrimci programı gerçek bir kavrayış düzeyine çıkarmaktır. Bu açıdan asgari bir birikim olmaksızın ne etkili bir teşhir yapabilmek, ne de devrimci kurtuluş yolunu gereken tokluk ve canlılıkta gösterebilmek mümkün olamaz. Hedef kitlenin duyarlılık alanları, eğilimleri ve soruları gereken açıklıkta yanıtlanamaz.

Mevcut haliyle kampanya çalışmamızda bu açıdan ciddi yetersizlikler bulunuyor ve bu durum propagandanızı zayıflatan bir rol oynuyor. Bu zayıflığı gidermek, sistematik ve süreklileşen bir eğitim çalışmasıyla mümkündür. Seçimler, seçimlere ilişkin devrimci sınıf çizgisi konusunda parti basınında son

dönemde yayınlanmış bir dizi metin yapılacak böyle bir eğitim çalışması için gerekli kaynağı oluşturmaktadır. Özel bir planlamayla bu metinler yeniden incelemeye ve tartışmaya açılabilir.

Etkili ve sonuç alıcı bir propaganda için diğer bir gereklilik ise düzen ve düzen partilerinin teşhirinde kullanmak için zengin bir olgusal malzemeye sahip olmaktır. Gereklilik olgusal malzemenin fazlasıyla var olduğunu biliyoruz, ancak bu malzemenin derlenip toparlanması ve kampanya çalışmasının kullanımına sunulması gerekiyor. Bunun için oluşturulacak bir çalışma grubu bu ihtiyacı karşılayacaktır. Bu çalışma grubu sadece burjuva basını sistematik biçimde takip ederek dahi gerekli olgusal malzemeyi kısa sürede hazır hale getirebilir. Güçlerin eğitilmesi de yine bu çalışma grubu tarafından üstlenebilir.

Geçmeden belirtmek gerekir ki, tarz ve biçim de, etkili bir propaganda faaliyetinin önemli şartlarından biridir. Ses tonundan hitap tarzına, salon düzeninden kullanılacak teknik araçlara kadar bu böyledir. Bu açıdan olabilecek bir zayıflık propagandanın gücünü ve etkisini zayıflatabilir. Güçlerimizin bu yanı sıra da sistemli bir eğitime tabi tutulması ve pratik deneyim ve gözlemlerin kolektif tartışmalara konu edilmesi yoluyla propagandamıza çok daha güçlü bir düzey kazandırabiliriz.

Kampanya çalışmasının pratik hattı

Çeşitli araç, yol ve yöntemlerle örülecek kampanya çalışması esasta birbirini tamamlayacak biçimde üç ana aşamadan oluşmaktadır. Birincisi, etkili bir propaganda-ajitasyon çalışmasıyla işçi-emekçi ve gençlik kitlelerinin duyarlılıklarını geliştirerek Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'na yönlendirebilmek; ikincisi, buradan elde edilecek güç ve imkanları çeşitli esnek platformlarda örgütlemek; üçüncüsü ise örgütlediğimizi pratik bir eylem hattına yöneltmek.

Kampanyanın bu üç ana aşaması basitçe birbirini izleyen bir süreç biçiminde değil, tersine, aralarında birbirini besleyip büyütecek biçimde karşılıklı ve karmaşık ilişkiler kuran bir bütünlük içerisinde ele alınmalıdır. Üç aşama arasındaki ilişkiyi tersinden kurarsak nasıl bir bütünlük oluşturulması gerektiği daha kolay anlaşılabilir. Esnek platformlarda örgütlenen güçlere dayanarak pratik eylem hattında ilerleyen çalışma bizi daha güçlü bir propaganda-ajitasyon faaliyetine, bu düzeyde bir faaliyet ise kitle duyarlılığının daha ileri bir düzeyden örgütlenmesine ve dolayısıyla eylem hattına taşıyacaktır. Kampanyanın izleyeceği somut hareket planı bu üç ana aşamaya bağlı olarak şekillendirilmelidir.

Kampanyanın bugüne kadarki seyri de aşağı yukarı böyle gerçekleşmiştir. Basın açıklaması yoluyla aday tanımları ve devrimci sınıf platformunun ilanını, genel ve yaygın bir propaganda faaliyeti izlemiş, böylesi bir propagandanın açığa çıkarıp platformumuza yönlendirdiği ilk güçler belli platformlarda örgütlenerek kampanya çalışmasına dahil edilmişlerdir. Seçim bürosu açılış çalışmaları ve şenlikleri ayrıca bunu güçlendirmiştir.

Şimdi bu güçlere de dayanarak etkili ve yoğunlaştırılmış bir kitle çalışmasını örgütlenme zamanıdır. Kitlelerle yüzyüze gelme, duyarlılıklarını geliştirerek örgütlenme ve buna dayanarak daha güçlü bir çalışma kapasitesi yaratma zamanıdır. Ancak böyle bir bakış ve tarzla hareket edersek, seçimler vesilesiyle siyasal-toplumsal arenaya bir taraf olarak çıkan sınıfın devrimci partisini ve programını toplum çapında gerçek bir siyasal ağırlık-çekim odağı haline getirebiliriz.

Kapitalizmde çocuk...**Çocuklar için güneşli güzel günler sosyalizmle gelecek!**

7 Ekim Dünya Çocuk Günü. Emperyalizmin baskı, şiddet, sömürü, yoksulluk, yıkım ve savaş kusan politikaları en fazla çocukları vuruyor. Sistemin karanlık ve çirkef yüzünü tüm çıplaklığıyla görmek için Asya'dan Afrika'ya, Ortadoğu'dan, Amerika'ya dünyanın her karış toprağında yaşayan çocuklara bakmak yeterli. Yoksulluk, işsizlik, açlık ve sefaletle pençelesen ülkelerdeki çocuklar, emperyalizme kölece bağımlılığın, uygulanan ekonomik ve sosyal yıkım programlarının faturasını en ağır şekilde ödüyorlar. Emperyalist savaşlarda kan gölüne dönen dünyada ilk kurşunlanan, sakat bırakılan, açlıktan ölüme terk edilen, eğitimsizliğe itilen, fiziksel ve cinsel şiddete maruz kalan, sokağa terkedilen hep çocuklar olmuştur. Dahası çocuklar, uluslararası hale gelen evlatlık sektöründe köle gibi alınıp satılabilen bir kâr aracı haline getirilmiştir.

Kapitalizm ve çocuk ticareti

Dünya genelinde artan yoksullaşma çocukların daha küçük yaştan itibaren aile bütçesine katkıda bulunmasını zorunlu kılıyor. Dünyada 5 ile 14 yaş arasında çalışan çocuk sayısı 250 milyonu buluyor. Bu çocukların 60 milyonunun çok zor koşullarda ve çok ucuza, hatta "köle" ya da "borç" karşılığında çalıştırıldığı belirtiliyor. Bunlar üretim çiftliklerinde, taş ve maden ocaklarında, tarım sektöründe, dokuma tezgahlarında ya da zenginlerin hizmetçisi olarak günde 10-15 saat hiçbir ücret almadan çalıştırılıyorlar.

Batı Afrika'da pek çok ülkede çocukların başka evlere çalışmaya gönderilmesi bir gelenek. Çocukların şehirdeki zengin akrabalarının yanında bir meslek öğrenmeleri, bu evlerde yaptıkları işe bağlı olarak eğitim almaları, böylece ailelerinin üzerindeki yükü azaltmaları amaçlanıyor. Bu sistem ucuz emek-güçü olarak çocukların sömürülmesini kolaylaştırmış, çocuk ticareti olarak sermayenin iştahını kabartmıştır. Öyle ki, dünya genelinde 1 milyar 200 binden fazla insan bir dolardan daha az bir gelirle geçinmek zorunda. Böyle olunca da, çocuklarını okula gönderemeyen aileler çocuk tacirlerinin vaatlerine kanyorlar.

Asya ve Afrika ülkelerinde günde 3 bin çocuk bu yolla insan tacirlerinin eline düşerek fuhuş sektöründe çalıştırılıyor. Silah ve uyuşturucu ticaretinden sonra fuhuş dünya genelinde en kârlı ticaret alanı olarak görülüyor. Asya'da 1 milyon erkek ve kız çocuğunun seks ticaretine alet edildiği açıklanıyor. Her yıl 400 bin Alman'ın seks turizmi için yurtdışına gittiği, bu amaçla dünya genelinde ticaret yolları oluşturulduğu da bilinen gerçekler arasında. Güneydoğu Asya, Batı Afrika ülkelerinin dışında kimi Avrupa ülkelerinde de çocuk ticareti yapılıyor. Nijerya, Tayland, Dominik Cumhuriyeti, Kenya, Brezilya, Romanya bu ülkelerden bazıları.

Emperyalist savaşın en ağır faturasını ödeyenler de çocuklar

En ağır insan hakları ihlalleri çocuklara yönelik. Dünyada çocuklara yönelik öldürmeler, sakat bırakmalar, terketmeler, diğer fiziksel ve cinsel şiddet uygulamaları oldukça yaygın. Dünya Çocuk Örgütü'nün 2002 yılı Çocuk Raporu'na göre, 0-4 yaş grubunda 57 bin çocuk 2000 yılı içerisinde öldürüldü.

Çocuk istismarının öldürücü boyutta olması kapitalizmin vahşiliğinin çarpıcı bir göstergesi.

Emperyalist-kapitalist sistem savaşlarla, sürekli ürettiği yoksulluk, yıkım ve açlıkla, ezilen halkların çocuklarının baş düşmanı. '91 Körfez Savaşı, Kürdistan'da yürütülen kirli savaş, Afganistan'a yönelik müdahale ve halen Filistin'e yönelik yapılan saldırılar, savaşların çocuklar üzerinde yarattığı yıkımı gözler önüne seriyor. Emperyalist müdahalelerle kan gölüne çevrilen Ortadoğu'da savaş en çok çocukları vurdu. Irak Sağlık Bakanlığı'nın açıklamasına göre, Körfez Savaşı'ndan bu yana son on yılda 1 milyon 700 binden fazla çocuk ambargo ve savaşın yolaçtığı yıkımdan dolayı öldü. Irak'a konulan ambargo nedeniyle hiçbir hastalığa düzenli ve yeterli tedavi uygulanamıyor. İyileşme şansı yüzde 70 olan çocuklar dahi kurtarılamıyor. '91 savaşında kullanılan kimyasal silah ve bombalar nedeniyle de çocuklarda kanser vakaları artmış. Kanser tedavisinde kullanılan birçok kimyasal maddenin ülkeye girişi kimyasal silah yapımında kullanılacağı gerekçesiyle yasaklanmış. Ambargo nedeniyle ilaç kıtlığı yaşanıyor. '91 savaşında altyapı tesisleri çöktüğü, su kaynakları tahrip edildiği için kolera, ishal ve ateşli hastalıklar yaygın.

Afganistan'ın mayın tarlalarında binlerce çocuk sakat kaldı. Ve Kürdistan'da tarlalara döşenmiş mayınlara basarak, oyuncak sandığı el bombası ile oynayarak ölen çocuk sayısı hiç de az değil. Ve Filistin'de düşmana taşlarla direnerek direnişin simgesi olan, dünyanın en modern silahlarına, tanklara karşı taş ve sapanla direnen çocuklar, İsrail'in baş düşmanları daha doğrusu korkulu rüyası olarak öldürülüyor. Mülteci kamplarında yaşadıkları koşullar çocukları hergün ölümden beter hale getiriyor. Irk ayrımı politikaları, kendi topraklarında esir gibi yaşamaları, yoksullukla boğuşmaları, barınma gibi ihtiyaçlarını karşılayamamaları çocuk bedenlerin taşıyamayacağı kadar ağır bir yük. Eylül 2002'de İkinci İntifada'nın başlamasından beri 300'e yakın Filistinli çocuk öldürüldü. Bunlar yalnızca taş atan çocuklar. Toplu katliam ve bombalamalarda öldürülen çocukların sayısı tam olarak bilinmiyor.

Yetersiz ve sağlıksız beslenme çocukları öldürücü boyutta

Dünyada çocuk ölüm oranlarının artış göstermesinin nedenlerinden biri de sağlıksız ve yetersiz beslenme. Yoksulluğun artması ile birlikte açlık ve kıtlıkla boğuşan ülke çocukları sağlıksız beslenemedikleri için ölüyorlar. Sağlıklı içme suyuna sahip olamama, bulaşıcı hastalıkların, dolayısıyla ölümlerin artmasına neden oluyor. Dayatılan ekonomik-sosyal yıkım politikaları nedeniyle Latin Amerika, Afrika, Güney Doğu Asya gibi ülkelerde sağlık, altyapı vb. sosyal hizmet alanlarının özelleştirilmesi ve ülke ekonomilerinin çökmesi en çok çocukları etkiliyor. Yıkım ve yoksulluk açlıkla birleşince çocuk ölümleri hızla artış gösteriyor. Dünyada açlık sorunu yaşayan 800 milyon kişiden 300 milyonu çocuk. Açlıktan her saniyede bir çocuk

ölüyor. Yine yılda 4 milyon çocuk diyareden yaşamını yitiriyor.

Çocuklar geleceksizliğe mahkum ediliyor!

Çocuklar eğitimsiz bırakılarak geleceksizliğe mahkum ediliyor. Dünyada 6-11 yaş arasındaki 130 milyon çocuk okula kayıtlı değil. Bu çocukların yüzde 60'ını kız çocukları oluşturuyor. Kız çocukları beslenme ve eğitim konusunda en fazla ihmal edilenler. En temel hak olan eğitim hakkı giderek zengin çocuklar için bir ayrıcalık haline getiriliyor. Okul kapıları yüzlerine kapanan çocuklar ucuz işgücü olarak sermaye tarafından sömürü dişlileri arasında öğütülüyor.

Bu düzen çocukların sorunlarına çözüm olamaz!

Kapitalizm çocuklara karanlık bir dünyadan başka bir şey veremez. Çocukların geleceksizliğe mahkum edildiği, savaşlarda katledildiği, yoksulluk ve açlıkla ölümlere itildiği, yetersiz ve sağlıksız beslenmeden dolayı hastalıklara yakalandığı bir dünya çocukların dünyası değildir. Çocuklara yaşanılabilir bir dünya verecek olan, güneşli güzel günler gösterecek olan sosyalist sistem kurulmadıkça çocukların dünyası aydınlanamaz.

Çocukların kurtuluşu sorunu sistem sorunudur. Çocukların yaşamını adeta cehenneme çeviren emperyalist-kapitalist sistemin en burjuva demokratik ülkeleri bile gerçek anlamıyla çocuklara yaşanılabilir bir dünya ve gelecek sunamaz. Bu dünyayı onlara verecek olan yalnızca ve yalnızca sosyalizmdir. Bu sistemde çocuk istismarının ve sermayenin çocuk üzerinde yarattığı ağır yıkımın önüne geçmek için ise, sınıfın kurtuluşu mücadelesine daha sıkı yüklenmek gerekiyor. Yoksulluğa, baskı ve sömürüye, açlığa, işsizliğe, kapitalizmin vahşi savaşlarına karşı mücadelede ne kadar başarı sağlanırsa çocukların dünyası da o kadar aydınlanır.

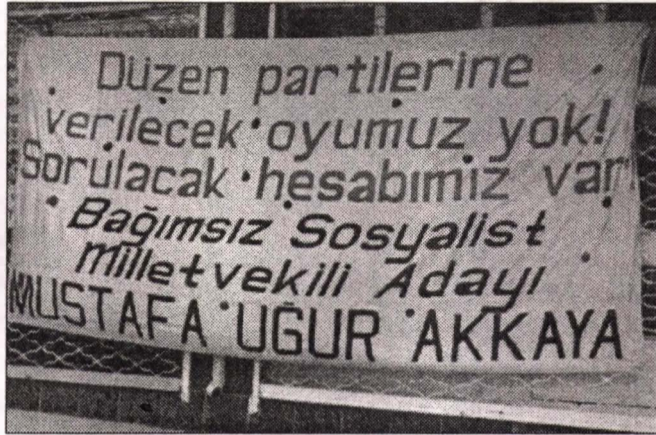
Seçim tuzağına bir kez daha düşmeyelim...**ABD-İMF uşağı partilere oy vermeyelim, hesap soralım!****Emekçilerin bağımsız-sosyalist adayı Mustafa Uğur Akkaya'yı destekleyelim!**

Seçimlere az bir zaman kaldı. Bir kez daha sandıklar kurulup bizden oy istenecek. Bugüne kadar sandıklar bizler için hep bir tuzak oldu. Binbir vaatle bizden oy isteyenler seçildikten sonra söylediklerini unutup mezarımızı kazdılar. Bir avuç asalak sermayedarın ve emperyalizmin çıkarları için çalışıp çırpınıp, bize gelince saldırı silahlarını bilediler. Sermayenin ve emperyalizmin elinde bizlere karşı basit bir oyuncak gibi kullanıldılar. Vur

dediler vurdular, yık dediler yıktılar. Bizleri aç ve açıkta bıraktılar. Bizler deprem yıkımının altındayken onlar mezarda emeklilik yasasını bir gecede meclisten geçirip bir mezar daha kazdılar. Herbir krizde bizler daha da yoksullaşıp, işimizden aşımızdan olurken onlar daha da palazlandılar. Fedakarlık hep bizden beklendi ama sefayı hep onlar sürdürdü.

Onların icraatlarını saymakla bitmez. Ama yaptılarının özü özeti İMF'ye uşaklık, ABD'ye maşalık. Efendileri ne istiyorsa onu yaptılar, bizlerin talepleri karşısında ise sağlırları oynadılar. Emegimizi, ülkemizi, yarınlarımızı kan emici asalaklara peşkes çektiler.

Bugün yeni bir seçim var. Bu seçim geçmiştekilerden farklı mı? Hayır. Yine bizlere vaatlerde bulunuyorlar. Bizlere karşı IMF ve Amerika'nın yanında saldırganca davrananlar şimdi bize dost kesildiler. Ama bizler biliyoruz ki onların dostluğu kuzu postu giymiş bir kurdunkine benzer. Dün böyleydi, bugün de böyle olacak. Bu oyuna, bu aldatmacaya kanarsak bu iki yüzlü cani takımı bir kez

daha biz emekçi milyonların yaşamı üzerinde tepinecek. 3 Kasım'dan sonra sırça köşklerine dönecekler ve asalak patronlar ve ABD'li efendileri ne

istiyorsa canla başla onu yerine getirecekler. Milliyetçisi de, sosyal-demokratı da, sağcısı da... Çünkü hepsinin tek programı var. Bu programda İMF programlarının kesintisizce uygulanması ve ABD ile iyi ilişkilerin sürdürülmesi (yani ABD'ye maşalığa devam) var. Bunun dışında yalan da olsa tek söz söyleyen düzen partisi var mı? Genç Parti gibilerini saymak bile gereksiz. Bunlar yolsuzluğa gırtlaklarına kadar batmış, haklarında onlarca dava bulunan adi hırsızlardır. Bunun için meclise kapağı atmak için her türlü yalanı söylemekten kaçınmıyorlar.

CHP'nin programı diğerlerinden farklı mı? Kemal Derviş bu partiye girerek gerçekte CHP'nin yönetimini İMF'ye bağlamış oldu. CHP, İMF programlarına bağlılığını bildirdi, İMF'nin yıkım programlarını uygulamakta kararlı olduğunu ilan etti. Emperyalistler ve işbirlikçi sermaye bizleri aldatmak için CHP'nin sözde solculuğuna oynuyor.

Tek tek partiler üzerinden devam edebiliriz. Ancak şimdilik burada bu kadar yeter diyoruz. Zira her birimiz bu partileri yeterince tanıyoruz. Sokakta,

işyerimizde öfkemizin hedefi oluyor her biri. Peki ya sandık başına gelince...

Geçmişte, ya "kötünün iyisi" dedik bir düzen partisine oy verdik, ya "bir de ötekini deneyelim" dedik oy verdik, ya da "oylarımızı vermeyip sağcı partiler geleceğine sol partilere verelim onlar gelsin" diyerek oylarımızı kullandık. Peki değişen ne oldu. Gelen gidene arattı, sözde solcu partiler sağcı partilere taş çıkarırcasına aynı programı uyguladı. Değişmeyen tek şey açlığımız, yoksulluğumuz ve canımızın kıyılması oldu. Çünkü bu düzenin gerçek yöneticileri emperyalistler ve onları işbirlikçisi Koçlar ve Sabancılarıdır. Çünkü bu düzende çıkarları bir birine zıt iki sınıf var. Birisi yaşamı vareden milyonlarca emekçi, diğeri milyonlarca emekçiyi sömürerek yaşayan bir avuç asalak sermayedar. Bu bir avuç asalak sermayedar emperyalist efendileriyle birlikte iktidarı ellerinde bulunduruyorlar. Tüm düzen partileri, seçimler ve parlamento onların elinde sadece bir oyuncak. Her seçimde biri gidip biri geliyor. Asalak efendilerine hizmette kusur etmeyip nöbet değiştiriyorlar sadece.

İnsanca yaşamak için biz milyonlarca emekçinin tek yolu var. Kurtarıcı beklemeyeceğiz. Şu ya da bu düzen partisine aldanmayacağız. Taleplerimizi bu düzenin gerçek efendilerinden sokakta dışı dışı bir mücadeleyle alacağız. Yaşamı vareden, çarkları çeviren ellerimizle kan emicilerin yakalarına yapışacak, yeni bir yaşamı yine kendi ellerimizle kuracağız. Bundan başka bir kurtuluş yolu yok. Çaresiz değiliz, birleşerek yaşamı değiştirebiliriz. Başka bir yaşam mümkün ve böyle bir yaşamı biz emekçiler yaratacağız.

Bu nedenlerle İMF'ci-Amerikancı kokuşmuş düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var demeliyiz. Bu kan emicilerimizin bir kez daha bizleri aldatmalarına izin vermeyelim. Onları evlerimize, işyerlerimize, kahvelerimize, mahallelerimize sokmayalım. Geldiklerinde yakalarına yapışıp konuşturmayalım. Kovalım hepsini!

Biz işçi ve emekçiler seçimlerde bizim gibi yaşayan, bizimle aynı dertleri paylaşan, aynı asalak takımı tarafından sömürülen ve bizlerin sesi olan bağımsız sosyalist adayları desteklemeliyiz. Bu adaylara verilecek her oy düzen partilerine hayır demek, onlardan hesap sormaktır.

Bağımsız sosyalist adaylar, bizlere vaatte bulunmuyorlar. Tam tersine kurtuluş için bir araya gelmek için bizleri örgütlenmeye davet ediyorlar. Örgütlülüklerimize dayanarak mücadeleye ve direnişe davet ediyorlar. Seçimleri bu yolda atılmış bir ilk adım olarak görüyor, taleplerimizi elde etmek için sokağı gösteriyorlar.

Ankara'da bu bilinçle aday olan bağımsız sosyalist milletvekili adayı Mustafa Uğur Akkaya'yı desteklemeliyiz. Mustafa Uğur Akkaya seçim bildirgesinde kendisinin sadece bir adım öne çıktığını söylüyor ve tüm işçileri, emekçileri, işsizleri ve gençliği kendisinin yanına, bir adım öne çıkmaya çağırıyor. Mustafa Uğur Akkaya, örgütlenmeye, mücadeleye ve zincirlerimizi kırmaya çağırıyor. Sömürücü asalakların iktidarını yıkmak için birlikte yürümeye çağırıyor.

Bir adım öne, haklarımız için örgütlü mücadeleye!

(Ankara Öncü İşçi-Emekçi Platformu Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Kurtuluş için kapitalizm canavarı yokedilmelidir

Gelişmekte olan ülkelerde yaşayan yaklaşık 4,6 milyar insanın 800 milyonu yeterli gıda alamıyor yani aç; 850 milyonu okur-yazar değil, 1 milyar temiz sudan yoksun, 2,4 milyarı temel sağlık hizmeti alamıyor, 325 milyon çocuk okula gidemiyor.

Her yıl bu ülkelerde beş yaşından küçük 11 milyon çocuk önlenebilir hastalıklardan ölüyor, 36 milyonu AIDS'li.

Dünya nüfusunun yarısı günde 2 dolardan az parayla yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Bunların 1,2 milyarı ise günde 1 dolardan az parayla "yaşiyor". Meksika, Arjantin ve Türkiye'de büyük sermaye kaçışlarıyla şiddetlene krizler bu tabloyu daha da kötü hale getiriyor

Tüm bu verileri günlük gazetelerde görmek mümkün. Bununla birlikte bu verileri süsleyen bir haber daha var; HAVYAR, SOMON, İSTAKOZ, ŞARAP ZİRVESİ...

182 ülkeden katılan yaklaşık 60 bin delegenin açlık ve yoksulluğa çözüm bulmak için oluşturdukları zirvenin münüsünde bunlar var. Dahası zirvenin yapıldığı Michalengelo Otel'i'nin Aşçısı Dismond Morgan'ın zirve boyunca yapılan tüketime ilişkin söyledikleri daha da çarpıcı ...

Bu aşçının söylediklerine göre zirve için tüketilmek üzere otelin stoklarında şunlar var; 5 bin istiridye, yarım tön istakoz ve kabuklu deniz

ürünleri, kovalar dolusu havyar, 2 tondan fazla fletto, tavuk göğsü, 250 kilo somon balığı, yarım tondan fazla domuz eti ve sosis...

Son yılların en büyük ve gıda sorunuyla yüzleşmek zorunda kalan Afrika'da çoğu kadın ve çocuk, 12 milyon kişi açlık sınırında yaşıyor. (...)

Açlığın ve yoksulluğun, işsizliğin ve diğer gerçek afetlerin yok edilmesi, sömürünün ve silah tekellerinin ortadan kaldırılması, savaşların önlenmesi ancak kapitalizm denen canavarın yeryüzünden silinmesiyle olasıdır. Bunun için insanlığın yeterli birikimi ve engin deneyimi vardır.

19. ve 20. yüzyıllar bu zengin deneyimlerle doludur. Bu deneyimler işçi sınıfının öncülüğünde anti-sömürgeci savaşlarda, anti-faşist partizan savaşlarında, büyük Ekim devriminde ve onlarca ulusal devrimde ifadesini bulmuştur.

Kapitalizm tüm insanlığın ve tüm insani değerlerin düşmanıdır. İnsan aklına, mantığına aykırı bu düzen. Evrenin düzenine de aykırıdır ve bu nedenle insanlığın geleceğinde yeri yoktur.

Bu nedenle bu tür ZİRVE'ler zamanın israfından başka bir şey değildir. Mevcut koşullar tüm imkanların ve tüm fırsatların kapitalizmi yer yüzünden silmek için kullanılmasını zorunlu kılıyor.

Ya barbarlık, ya sosyalizm!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekle!

Yıllardır her seçim döneminde "hepsi kötü ama bu diğerlerine göre daha az kötü" mantığıyla oy vererek kendi cellatlarımızı seçtik. Her seçim sonrasında yaptığımız hatayı yaşayarak gördük. Krizlerin, hortumlanan bankaların faturası zamlarla, sefalet ücretleriyle, her türlü haktan yoksun ağır çalışma koşullarıyla, işsizlik ve açlıkla bize ödetildi, eğitim ve sağlık hizmetlerinin paralı hale getirilmesiyle okul ve hastahane kapıları yüzümüze kapatıldı. Sağlıksız koşullarda çalışmaktan ömürlerimiz törpüldü, iş kazalarında (cinayetlerinde) akan kanımız patronların kasalarında dolara dönüştü. Zindanlarda oluk oluk devrimci kanı aktı, sokaklarda kafamızda polis, jandarma copu kırıldı. Grevlerimiz yasaklandı. Ülke ekonomisi IMF'ye, iç ve dış politika ise ABD ve AB'ye bağlandı. Yıllardır tüm bunları uygulayanlar ve uygulamaya aday olan "yeniler" bizleri ancak seçim dönemlerinde hatırlıyor, işsizliği yoksulluğu yeni "keşfederek" bunları çözeceğiz yalanlarına sarılıp oy istiyorlar. Seçim sonrası kurulacak hükümetin başlıca sorumluluğunu ise IMF yıkım programlarını kararlıkla uygulamak, esnek çalışma yassını çıkarmak, ve ABD haydudunun Irak'a yönelik başlatacağı savaşa ortak olmak oluşturuyor. ABD uşağı, IMF'ci düzen partilerine oy vermek tüm bu saldırılara onay vermek

demektir.

Adına "millet meclisi" denen yer gerçekte IMF'yi, ABD'yi, AB'yi ve onların işbirlikçisi Sabancı ve Koçları temsil etmektedir. Daha seçim kararı alınır alınmaz düzen partilerinin hepsi IMF programını devam ettirecekleri sözü verdi. ABD haydudunun Irak savaşına bırakın karşı olmayı, cepheye sürülecek gençliğin kanının pazarlığına tutuştu. AB'nin istediği yasaları demokrasi maskesi altında görülmemiş bir hızla meclisten geçirdi. Dolayısıyla hiçbirinin birbirinden bir farkı yok. Hepsi IMF'ci, hepsi ABD ve AB uşağıdır, hepsi işçi ve emekçi düşmanıdır.

Patronlar sınıfı bizleri daha fazla sömürebilmek,

saltanatlarını daha fazla sürdürebilmek için meclisi, partileri, medyası ve başka kurumlarıyla bir sınıf olarak örgütleniyor. Sömürü, zulüm ve talan düzenleri sürsün diye, düzen partilerinin boş vaatlerine kanarak oy vermemizi istiyorlar. Bizlerin ise düzen partilerine verilecek oyumuz değil, sorulacak hesabımız olmalı. Çözüm ne seçimde ne de meclistedir, çözüm kendi ellerimizdedir. Sermaye iktidarının seçim oyununu bozmak için düzen partilerine oy vermeyelim! Açlığımızın, sefaletimizin, işsizliğimizin, baskı ve zulmün, hesabını sormak için işçiler emekçiler, gençler, tüm ezilenler olarak birleşelim, haklarımız için devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim. Bunun için

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformları'nda örgütlenelim, ABD'nin IMF'nin, sermayenin partilerine karşı, kendi sınıfımızın adaylarını destekleyelim. Kendisi de bir işçi olan Müslüm Turfan, Esenyurt'u da kapsayan 3. seçim bölgesinden bağımsız adaylığını koymuştur. Oylarımızı Müslüm Turfan'a verelim. Tüm işçi ve emekçilerin oylarını Müslüm Turfan'a vermeleri için işyerimizde, mahallemizde çalışma yürütelim!

(Esenyurt İşçi Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınan bu metin, "Seçim oyunu başladı" başlıklı yazının son bölümüdür...)

Bağımsız sosyalist aday Müslüm Turfan sorularımızı yanıtladı...

Kendi taleplerimiz için ayağa kalkalım!

EİB: Kendinizi tanıtır mısınız?

M. Turfan : 33 yaşındayım. Alevi bir işçi ailesinin çocuğuyum . 14 yaşında beri çalışıyorum. Bir işçiyim; emeğimi, alınterimi satarak yaşıyorum. Sermayenin işçi ve emekçilere dayattığı sömürü ve zulmün her türlüünü yaşadım. İşçilerin kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu düşünüyorum ve bunun için mücadele ediyorum. Bence bütün işçiler sosyalizm için mücadele etmelidir. Çünkü bu düzenden, sömürü ve zulümden kurtuluşun başka yolu yok. Ben de bunun için mücadele ettim. Bundan dolayı gözaltına alındım, tutuklandım .19 aralık katliamını ve F tipi cezaevlerini yaşadım. Şu anda yine bir işçi olarak yaşamımı devam ettiriyorum.

EİB: Seçimlere giren bu kadar çok parti varken niye seçimlere bağımsız aday olarak giriyorsunuz?

M Turfan: Öncelikle tüm işçi ve emekçilerin şunu bilmesi gerekir. Bugün seçimlere 18 ayrı parti girse de aslında isimleri dışında aralarında hiçbir ayrılık yok. Hepsi sermaye partisi, hepsi IMF partisi. Biri sağcı biri solcu görünebilir. Bunlar sadece gerçek yüzlerini gizlemek için kullandıkları maskeler. İktidar olduklarında her birinin nasıl da işçi, emekçi düşmanı

olduklarını biliyoruz. Son hükümet buna en iyi örnektir. Artık dostumuzu düşmanımızı iyi tanımalıyız . Evet bir yığın sorun yaşıyoruz. Ama sorunlarımızın çözümünü bu partilerden bekleyemeyiz. Eğer çözüm istiyorsak, insanca yaşamak istiyorsak bunu parlamento da değil kendi örgütlü gücümüzde aramalıyız. Ben de bir işçi olarak sermaye partilerinin karşısında işçi ve emekçilerin taleplerini haykırmak için aday oldum.

EİB: Son olarak Esenyurtlu emekçilere vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

M. Turfan : Esenyurt bir emekçi semti. Ben de bu semte yaşıyorum. Bu civarda bir çok fabrikada çalıştım. Bundan dolayı da Esenyurt halkının yaşadığı sorunları çok iyi biliyorum. İşsizlik, sefalet ücretleri, örgütsüzlük gibi yaşamımızı cehenneme çeviren bir yığın sorun yaşanıyor. Esenyurtlu emekçileri IMF programlı sermaye partilerine karşı işçi sınıfının devrimci programı altında birleşmeye mücadele etmeye çalışıyorum. Tüm işçi emekçi kardeşlerimi düzen partilerinin maskelerini düşürmeye ve kendi talepleri için ayağa kalkmaya çağırıyorum.

(Esenyurt İşçi Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Colin's işçilerinden Müslüm Turfan'ın çağrısına destek...

"Hesap sormanın zamanı geldi!"

Seçimler yaklaştıkça her nedense işçilerin, emekçilerin dertlerini de bir çırpıda hatırlayıveriyorlar. Biz bugüne kadar meclis çatısı altına girip de işçilerin çıkarlarını gözetene ne bir milletvekili ne de bir parti görebildik. Bugüne kadar iktidara gelenler her zaman patronların çıkarlarını savundular.

Bizler AKP, CHP, MHP türünden düzen partilerinin hiç birini desteklemiyoruz. Soruyoruz bu partilere; seçimler ortada yokken pazardan, çöpten yiyecek toplayan insanlarımızla, diz boyu işsizlik ve sefaletle hanginiz ilgilendiniz? Neden bu tür konular sadece seçim zamanlarında aklınıza geliyor?

Bizler bu seçimin biz işçileri kandırıp oyalamak için tezgahlanmış bir oyun olduğunu düşünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki bugün parlattıkları, öne çıkardıkları partilerinin hepsinin tek bir amacı vardır. O da bizi köle olarak gören bu sömürü düzenini biraz daha yaşatmaktır. Bu yüzden de onlar ancak patronların destekleyeceği partilerdir.

Bizler Colin's işçileri olarak İstanbul 3. bölgeden seçime katılan bağımsız aday Müslüm Turfan'ın çağrısını okuduk. Müslüm Turfan da aynı bizim gibi bir işçi. Ömrü fabrikalarda geçmiş. Ve bizleri, yani işçileri mücadele etmeye, kendi sınıfımızın kavgasında kendisine destek vermeye çağırıyor.

Müslüm Turfan'ın çağrısına cevap veriyoruz: Bizler **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu** destekliyoruz. Çünkü bizim kurtuluşumuz ancak devrimci temellere dayanan bir örgütlü mücadeleden geçer.

Seçimlerde oyumuzu Müslüm Turfan'a vermekle yetinmeyeceğiz. Müslüm Turfan'ın çağrısını tüm işçi ve emekçilere ulaştırmak için seçim çalışmalarına da aktif olarak katılacağız. Çünkü çektiğimiz acıların hesabını sormanın zamanı geldi. Artık yeter!

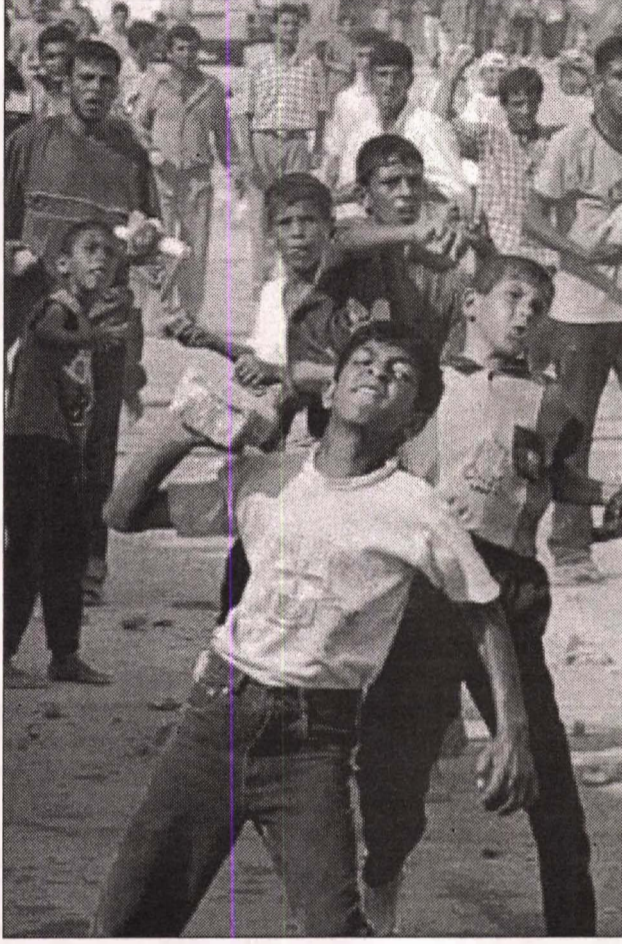
Düzen partilerine oy vermeyeceğiz, hesap soracağız!

Bir grup Colin's işçisi

(Esenyurt İşçi Bülteni'nin Ekim 2002 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Siyonist kıyım makinesinin Han Yunus katliamı...

Siyonistler Gazze Şeridi'ni işgal etmeye hazırlanıyorlar

durmadılar. Siyonist katiller böylece benzer katliamları sürdüreceklerinin mesajını da verdiler.

Direnış korkusundan dolayı ertelenen işgal

Siyonistler Filistin'i bir bütün olarak işgal etmek istediklerini değişik vesilelerle defalarca dile getirdiler. Ancak şu ana kadar işgal fiili olarak Batı Şeria'da uygulandı. Gazze Şeridi'ni işgal etmeyi göze alamadılar. Zira bu bölgede başta HAMAS olmak üzere Filistinli örgütler daha güçlü ve örgütlüler. Siyonistler bugüne kadar, Gazze'yi işgal ederken karşılaşacakları güçlü direnişten çekindikleri için, bu bölgeyi hava saldırılarıyla bombalamayı tercih ettiler. Ancak son saldırı, siyonistlerin bu bölgeyi de işgal etmek için hazırlık yaptıklarını gösteriyor.

Amerika'ya bilgi veren Şaron hükümeti, Gazze'yi işgal etmeyi, "bir zaman ve istatistik meselesi" olarak değerlendirdi. İşgalci ordu komutanlarının tek kaygısı asker kayıplarının fazla olmasıdır. Emperyalist savaş rüzgarının hızla estiği bir dönemi ise, Gazze'de yaşayan Filistinliler'in bir kısmını katletmek, yeni Ceninler yaratmak için uygun bir fırsat olarak görüyorlar. 11 Eylül'den sonra Filistin hareketini El Kaide ile, Arafat'ı Bin Ladin'le kıyaslamayı adet haline getiren faşist mantık, Filistin halkını terörist ilan ederek, yıkım ve katliamları meşrulaştırmayı hedefliyor. Emperyalist güçleri, Yahudi lobisini ve basın tekellerini de arkasına alan İsrail siyonizmi, Gazze Şeridi'ni işgal edip Filistin'i bir bütün olarak açık toplama kampına çevirme planını sonuca bağlamak istiyor.

İşgalin ayrılmaz bir parçası olarak yıkım

Filistin halkı İngiliz sömürgeciliği döneminden beri yıkımı tanımaktadır. Bu coğrafyada insanların evlerini yıkmak, direnişten caydırmanın bir aracı olarak kullanılıyor. İngilizleri örnek alan siyonistler, şimdiye kadar onbinlerce Filistinlinin evini yıktılar. Buna sökülen ağaçlar, doldurulan kuyular, tahrip edilen ekinler vb. eklenebilir. Bu yıkımlardan dolayı kasap Şaron'un bir diğer adı "buldozer"dir.

Yıkım işinde uzmanlaşan İsrail ordusu artık tüm askeri birliklerini buldozerlerle donatacak. Böylece her birlik saldırıya geçerken buldozerini de hazır bulunduracak. Askeri birliklerin bu araçlarla donanması, yaygın bir yıkımın planlandığını, hedeflenen Gazze Şeridi işgalinde büyük yıkımların gerçekleştirileceğini gösteriyor.

Tüm uluslararası anlaşmaları hiçe sayarak Filistin topraklarını işgal eden İsrail, kurduğu yerleşim alanlarına ırkçı Yahudileri yerleştirirken, öte yandan ruhsatsız oldukları gerekçesiyle Filistinliler'in evlerini yıkmaktadır. Ayrıca Filistinli direnişçilerin evleri de işgal güçleri tarafından yıkılmaktadır.

İki yüzlü manevralar

Irak'a saldırmak için hazırlanan haydut başı Bush, stratejik ortağı İsrail'i Filistin'de attığı adımlar konusunda "uyardı". Arafat'ın karargahını kuşatan siyonist orduya çağrı yapan Amerikan yönetiminin kuşatmayı kaldıran çağrısı hemen karşılık buldu. Şaron hükümeti buna ek olarak 25 bin Filistinli işçinin İsrail'e giriş yapmasına izin vereceğini de açıklamıştı. Aradan bir hafta bile geçmeden Gazze'de

gerçekleştirilen katliam, bu manevraların nasıl bir aldatmaca olduğunu ortaya koydu. Bölge halklarının anti-Amerikancı tepkisinden duyulan rahatsızlıktan dolayı atılan göstermelik adımların nasıl sahtekarca hesaplar olduğu anlaşıldı.

Katillerden meddet umanlar

İki yılı aşkın bir süredir devam eden siyonist yıkım ve katliamlara, "şiddetin son bulması için her iki tarafın da çaba harcaması gerektiği" yönlü söylemler eşlik etti. ABD emperyalizmi İsrail'in kendini savunma hakkı olduğunu iddia ederek siyonist işgale doğrudan arka çıktı. Filistin halkının silahlı direnişi "terör eylemi" olarak gösterilmeye çalışıldı. Siyonistlerin kanlı icraatlarına karşı doğrudan söz söylemek istemeyenler ise, Filistin direnişini İsrail katliamlarıyla aynı kefeye koyarak şiddetin bitmesi için çağrılar çıkardılar. Sözümona her iki tarafa da eşit mesafede duran bu gerici anlayış, esas itibarıyla Filistin halkının haklı ve meşru direnişini hedef almaktadır. Hem İsrail'e hem de Filistin Yönetimi'ne yakın durduğunu iddia eden işbirlikçi Türk burjuvazisi ise, İsrail'le giriştiği askeri anlaşmalar ve milyar dolara yakın tank modernizasyon ihalesi ile gerçek safını açıkça ortaya koymuştur.

Bu koşullar devam ederken, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün üst düzey yöneticilerinden Mahmud Abbas, işgal, yıkım ve katliamların durdurulmasını isteyerek, ABD ve İsrail'in vereceği güvence karşılığında, şiddetin sonra ermesi için Gazze'de güvenliği tesis etmeye hazır olduklarını söyledi.

Abbas'ın bu talebine verilen karşılık Han Yunus katliamı oldu. Emperyalist-siyonist katillerden medet ummanın ne kadar yanlış olduğu, böyle bir beklenti yaratmanın kitleleri aldatmak anlamına geleceği bu örnekle yeniden kanıtlandı. FKÖ'nün bu yaklaşımı çözüm beklemekten çok çıkışsızlığın bir ürünüdür. Zira siyonistler yaptıkları hiçbir anlaşmaya uymamışlardır. Masa başında varılan kimi anlaşmalar yaşamda hiçbir zaman uygulanmadı. Bunun en bariz örneği, Oslo sürecinden sonra Yahudi yerleşim alanlarının kurulmaya devam etmesidir ve bu sorun hala en önemli sorunların başında gelmektedir.

İşgale ve zulme karşı direnmekten başka yol yoktur!

Filistin direnişi kimi zaman zayıflasa da, kendini hep yeniden var etmiştir. Ödediği büyük bedellere rağmen Filistin halkının direnişini kırmak mümkün olmamıştır. Tüm katliam ve yıkımlara karşın direniş, adeta kendi küllerinden yeniden dirilmiştir. İkinci İntifadıyla başlayan süreç, Filistin halkının köleliğe boyun eğmeyeceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Ağır bir kuşatma altında olmasına ve enternasyonal dayanışmanın zayıflığına rağmen Filistin direnişi sürdürüyor. Ancak yeni çıkış yolları aramakla karşı karşıya gelmiş de bulunuyor.

İşgal altında yaşayan Filistinliler birinci İntifadadan beri direnişin lokomotifine haline geldiler. Yerel örgütlenmeler, komiteler vb. inisiyatifler kuruldu. Böylece direnişin merkezi işgal bölgelerine kaydı. Bu olumlu bir gelişme olmakla beraber, İsrail savaş makinasıyla baş edebilmek için yeterli değildir. Devrimci bir önderlikten de yoksunluk koşullarında enternasyonal dayanışmayı güçlendirmek büyük bir önem taşımaktadır. Bu konuda özellikle bölge halklarına özel bir sorumluluk düşmektedir.

Amerikan emperyalizminin tam desteğini arkasına alan İsrail siyonizmi, Batı Şeria bölgesini aylardır devam eden bombalama, yakıp yıkmaya ve katliamlarla harabeye çevirdi. Arafat'ın karargahı dahil olmak üzere Filistin yönetiminin tüm resmi binaları, iletişim ağı, altyapı tesisleri, sınırlı sayıdaki sanayi işletmeleri vb. kurumlar da bu süre içinde yıkıldı.

Gazze Şeridi'ne dönük saldırılar ise daha çok hava akınları şeklinde yapıyordu. Bu saldırıların sonuncusu Han Yunus kenti ve mülteci kampına yönelikti. Amerikan yapımı helikopterden halkın üzerine füze fırlatılarak 15 kişi katledildi. Gece boyu devam eden saldırılarda 25'i ağır olmak üzere toplam 115 kişi de yaralandı. Yaralıların sevk edildiği hastanelerden biri uzun süre İsrail askerleri tarafından yayılım ateşine tutuldu. 40 tank, çok sayıda uçak ve zırhlı aracın da katıldığı saldırı Filistinli gerillalar tarafından güçlü bir direnişle karşılandı. Direniş karşısında gerileyen işgalciler çekilmek zorunda kaldılar.

Bu vahşi katliama dünyanın birçok yerinden sert tepkiler geldi. ABD ise; "İsrail kendini savunma hakkına sahiptir. Ancak daha az sivilin zarar görmesine özen göstermesi önem taşımaktadır" türünden açıklamalarla, Filistin halkının kırımına destek verdi. Siyonistlerin Ankara'daki işbirlikçileri ise, savaş hazırlığı yoğunluğundan olsa gerek, demagogik bir açıklama yapmaya bile zaman bulamadılar. AB temsilcisi Javier Solana'nın bölgede bulunduğu bir sırada gerçekleştirilen katliam, AB tarafından sert ifadelerle kınandı. Ancak siyonistlerin kınama demeçlerini ciddiye bile almadıkları biliniyor. Herhangi bir yaptırım içermeyen resmi tepkileri İsrail, katliamlarına yakılmış bir yeşil ışık olarak değerlendiriyor. Nitekim Han Yunus katliamından sonra açıklama yapan kasap Şaron ve askeri sözcüleri katliamı cepheden savundular. Dahası bunun gerekli ve başarılı bir operasyon olduğunu söylemekten geri

Türk burjuvazisi AB raporundan umduğunu bulamadı...

İşçi sınıfının kurtuluşu AB'de değil kendi sınıf mücadelesindedir

Sermaye sınıfının ve ABD'nin beklediği "AB İlerleme Raporu" nihayet 9 Ekim'de açıklandı. Raporu ABD emperyalizmi ve sermaye için önemli kılan, Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği için görüşme tarihinin verilip verilmeyecek olmasıydı.

Bundan önceki AB raporlarında, aday üyelerin AB üyeliği kriterleri yönünde ne oranda adım attığı ya da atmadığı belirtilerek, o ülkenin üyeliğe olan mesafesi ortaya konuluyordu. Bu, raporun "strateji" bölümünde yer alıyordu.

Ancak AB'nin Türkiye'ye ilişkin "İlerleme Raporu"nda bu bölüm yer almıyor. Açıklanan resmi gerekçe ise, 3 Kasım seçimlerinde, bunun hükümet ortağı partilerin lehine ya da aleyhine bir koz olarak kullanılacağı! AB bu kozu vermemek için rapordan strateji bölümünü -şimdilik- çıkarmış. Bu bölüm Aralık'ta yapılacak olan Kopenhag Zirvesi'nde açıklanacaktır.

Türkiye'nin üyeliği bir başka bahara!

Raporun açıklanan kısmında AB uyum yasalarının çıkarılmasından övgüyle söz ediliyor. Hemen ardından ise, yasalar çıktı ama uygulamada sorun devam ediyor, deniliyor.

Nedir uygulamada devam eden sorunlar?

Ordunun (MGK) siyasal yaşamda hala ağırlık taşıyor olması, devam eden sorunların başında yer alıyor. 12 Eylül Türkiye'siyle ekonomik-siyasi ilişkileri sürdürenler sanki bu raporun altında imzası olan ülkeler değilmiş gibi!

Raporun önemsiyor görüldüğü ikinci faktör ise, Türkiye'de eksilmeyen işkencedir. Manisalı gençlerin davası bu konuda örnek veriliyor. Elbette AB raporunda işkencenin temelli sorunlardan biri olarak konulması önemlidir. Ama raporda söylenenlerle AB üyesi ülkelerin kendi pratikleri arasında derin bir çelişki var. İşkencenin bir biçimi olan F tipi hücreler AB tarafından onaylanıyor, hatta bizzat üye ülkeler tarafından uygulanıyor. Bu konuda özellikle İngiltere

ve Almanya Türkiye'den daha az sabıkalı değiller.

Düşünce ve ifade özgürlüğünün yasal prosedürünün yerine getirildiği ama uygulamada eskinin hala hüküm sürdüğü belirtiliyor. Buna, DEP'li milletvekillerinin halen tutuklu bulunması ve R. Tayyip Erdoğan'ın milletvekili adaylığının engellenmesi örnek gösteriliyor.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İstanbul'da mitingin yasaklanması, YÖK'ü protesto eden öğrencilerin yaka-paça sürüklenerek gözaltına alınmaları da sadece medyaya yansıyan örnekler. Bu örnekler çoğaltılabilir. Ne var ki bunlar AB'nin bu konulardaki sabıkasını ortadan kaldırmıyor. İspanya'da Bask bölgesinin yasal partisi Batasuna kapatıldı ve diğer AB üyesi ülkeler buna seyirci kaldılar. Tam da küresel terörle mücadele argümanıya, başta İngiltere olmak üzere AB ülkelerinde ilerici güçlere karşı bir savaş başlatılmışken, bu gerekçenin sorun olarak ifade edilmesi yine bilinen samimiyetsiz tutumun göstergesi.

Raporun ve AB'nin gerçekten önemseydiği kısım ise, Kıbrıs'la ilgili bölümde yer alıyor. Adada en kısa sürede bir anlaşmanın sağlanması gerekliliği vurgulanıyor. Geçtiğimiz günlerde ikincisi New York'ta BM bünyesinde yapılan görüşmelerin bir anlaşmayla sonuçlanması isteniyor. Tabii ki bu anlaşma AB'nin çıkarları doğrultusunda olmalı!

"AB İlerleme Raporu"nda sorun olarak ortaya konulan olgular elbette önemlidir. Ama AB'nin bunları tam üyelik önünde bir engel olarak koyması tam bir ikiyüzlü tutumun ifadesidir. Türkiye AB üyeliğine alınsa dahi, işçiler, emekçiler ve gençlik hak arama eylemlerinde yine copleyacaklar, işkence görececek ve tutuklanacaklardır. Değişen tek şey, bütün bunların bugünkü kadar kaba değil kitabına uygun bir biçimde yapılması olacaktır.

ABD Türkiye'nin üyeliği için AB'ye baskı yapıyor

"ABD'nin Avrupa Komisyonu ya da üye ülkelerin

hükümetlerine, Türkiye'ye birliğin gelecekteki üyelerinden biri statüsü verilmesi yolunda baskı yapmadığı bir tek gün bile yok." Bunlar, Avrupalı bir diplomatın sözleri. Bu sözler, İngiliz gazetesi *Financial Times*'da yer aldı.

ABD'nin niçin böyle bir baskı yaptığı ilk başta anlaşılabilir görünüyor. Öyle ya, AB ABD'nin en önemli rakibidir. O halde neden bugün kelimenin her anlamında uşağı olan Türkiye'yi rakibi olan AB'ye katmaya çalışıyor, bunun için baskı yapıyor?

Bu soruya yanıt "kaleyi içten fethetme" olarak verilebilir. İngiltere de AB içinde olmasına karşın ABD ile birlikte hareket eden bir ülkedir. Ama nihayetinde İngiltere bir emperyalist ülkedir. Çıkarları gerektirdiğinde ABD'nin karşısına rahatlıkla geçebilir. Türkiye ise, özellikle son savaş pratiğinde görüldüğü gibi, ABD'ye kölece bağımlı bir konumdadır. Bu durumuyla Türkiye AB içinde "Truva atı" rolünü oynamaya en uygun ülkedir.

Bu durum AB'li emperyalistleri, Türkiye'nin üyeliği konusunda fazlasıyla temkinli davranmaya itiyor. Öte yandan Türkiye Ortadoğu'ya açılan bir kapıdır. Müslüman olması kapıyı daha kullanışlı hale getiriyor. Bu nedenle, bir yandan Türkiye'nin AB üyeliği çeşitli bahanelerle sürüncemede bırakılırken, diğer yandan üyelik umutları bilinçli bir çabayla canlı tutuluyor.

AB'ye üye olmak ya da olamamak işçi ve emekçilerin değil işbirlikçi sermayenin ve emperyalistlerin sorunudur. Çünkü AB denilen birlikten çıkarı olanlar onlardır.

İşçi ve emekçiler için gerekli olan, kapitalist ülkelerin sınırlarının kalkarak birleşmeleri değil, birleşik örgütlü bir güç haline gelmeleridir. İşçi ve emekçilerin kurtuluş yolu, burjuvazi için sınırların kalktığı tekellerin Avrupa'sında değil, işçi ve emekçilerin devrimci enternasyonal birliği ve mücadelesindedir.

"Baskı ve sürgünler bizi yıldırılmaz!"

Kırşehir'de sürgünleri protesto etmek amacıyla Milli Eğitim Müdürlüğü önünde yapılması planlanan basın açıklaması kolluk güçlerinin sert müdahalesiyle karşılaştı. Yaklaşık 80 kamu emekçisinin katıldığı eylemde basın açıklaması sırasında başlayan uyarı niteliğindeki müdahaleler eylemin bitirilmesine yakın oturma eylemine dönüştürülmesiyle sertleşti.

"Eğer bir talebiniz varsa gelin başvurun, beraber yürüelim" sataşmalarına aldırmayan kamu emekçileri sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Sürgünler bizi yıldırılmaz!", "Emekçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarını attılar. Uyarılarına yanıt alamayan polis saldırarak 28 kamu emekçisini ve muhabirimizi gözaltına aldı. Polis arabalarına sığmadıkları için gözaltına alınmayan kamu emekçileri, yaklaşık 100 kişi ile birlikte gözaltına alınanlar serbest bırakılana kadar Emniyet Müdürlüğü önünde beklediler. Yaptıkları eylemin meşruluğu ve merkezi bir karar olduğu yönünde ifade veren emekçiler yaklaşık 4 saat sonra serbest bırakıldılar.

Eğitim-Sen ve KESK'e ait pankart ve flamaların yanı sıra muhabirimizin fotoğraf makinesine el kondu. Fotoğraf makinemizi 2 gün sonra savcılık aracılığı ile teslim alırken, çektiğimiz filmlerin gaspedilmiş olduğunu gördük.

SY Kızıl Bayrak/Kırşehir

KESK'in baskı ve sürgünlere karşı eylemi

Baskı ve sürgünleri protesto etmek için Eğitim-Sen'in başlatmış olduğu Ankara yürüyüşü 3 Ekim'de Mersin'den başladı. '98 şube başkanı ve ilçe yöneticileri ile sürgün edilen eğitim emekçilerinin katıldığı eylem kolluk güçlerinin engelleme çabasına rağmen başladı. Tarsus'taki engellemeleri aşan eğitim emekçileri Adana'ya hareket ettiler.

Adana'da Büyükşehir Belediyesi'nin yanındaki parkta polis ablukası altında başlayan eyleme katılım azdı. Çoğunluğunu eğitim emekçilerinin oluşturduğu kitleyi polis abluka altına aldı. Kolluk güçleri, kaldırımın kapatılmasını bahane ederek emekçilerin parka girmesini istediler. 2911 sayılı yasaya muhalefet edildiği, kaldırımın işgal edilmemesi gerektiği söylendi.

Kısa süre yaşanan arbede sonucu polis ablukası arttırıldı. Bu esnada "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları sık sık atıldı. Mersin'den

yürüyüşçülerin gelmesi ile abluka kaldırıldı. Mersin'den gelen kitle 130 kişi idi. Uğur Mumcu Meydanı'na kadar kitle kaldırıma sıkıştırılarak yürütüldü.

U. Mumcu Meydanı'nda konuşma yapan KESK Genel Başkanı Sami Evren sürgünlerin ve baskıların kaldırılmasını istedi. Toplu görüşmelerde hükümetle değil IMF taraftarları ile aynı masada olduğunu vurguladı. Emekten yana partilere destek verilmesini istedi. Daha sonra Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer konuşma yaptı. Kamu emekçilerinin nüfusa kayıtlı oldukları illere bakılarak sürgün edildiklerini dile getirdi. Kamu emekçileri üzerindeki baskının son bulmasını istedi. Daha sonra 4 Ekim Cumartesi günü U. Mumcu Meydanı'ndan yürüyüşçülerin uğurlanmasının duyurusu yapıldı.

Ankara uğurlaması, basın açıklaması yapılmadan, arabaların hemen hareket etmesiyle sona erdi.

SY Kızıl Bayrak/Adana

Bir kez daha Güney Kürdistan üzerine...

Serhat Ararat

ABD emperyalizmi Irak'a yapacağı saldırı konusunda yoğun ve hummalı bir hazırlık içinde, bunu günlük olarak izlemek mümkün. Emperyalist hegemonya savaşının eli kulağında. Kimse artık savaşın olup olmayacağını tartışmıyor. Bu tartışma geride kaldı. Şimdi tartışılan, kesinleşen savaş sonrasında Irak'ın yeniden yapılandırılması ve bunun Ortadoğu dengelerine yapabileceği olası etkileridir...

TC de Irak savaşında tutumunu ve askeri stratejisini netleştirmiş bulunuyor. En son bugün Türk Genelkurmayı, askeri birliklerine gönderdiği direktifte, en üst düzeyde hazırlıkların tamamlanması emrini vermiştir. Belli ki ABD'nin Irak'a

saldırması durumunda TC Güneyi işgal edecek. Bunun bahanelerini de şimdiden hazırlamış bulunuyor: Kürtlerin devletleşme çabaları, savaş sürecinde meydana gelebilecek göç dalgasını sınırların ötesinde karşılama ve binlerce silahlı KADEK'linin varlığı ve ilan ettikleri "Medya Savunma Bölgeleri", sözünü ettiğimiz bahanelerin ana başlıklarını oluşturuyor...

Güney Kürdistan'da KDP ve YNK, aralarında vardıkları anlaşma gereği ortak yönetim alanında önemli bir adım atarak 4 Ekim 2002 tarihinde meclisin açılışını yaptılar, Behdinan ve Soran bölgeleri arasındaki tampon bölgeleri kaldırdıklarını ilan ettiler...

Güneydeki bu gelişmeler, TC'yi son derece rahatsız etti ve daha ileri adımların savaş nedeni olarak algılanacağı açıklandı.

Aynı dönemde KADEK, "Medya Savunma Bölgelerini" ilan etti ve bunun Türkiye için bir tehdit değil, güvence sayılması gerektiğini belirtti. (Murat Karayılan'ın *Özgür Politika*'da yayınlanan demecine bakılabilir.)

Alt alta sıraladığımız bu gelişmeleri birlikte değerlendirdiğimizde, Güney üzerinde çok yoğun ve çok yönlü bir çatışmanın sürdüğünü, bu çatışmanın önümüzdeki süreçte daha da boyutlanacağını ve Güney'in gerçekleşmesi kesin olan savaşın önemli merkezlerden biri haline geleceğini belirtmemiz gerekiyor. Güney üzerinde hesabı olan ve çatışan güçlerin ilişkileri ve çelişkileri de karmaşık yönler taşıyor. Çatışmanın ve çatışan tarafların politik ve askeri stratejileri arasındaki çelişkilerin karmaşıklığı gelişmelerin yönünü ve sonuçlarını daha bir belirsiz hale getiriyor. Ama gelişmelerin bütün karmaşık, çelişik ve belirsiz yönlerine rağmen devrimci yurtsever güçlerin yönlerini ve stratejik duruşlarını çok net belirlemeleri ve bunu günlük politikalarında uygulamaları gerekiyor.

Bir kez, ABD'nin Irak üzerinde gerçekleştireceği hegemonya savaşına karşı net ve ikirciksiz bir tutuma sahip olmak gerekir. Bu, devrimci yurtsever olmanın, Kürt halkının temel çıkarlarından yana olmanın, ezilen halklar ve emekçilerden yana olmanın kaçınılmaz bir gereğidir.

İkincisi, TC'nin Güney Kürdistan üzerindeki her türlü politik ve askeri yönelimine ve saldırısına karşı net ve ikirciksiz bir tavır almak ezilenden yana olmanın, Kürtler açısından yurtsever olmanın vazgeçilmez koşuludur. Doğu Perinçek çizgisinin "anti-emperyalizm" safatası altında topluma ve sola egemen kılmaya çalıştığı anlayışın her türlü belirtisine

karşı ideolojik ve politik mücadele vermek, TC'nin sömürgeci politikalarına karşı net tavra sahip olmanın bir gereği ve parçasıdır. Perinçek'in yıllardır geliştirdiği ve egemen kılmaya çalıştığı, Kürtler'in kendi kaderlerini devletleşme yönünde belirleme çabalarını "emperyalizmin oyunu" olarak gösterme anlayışı, sömürgeci ve yayılmacı ideolojinin bir ürünüdür.

Şurası çok önemli: Kuşkusuz emperyalizmin Güney üzerindeki politikalarını deşifre etmek ayrı bir şeydir, ama bunu TC'nin gözlükleriyle yapmak, TC'nin Kürt politikasının sol seslendiricisi olmak başka bir şeydir. Perinçek'in yapmak istediği budur! Türkiye devrimci ve sol güçlerinin bu ayrımı çok net ve kesin bir biçimde yapmaları, Kürtler'in en doğal ve meşru hakları ile emperyalist politikalar arasındaki sınırı kesin ve kalın çizgileriyle belirlemeleri, anlamları ve politik duruşlarını buna göre yapmaları gerekiyor. Aynı çerçevede Güney'deki her gelişmeyi emperyalist politikalarla açıklamak, on yıllardır bu alanda verilen mücadeleleri ve bunun ortaya çıkardığı birikimi görmemek sadece siyasal körlükle açıklanabilir mi? Sanmıyoruz, kafalarda etkileri olan sahte "anti-emperyalizm" teorilerinin aşılması gerektiğini vurgulamamız gerekiyor.

Üçüncüsü, Güney'de meclisin açılması önemlidir ve bu, bu meclisi oluşturan partilerin toplumsal ve siyasal niteliklerine rağmen yine böyledir. Burjuva anlamda da olsa Kürtler'in kendi kaderlerini belirlemesi yönündeki her adım desteklenmelidir. Özellikle parçalılık ve bölgeseliktan çok çeken, bu parçalılığın dolaylı her defasından yabancı güçlerin politik oyunlarına düşen Kürtler'in birlik yönünde atacağı her adım olumludur, uluslaşma ve iktidarlaşma yönündeki çabalarına güç verecektir...

Bu noktada sosyalistlerin görevi, bir yandan bu ulusal demokratik gelişmeleri desteklerken, bir yandan da buna emekçilerin rengini vermeye, emekçilerin temsilini gerçekleştirmeye çalışmaktır. Bu bağlamda Güney'deki kazanımları korumak ve daha da geliştirmek, TC'nin Güneyi işgal etme ve oradaki ulusal kazanımları yok etme stratejisine karşı durmak, emperyalist savaşa karşı olmak ve savaş ortamında doğabilecek siyasal boşluklardan sonuna kadar yararlanmak devrimci yurtseverlerin, sosyalistlerin görevidir.

Bir iki söz de KADEK'in duruşu ve politikası hakkında söylememiz gerekir. "Medya Savunma Bölgeleri" ile ilgili değerlendirmemizi daha önceki yazılarımızda özetlemeye çalışmıştık. Daha sonra

yapılan açıklamalar bu değerlendirmelerimizi doğruluyor. KADEK yönetenleri TC'yi bir kez daha ikna etme çabası içindedirler: "Güneydeki varlığımız sizin için tehdit değil, güvencedir!" Bu söz, İmralı savunmalarından bu yana sayısız kez tekrarlandı.

TC'ye güven vermeyi temel politik bir ilke haline getiren İmralı Partisi KADEK, Güney üzerine provakatif duruşunu daha da geliştirme ve derinleştirme kararında görünüyor. KADEK Yönetim Kurulu'nun yaptığı ikinci toplantıda Güney'e ilişkin ilginç kararlar almıştır. Bunların ayrıntılı bir değerlendirmesini başka bir yazımızda yapmaya çalışacağız. Şimdilik kısa bir alıntı ve bir iki sözle yetinelim:

"Tabii PÇDK'nin kendini bir taktik güç olarak geliştirmesini ve bu temelde

Güney'de siyasi etkinliğini ilerletmesini öngördük. KDP ve YNK bölgesini, yine Irak alanındaki bölgede benzer bir yaklaşımı mutlaka geliştirmesini belirledik. Bu konuda zayıf kalmamasını, girişken ve etkin bir çalışma içinde olunmasını değerlendirdik. Mutlaka somut koşullara ve siyasi duruma uygun bir taktik yaklaşımla pratik çalışmanın yürütülmesi gereğini ortaya çıkardık. Bu konudaki zayıflıklar eleştirilmiş, kararlaştırılıp aşılması istenmiştir. PÇDK'nin mümkünse başta KDP bölgesi olarak yasallaşması, yasal siyasal çalışma, örgütlenme ve mücadele yürütmesi öngörülmüştür. Bunu KDP'den ve hatta YNK'den bu temelde istiyoruz, bu isteğimizi artık son nokta olarak dayatacağız. Eğer böyle olmazsa o zaman yasal olmayan biçimlerde çalışmayı, KDP bölgesinde daha çok siyasal çalışmalar yapmayı, bu temelde kitleyle ilişkileneceği; eğer saldırılarla karşılaşarsak, silahlı propaganda esprisinde kendimizi savunmayı bir taktik olarak öngörüyoruz.

"YNK bölgesinde ise yasallaşma durumu kabul görmedi. Bu yüzden bir silahlı propaganda esprisi geliştirdik. Bunu daha da ilerleten, bu baskıcı ve antidemokratik ortamı parçalayan bir demokrasi mücadelesini silahlı propaganda esprisiyle, silahla kendini savunma temelinde yürütmeyi doğru bulduk, bunu öngördük. Ayrıca demokratik bir Irak'ın ve Güney Kürdistan'ın oluşması için gerekli propaganda faaliyetlerini, ideolojik çalışma ve mücadeleyi sürdüreceğiz. Demokratik bir sistemin özelliklerinin neler olduğunu açığa çıkartarak, tartışma gündemini bu temelde oluşturup geliştireceğiz. Diğer alanlar için daha önce kongrede kararlaştırılan hususlar geçerlidir." (KADEK Yönetim Kurulu, "Yönetim kurulu ikinci toplantımız TAKTİĞE, ÖRGÜTE ve YÖNETİME DOĞRU KATILIM ÇAĞRISIDIR", *Serxwebun*, Eylül 2002 Sayısı.)

TC için tehdit olmadığını, tersine bir güvence olduğunu sık sık tekrarlayan KADEK, yine TC'ye karşı silahlı mücadele vermeyeceğini sayısız kez açıklayan ve bunu kongre kararlarıyla resmileştiren KADEK, Güney'deki güçlere karşı "silahlı propaganda esprisi" geliştirdiğinden söz ediyor ve böylece hangi uğursuz rolün içinde olduğu konusunda kendini ele veriyor...

Sonuç olarak, Güney üzerinde süren çok yönlü, çok taraflı mücadele yeni dönemde daha karmaşık ve dramatik boyutlar kazanma eğilimindedir. Devrimci yurtsever güçlerin bu gerçekleri kavrayan bir duruş ve hazırlık düzeyi içinde olmaları kaçınılmaz olmaktadır...

Seçimler ve parlamenter hayaller

M. Mert

Seçimlerin çok yaklaşmasına rağmen burjuva siyasal arena hala oldukça karışık durumda. Her türlü ittifak girişimi denenip meclise girmenin, mümkünse iktidar olmanın olanakları aranıyor. Sağından soluna tüm partilerde tam bir karmaşa var.

Reformist partiler de bu karmaşadan nasiplendiler ve burjuva ayak oyunlarında da ne kadar yetenekli olduklarını bir kez daha sergileme olanağını buldular. HADEP, EMEP ve SDP'nin DEHAP çatısı altında seçime girmelerinin kesinleşmesinin ardından, bu kez de tarafların hemen her konuda ayrı tellerden çaldıkları ortaya çıktı.

Bir yanda emperyalizme ve onun işbirlikçisi TÜSİAD patronlarına atıp tutan EMEP dururken, öte yanda daha düne kadar ABD'nin Irak'a saldırısını bir olanak olan gören, Kürt sorununun çözümünü emperyalistlerden dileyen HADEP bulunuyor. EMEP "emek yanlısı" bir parti olarak holding patronlarının örgütü TÜSİAD'a atıp tutarak demokrasinin ancak emekçilerin mücadeleye kazanılabileceğini söylerken, HADEP AB kriterleri konusundaki sözde "ilerici" tavırları nedeniyle MGK karşısında TÜSİAD'ın ardına sığınıyordu. EMEP Irak'a düzenlenecek saldırı nedeniyle emperyalist saldırganlığa hayır derken, HADEP "Kahrolsun emperyalizm!" sloganı nedeniyle savaş karşıtı eylemlerden çekilebiliyordu.

Kıscası birçok bakımdan birbirinden farklı bu iki reformist parti salt meclise girebilme hevesi çerçevesinde biraraya gelmiş durumdadır. Burada ilkenin, politik tutarlılığın ve dürüstlüğün zerrisi yok. HADEP hemen hemen tüm partilerle ittifak yolunu denemiş, ancak olumlu bir sonuç alamayınca yüzünü reformist sola dönmüştü. EMEP ise ilk ittifak girişimleri başarısız kalınca bir süre HADEP'e atıp tutuysa da, çok geçmeden söylediklerini yutup yeniden ittifak yoluna girdi. Ne de olsa meclise girebilmek herşeyin önünde ve üstünde bir heves ve hayaldi, uğruna neler feda etmeye değmezdi ki!

DEHAP, gerek ortaya koyduğu pratik gerekse açıkladığı seçim bildirgesi yoluyla kendi durduğu yeri belirledi. DEHAP çatısı altında blok kuranlar, demokratik sorunların çözümünden işçi-emekçilerin yaşamlarında ekonomik ve sosyal iyileştirmeler yapılmasına, Kürt sorunun çözümünden barış ve refahın elde edilmesine kadar tüm temel sorunların çözümünü parlamenter yola bağlanmış durumdadır. EMEP daha düne kadar seçim çalışmasında temel amacın seçilebilmek olmadığını dillendirirken, şimdi meclise girme umudunun artmasıyla birlikte artık tüm çözümlere meclis çatısı altında ulaşılabileceği sonucuna ulaşan bir seçim bildirgesine imza atıyor. EMEP'in bundan böyle asıl kaygısı, meclise girerek "emek yanlısı" bir parti olarak sistem içinde kendine bir yer edinebilmek. Yapabilirse eğer parlamenter yoldan kendi reformist programını kısmen de olsa hayata geçirebilmek. HADEP içinse sorun Kürt sorununun "çözümü" adına bir takım hak kırıntıları elde edebilmek.

Ancak ikisinin de atladığı, daha doğrusu kendi nesnel konuları nedeniyle görmezlikten geldiği bir durum var ortada. O da Türkiye kapitalizminin yaşadığı sıkışmışlık içerisinde küçük de olsa bir esneme payının olmamasıdır. DEHAP'ın seçim bildirgesinde bir takım demokratik açılımlardan bahsedilip tam demokrasinin hayata geçirileceği vurgulanıyor. Oysa herkesin gördüğü üzere Türkiye'de en sıradan demokratik haklar dahi kullanılamamakta ve buna dönük her türlü girişim azgın bir devlet terörüyle ezilmektedir.

Düzenin efendileri ve bekçiler şiddeti çok sevdiklerinden değil buna zorunlu olduklarından bu azgın terör rejimini kurmuşlardır. Çünkü işçi-emekçilerin elde ettikleri her türlü hak kısa sürede burjuvaziyi vuran bir silaha dönüşmektedir. Ele geçirilen her demokratik hak yeni kazanımlara giden bir basamak olarak kullanıldığı ölçüde burjuvazinin esneme payı da bulunmamaktadır. Zaten DEHAP'ın adaylarına yapılan kaba müdahalede bu anlamı taşımaktadır.

Reformistler demokrasiyi sınıf ilişkilerinden kopuk ele almalarına ve nasıl kazanılacağına dair tek kelime etmemelerine karşın, düzenin efendileri herhangi bir sürprizle karşılaşmamak için önden gereken önlemleri aldılar. Adeta kör göze parmak sokulmasına rağmen reformistler yine de bu demokrasi konusunda temel gerçekleri atlamayı seçtiler. MGK ve onun bekçiliğini yaptığı kapitalist sisteme ilişkin, bırakalım aşılabilmesi, kendi içinde reform edilmesine dönük bildik gevşelikler dışında bir şey söylemediler. Zaten buna olanakları da yoktu. Çünkü buna dönük her girişim, beraberinde sistemin aşılma zorunluluğunu vurgulamayı gerektirecekti. Bu ise reformistlerin kendi platformlarını boşa düşürmeleri demek olacaktı.

Ekonomik bir takım düzenlemelerden bahsedilirken de bunun nasıl yapılacağı konusu bilinçli olarak atlanmaktadır. Kriz, IMF politikaları ve borç batağı içinde debelenen Türkiye kapitalizminde işçi sınıfının güçlü bir savaşı olmadan bu kazanımların nasıl elde edileceği ve korunacağı konusunda da aynı suskunluk sürmekte. IMF'den kurtulunacağı ve borç ödemelerinin durdurulacağı söylenmesine rağmen, bunun sistem içinde asıl başarılacağı henüz bir sır olarak önümüzde durmaktadır.

DEHAP bildirgesinin diğer bir özelliği, burjuva parlamentosunun işlevi konusunda da bilinçli bir sessizlik ve suskunluk içinde olmasıdır. Bunun da nedeni açık. Kapitalist sistemde parlamento burjuvazinin sınıf egemenliğini bir şal gibi örtmektir. Kitleler kendi oylarıyla kendilerini yönetecekleri kişileri seçtiklerini sanarken, aslında burjuvazinin çıkarlarının yeni bekçisini belirlerler ve her gelen burjuvazi adına işçi-emekçilerin boyunlarındaki ilmeği biraz daha sıkarak sadece. Burjuvazi ancak işçi ve emekçileri dizginlemekte zorlandığı durumlarda,

reformist partilere yönetime gelme olanağı tanır. Bu da ancak reformizmin işçi sınıfına tümünden ihanet etmesi koşuluyla gerçekleştirilir. Bunun dışında her girişim kaba müdahaleler, gerektiğinde ise askeri darbelerle engellenir.

Reformistler asıl tehlikeyi sistem için değil işçi sınıfı için yaratırlar. Kitleler içinde reformist hayaller yayarak onları düzen içinde tutup, böylece burjuvaziye en büyük hizmetlerini sunarlar. Parlatonun tek çözüm yolu olduğu yanılsamalarıyla kitleleri düzen politikalarına bağlarlar. Bu propagandanın etkisi altında kalan işçiler ve emekçiler kendi bağımsız sınıf tavırlarını ortaya koymak ve mücadele etmek yerine, meclise ve kendileri dışındaki güçlere bel bağlarlar. Bu ise bilinçli öncü işçi ve emekçileri edilgenliğe iterek, onları burjuvazinin saldırıları karşısında tümünden savunmasız bırakır. Burjuvazi ve onun bekçiliğini yapanlar, tam da bu nedenle reformizme kendi içinde olanaklar sağlamaktan geri durmazlar ve onları kendi politik ihtiyaçları doğrultusunda kullanmak için ellerinin altında tutarlar. Bu kollama bile reformizmin düzen açısından tuttuğu yeri ortaya koyar.

Reformizme karşı mücadele burjuvaziye karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu nedenle işçi ve emekçiler içerisinde kaşarlanmış burjuva partilere karşı mücadele yürütürken bunu reformizme karşı mücadeleyle birlikte ele almalı, özellikle öncü işçiler arasında reformist yanılsamaları yok edebilmeliyiz. Ancak bu şekilde öncü işçileri düzen içi hayallerde boğulmaktan kurtarabilir, kendi bağımsız sınıf tavırlarını ortaya koymalarını sağlayabiliriz.

Bu konuda bağımsız sosyalist adayların seçime katıldığı yerlerde bu adaylar üzerinden, olamadığı yerlerde ise düzenin ve meclisin cepheden bir teşhirine dönük bir çalışma yürütebilmeliyiz. Seçimler nedeniyle kitleler kendiliklerinden bir politikleşme yaşamakta ve politik konular işçiler açısından ayaküstü sohbetler kadar olağanlaşmaktadır. Bu ise bize öncü işçileri kazanabilme konusunda muazzam olanaklar sağlamaktadır. Birkaç yılda bir karşımıza çıkan bu olanağı iyi kullanmak bize önümüzdeki süreçte yeni müdahalelerin kapısını açacaktır. Bu nedenle seçimlere sadece geçici bir dönemin sorunu olarak değil, bize sınıfa müdahale olanağı taşıyacak bir yoğunlaşma dönemi olarak ele almalı ve elimizdek her türlü olanağı bu doğrultuda kullanabilmeliyiz.

İÜ açılış şenliklerine kitlesele katılım

İstanbul Üniversitesi'nde artık gelenekselleşmiş olan açılış şenlikleri 5 Ekim'de Beyazıt Kampüsü'nde yapıldı.

Gerek şenliğe katılan müzik gruplarının tanınmışlığı, gerekse şenliğin gelenekselliği, katılımın geçen senelerde olduğundan daha güçlü ve kitlesele olmasını sağladı. Şenliğe 4 bin kişi katıldı.

Biz genç komünistler olarak geçen sene olduğu gibi bu sene de şenliğe müdahale ettik. Geçen sene deneyimsizliğimizden kaynaklanan eksikliklerimizi giderebilmek, müdahalemizi güçlendirebilmek için ön tartışmaları yapılmış planlı bir pratik sergiledik.

Seçim aldatmacasının ve emperyalist savaş rüzgarlarının estiği bir ortamda, bu sorunları gençliğin gündemine sokmak, düzenin kirli yüzünü teşhir etmek için bir hazırlık yaptık.

Şenlikte "Amerikancı düzen partilerine oy

verme, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nu destekle", "Gençlik partiye, devrime, sosyalizme" pankartlarını açtık. Seçim öncesi çıkmış bildiri, afiş ve kuşlarımızı yaygın bir şekilde kullandık.

Şenliğin başlamasından hemen önce şenlik alanında bulunan Rektör Kemal Alemdarlıoğlu'nun geçtiğimiz senelerde estirdiği soruşturma ve okuldan atma terörünü protesto eden ortak bir eylem gerçekleştirildi.

Rektörlük tarafından ehlileştirilmeye, apolitikleştirilmeye çalışılan açılış şenliklerini politikleştirmek, gençliğe öncülük iddiasındaki genç komünistlerin görevidir. Sadece materyallerimizle değil daha yaratıcı etkinliklerle (tiyatro, sergi vb.) şenliğe müdahale etmek, kitlelere verilecek politik mesajı güçlendirmek önümüzde duran bir görevdir.

Ekim Gençliği/İstanbul Üniversitesi

Savaş karşıtı gösteriler yayılıyor...**ABD'de ve İtalya'da onbinlerce insan savaşa karşı yürüdü...****Dünya halkları emperyalist savaşa karşı seslerini yükseltiyorlar**

Geçtiğimiz hafta İngiltere'de yaklaşık yarım milyon kişinin katıldığı savaş karşıtı gösterinin ardından, bu hafta da ABD'nin çeşitli bölgelerinde onbinlerce işçi-emekçi ve gencin katıldığı kitlesel savaş karşıtı gösteriler düzenlendi.

Eylemlerin en büyüğü 11 Eylül saldırılarına maruz kalan New York kentinde gerçekleşti. 25 binden fazla savaş karşıtının katıldığı eylemde protestocular kendileri adına Irak'a saldırılmasını istemediklerini haykırdılar. Eyleme 11 Eylül'de yaşamını yitirenlerin aileleri ile Dünya Ticaret Merkezindeki kurtarma çalışmalarında görev alanlar da katıldılar. Böylelikle insanların acılarını sömürerek, onları Irak'a yönelik müdahaleye destek vermeye çağıran Bush yönetimine de anlamlı bir yanıt verilmiş oldu.

11 Eylül'de kardeşini yitiren Colleen Kelly yaptığı konuşmada; "giderek anlıyorum ki, onlar savaşa destek toplamak için aileleri kullanmaya çalışıyorlar" dedi. Kelly 11 Eylül'de yakınlarını yitiren bazı ailelerin Bush yönetimini "sessiz protestoya" başladığını ise şöyle anlattı: "Pentagonda sevdiklerini yitiren bazı aileler törenlerine gitmeyi reddettiler. Çünkü bu törenlerin ölenleri anmak için değil, askeri müdahale ve intikam çabaları için yapıldığını anladılar."

New York'taki gösterinin yanı sıra ABD'nin hemen her yerinde savaş karşıtı gösteriler düzenlendi. Los Angeles'te 20 bin, Portlan'da ise 10 binden fazla kişi, savaşa hayır pankartları ve sloganlarıyla yürüdü. Santa Barbara kentinde 5 bin, Seattle'da 7 bin, Chicago'da 4 bin, Corvallis'te bin, Austin'de ise 2 bin kişi savaşı ve Bush yönetimini protesto etti. Chicago'daki eylemde bir işçinin taşıdığı "Bush'un hedefleri: Iraklı, İranlı, Kuzey Koreli işçiler" dövizini anlamlı bir sınıf dayanışma örneği idi.

Chicago, Philadelphia, Boston, Connecticut, Alaska, Colorado, Georgia, Illinois, Indiana, Minnesota, Missouri, New Mexico, North Carolina, Tennessee, Teksas, Utah, Washington, Virginia ve Wisconsin gibi şehir ve eyaletlerde de benzer onlarca eylem düzenlendi.

ABD'nin halen devam eden Afganistan saldırısının

birinci yıl dönümünde yapılan gösterilerde Irak halkının yanı sıra Filistin halkıyla da dayanışma sloganları atıldı. Gösterilerin düzenleyicisi olan "Bizim adımıza değil!" adlı örgütlenme, gösterilere eş zamanlı olarak bir de direniş sözü açıkladı. Metinde "Bizim adımıza ülkeleri işgal edemeyecek, sivilleri bombalayamayacak, çocukları öldüremeyeceksiniz. Tarihin seyrinin isimsizlerin mezarları üzerinden

ilerletilmesine izin vermeyeceğiz" denildi. Metne aralarında yazar ve sinema sanatçısı gibi ünlü isimlerin de bulunduğu 5000'e yakın insan imza attı.

İtalya ve Yunanistan'da savaş karşıtı gösteriler

İtalya'da Floransa Sosyal Forumu, 15 bin kişinin katıldığı bir gösteriyle ABD'nin Irak'a olası saldırısını protesto ederken, Milano'da da onbinlerce öğrenci sokakları doldurdu. Floransa'daki gösterilerde, "Savaşı durdurmak için BM ile veya BM'siz" sloganları atılıp ABD karşıtı pankartlar açıldı. Gösteriye öğrencilerin yanı sıra dernek ve sendikalar ile Komünist Yeniden Oluşum Partisi'yle, Yeşiller'in temsilcileri de katıldı. Milano'daki gösterilerde ise öğrenciler Bush ve Berlusconi'nin maketlerini yakarak "petrol için savaşa hayır" sloganları atıldılar. Yunanistan'da Avrupa Birliğinin (AB) savunma bakanlarının Cirit adasının Retimno kentinde gayri resmi olarak yaptıkları toplantı da protestolardan payını aldı. ABD'nin Irak'a saldırı hazırlıklarını ve bakanların toplantısını protesto eden göstericiler, polisle çatıştı.

Emperyalist savaşa karşı savaş!

11 Eylül saldırılarını fırsat bilip, silah ve petrol tekellerinin çıkarları için Afganistan'a saldıran, ardından Irak, İran, Kuzey Kore

başta olmak üzere bir dizi ülkeyi hedef tahtasına çakıp askeri müdahale için hazırlıklara girişen ABD emperyalizmin, yalnızca bir yıl öncesine kadar 11 Eylül saldırılarının tozu dumanı içerisinde yaydığı kirli savaş propagandasının geline yerde artık işlevini yitirdiği görülmektedir. Her geçen gün yayılan savaş karşıtı gösteriler bunun kanıtıdır. ABD'nin giriştiği savaş macerasının meşru bir dayanakta yoksun ve tümüyle tekellerin çıkarlarına hizmete dönük olması bir yana, Afganistan'da halen süren ve Irak'ta da başlaması an meselesi olan emperyalist savaş yalnızca hedef ülkelerin işçi emekçileri için değil, aynı zamanda emperyalist ülkelerdeki işçi ve emekçiler için de yıkım anlamına gelmektedir. Afgan veya Irak halkının üzerine yağın bombaların ekonomik faturası savaşın diğer cephesinde yer alan ülkelerdeki işçi ve emekçilere kesilmekte, yine savaş ortamı gerekçe gösterilerek emekçilerin zorlu mücadeleleri sonucu kazandığı hak ve özgürlükler gaspedilmekte, ilerici kesimler üzerindeki baskılar yoğunlaşmaktadır. Tüm bu nedenler ABD ve İngiltere gibi emperyalist-kapitalist sistemin ana vatanlarında dahi güçlü bir savaş karşıtı hareket doğurmaktadır. Emperyalizmin yarattığı baskı ve sömürüden, savaşların yıkım ve felaketinden kurtulmanın yolu emperyalizme karşı savaştan geçmektedir. Türkiye, Irak'a yönelik artık kesinlik kazanmış olan savaşın tam ortasında yer almaktadır. Bu nedenle her alanda emperyalist savaşa karşı savaş örgütlenme sorumluluğu tüm aciliyeti ve yakıcılığıyla önümüzdedir.

Tüm dünyada savaş karşıtı eylemler sürüyor...**Tüm İtalya'da yarım milyon insan savaşa karşı alanlardaydı**

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'a karşı savaş hazırlıkları hızlanırken, emperyalist metropollerde savaş karşıtı eylemler de sürüyor, yeni eylem takvimleri açıklanıyor.

Geçtiğimiz hafta İngiltere'de 500 bin insan sokaklarda savaşı ve kendi savaş hükümetlerini, onların emperyalist-sömürgeci politikalarını protesto etmişlerdi. Bu hafta sonu ise İtalya'nın bir ucundan diğer ucuna tüm ülkeyi savaş karşıtı eylemler sardı.

İtalya'nın 120 şehrinde Irak'a karşı hazırlıkları sürdürülen savaş protesto edildi. Hükümet yanlısı gerici gazete ve dergiler yürüyüşe 100 bin kişilik katılımdan söz ederken, gerçekte 500 bin kişinin İtalyan sokaklarına çıktığı söyleniyor.

Roma'da Amerikan konsolosluğu önünde oturma eylemi gerçekleşti. Venedik'te "emirleri redci" 30 kişilik bir grup sembolik olarak İngiliz konsolosluğunu işgal etti. Sardunya adasında da binlerce kişinin katıldığı yürüyüş gerçekleşti. Torino'da kilisenin gençlik hizmetleri bölümünün

çağrısı üzerine de 40 bin genç alanlardaydı.

Floransa'da önce Social Forum'un çağrısı üzerine "Floransa kenti savaşı reddediyor!" pankartını taşıyan 10 bin kişi yürüdü. Öğleden sonra sol demokrat partinin çağrısı üzerine 12 bin kişi yürüdü. "Barış için yeni küreselleşme!" pankartını taşıyan ve özellikle gençlerden oluşan yürüyüş kolu taşıdığı bayraklarla kızıl bir nehir gibi aktı.

Ülke genelinde yaşanan protesto eylemlerinden oldukça rahatsız olanlar da vardı. Lega Nord (Kuzey Ligi) milletvekili olan Senato başkanı yaptığı konuşmada, "Bu pasifizmin ardında şiddetin en korkunç biçimi, yani terörizmin yattığından korkuyorum" diyerek düzenin savaş karşıtı pasifist eylemlerden bile ne denli korktuğu görünüyor.

Haksız da sayılmazlar: Ülkesinde devası boyutlarda "terörist potansiyel" yatıyor. Çünkü kamuoyu anketlerinde İtalyan halkının yüzde 80'inin ABD nin Irak savaşına karşı olduğu açıklandı.

Temel özgürlüklere tırpan şimdi de temel işçi haklarına yöneldi...

ABD'de "Ulusal Güvenlik" nedeniyle grev yasaklaması

Amerika'da işveren sendikası ve liman işçileri arasında süren TIS görüşmelerinin geçtiğimiz günlerde tıkanması sonucunda ülkenin batısındaki 29 limanda işçiler üretimden gelen güçlerini kullanarak işi bıraktılar. İşçiler konteynerlerin gemiye yüklenmesinin otomatik hale getirilmesinin kitlesel işsizliğe yolaçaacağı gerekçesiyle direnişe geçmişlerdi.

ABD federal hakimi, emperyalist savaş aşası Bush'un emriyle liman işçilerinin 10 gündür süren ve 29 limanı felce uğratan direnişlerini durdurma kararı aldı ve greve 80 gün ara verildi.

Greve 80 güne kadar ara verilmesi 1947 yılında bir yasayla güvenceye alınmıştı. Ama bir devlet başkanı bu yasayı 24 yıldan beri ilk kez olarak uygulamaya sokuyor. Bush müdahalesini, grevin ülke ekonomisine zarar vermesi biçiminde gerekçelendirirdi.

Böylesi bir sonuç sürpriz olmadı. Zira Bush grevi daha önden "ulusal güvenlik" gerekçesiyle engellenmeye çalışmıştı. Daha grev öncesinde grevle ilgili tehditler savurmuş, gerekirse grevi kırmak için savaş gemilerinin kullanılacağını söylemişti. Ayrıca Bush, liman

işçilerini ve sendikaları ILWU'yu hedef alarak, tüm kıyı şeridi için geçerli olan toplu sözleşme anlaşmasını 29 parçalı anlaşmaya dönüştürebileceği tehditlerini de savurmuştu.

Karara karşı liman işçilerinde ve sendikalarında öfke büyük. Yasaklanma kararına karşı tüm güçleriyle karşı koyuyorlar. Liman işçileri grevleri ile yeni bir toplu iş sözleşmesi kabul ettirmeye çalışıyorlardı. Ana tartışma noktası yeni teknolojilerin uygulamaya konulmasının işyerlerinin yok edilmesine neden olacağı. Daha önce Hamburg ve Rotterdam'da da

bunlar yaşanmıştı. Bu yeni sistemle liman işçilerinden yeni kalite talep edilecek. Bununla da şimdiye kadar geçerli olan TIS geçerliliğini yitirerek, işçiler ucuz işgücü olarak ve kölece çalıştırılacak.

Nakliye işçileri dünya örgütü ITF, Ağustos ayında Amerikalı işçi kardeşleriyle dayanışma içinde olduklarını açıklamıştı. Avustralya ITF liman işçileri seksiyonu şefi de, ABD'li işçi kardeşlerimize baskı yapılırsa tüm dünyada gemilere "dokunmayız" diyerek sınıf dayanışmasının gerekliliğini vurguladı.

Liman işçilerinin mücadelesi ve uluslararası sınıf dayanışması

(Tüm Liman İşçileri Sendikası'nın Hamburg işyeri temsilcileri başkanı **Bernt Kamin** ile yapılan bu röportaj, 10 Ekim 2002 tarihli Alman *junge Welt* gazetesinde yayınlanmıştır...)

jW: ABD'nin batı kıyısında örgütlü Liman İşçileri Sendikası ILWU işveren ile sert bir sınıf mücadelesi sürdürüyor. Herhalde orada gelenekler bizimkinden çok daha sert.

Bernt Kamin: Bu oradaki işveren yapısının Avrupa limanlarından daha farklı olmasından kaynaklanıyor. Burada işveren sendikası, terminal işletmeler halinde organize olmuş durumda. ABD'de ILWU'nun, özellikle Danimarkalı Maersk Sealand veya Amerikan APL gibi uluslararası alanda hakim olan deniz nakliyatı firmalarıyla işi var. Bunlar geçtiğimiz yıllarda deniz ticaretini öylesine bozdular ki, ucuz bandıralı vapurlarda neredeyse kölecilik koşulları uygulanıyor.

Buna karşın limanlar çok iyi organize edilmiş ve iyi çalışma koşullarıyla donanmış. Bu ilgili firmaların pek hoşuna gitmiyor. Bizim bugün Amerika'da gördüklerimiz, iyi çalışma koşullarını yok etmek için yapılan saldırıdan başka bir şey değildir. İkincisi ise, Bush şürekasının işverenlerin yanında yer alarak, Taft-Hartley -Yasası'nı uygulayarak böylece işçileri mahkeme kararıyla işlerinin başına dönmeye zorlamasıdır.

jW: Uluslararası Nakliyat İşçileri Federasyonu ITF, ILWU'yu destekliyor ve bu mücadelenin mükemmel bir role sahip olduğunu vurguluyor. Burada fevkeladeliği olan nedir?

Bernt Kamin: Bu alanda söz sahibi ve taşımacılık zincirinde tüm dünyayı giderek daha

fazla etkisi altına alan şahıs ve işletmelerin geçmişte saldırdığı işyerleri de özellikle güçlü ve çok iyi örgütlenmişlerdi. İlki, Avustralya'da Patriks'te yaşanan büyük mücadeleydi. Patriks'te orada örgütlü sendikaya (MUA) saldırıldı. Grev kırıcılarının işe sokulma denemelerine rağmen liman işçileri bu mücadeleyi kazandılar. Çünkü ITF, dünyanın büyük bir bölümündeki limanlarda, grev kırıcıları tarafından çalışılan gemilerde çalışılmayacağına, bu gemilerin liman işçileri tarafından boykot edileceğinin güvencesini verdi.

Bugün ABD'nin batı kıyısında yaşanan çatışma da bu mücadelenin bir devamı niteliğinde. ILWU bununla kendisinin ne kadar politik bir sendika olduğunu da gösteriyor. ABD limanlarında geçmişte de işi bırakmalar, grevler yaşandı. Örneğin Güney Afrika'da ANC ile dayanışma için... Ya da Amerikalı liman işçileri El Salvador'daki faşist güçlere silah taşımayı reddettiler. Ve çok iyi çalışma koşullarını mücadeleleriyle kazandılar. ILWU devasa bir güce sahip, isterse tüm batı kıyısında yaprak bile kıpırdatmaz.

ITF tüm dünyada dayanışma eylemleri gerçekleştirebileceğini ilan etti

Biz, işveren sendikası PMA'ya, grev kırıcıları tarafından çalışılan gemilere elimizi sürmeyeceğimizi açıkça ilan ettik. Örneğin, dünyanın en büyük denizcilik şirketi ve aynı zamanda ABD'nin batı sahillerinin en önemli aktörlerinden Danimarkalı SİD Maersk Sealandlı işçi kardeşlerimiz de ülke limanlarında gösteri olduğunu açıkladılar. Bunun tekellerin anladığı tek dil olduğuna inanıyorum.

Dünyadan kısa kısa...

Fiat işçilerinin bir günlük grevi

İtalyan otomobil tekeli FIAT'ta işçi kıyımı için start verildi. Bir kısmının General Motor'a dahil edildiği tekel geçtiğimiz günlerde 7 bin işçi çıkaracağını açıkladı.

Üretimin işgücünün daha ucuz ve işçi haklarının daha az olduğu Türkiye ve Polonya'ya kaydırılması planlanıyor. Bunun sonucu olarak 2 bin işçinin işini kaybedeceği Sicilya'da işçiler, işten atılmaları protesto etmek için Pazartesi günü önce bir günlük greve gittiler. Sendikalar önümüzdeki günlerde yeni mücadele biçimleriyle protestolarını sürdüreceklerini açıkladılar.

Alman telekomu 46 bin çalışanını işten çıkarmaya hazırlanıyor

Hizmet sendikası ver.di Alman Telekomu'nun geçen salı akşamı açıkladığı 46 bin kişinin çalıştığı işyerlerinin yok edilmesi ile ilgili karara tepki gösterirdi. Sendika bu karara sert bir direnişle yanıt vereceklerini açıkladı. Telekom daha önce 2004 yılına değin 30 bin işçinin işyerinin yok edileceğini açıklamıştı.

Fransa'da özelleştirmelere karşı grev

Fransa'da geçen hafta 80 bin kişi hükümetin kamu sektöründe yapmayı planladığı özelleştirmeleri protesto ettiler. Eyleme çağrısı Avrupa'nın en büyük enerji kurumu olan "Fransa Elektrik" (EdF) ve gaz kurumu (GdF)'te örgütlü sendikalar yaptı. Birçok özel sektöre ait firmalar da bu çağrıya katıldı. Sadece Paris'te onbinlerce kişi özelleştirme saldırılarına karşı yürüdü.

Fransa'nın gerici burjuva hükümeti derinleşen ekonomik kriz koşullarında ve AB'nin denk devlet bütçesi talebinden dolayı kamu işletmelerinin bir bölümünün satılması ile kasaya milyarlarca frankın gireceğini hesaplıyor. Bu ise işçi ve emekçiler için iş yerlerinin yok edilerek işsiz kalması, sosyal hakların yok edilmesi anlamına geliyor.

Yunanistan'da emperyalist savaşa karşı protestolar

Dünyanın bir çok ülkesinde olduğu gibi Yunanistan'da da savaş karşıtı eylemler sürüyor. Girit adasında yapılan ve iki gün süren AB savunma bakanları toplantısı, bu protestoların son halkasına vesile oldu. Toplantıda AB ile ABD ile arasındaki mesafeye daraltmak sorunu ele alındı ve bu çerçevede orduların modernleştirilmesi konusu ele alındı. Toplantı binası önünde biriken yüzlerce kişi ABD'nin Irak savaşını protesto etti. Polis protestoculara azgınca saldırarak dağıttı. Eylemde yaralananlar oldu.

Bu gençlere dikkat!

Yıldırım Türker

9 Temmuz günü birçok televizyon kanalında tuhaf bir görüntüyle karşılaştık. "Türkiye'de birilerinin çıkıp yeter demesi, durun demesi lazım. O kişi benim... Yönetime talip oluyorum" diye coşkuyla kükreyen genç adamı hepimiz iyi kötü tanıyorduk. Daha önce 'Türkiye ile Kucaklaşma' adı altında Uzan Şirketler Grubu'nun 46. yıl kutlamaları kisvesi altında örgütlenen mitingler, her ne kadar alenen siyasete ısınma turları idiye de galiba kimse gerisinin geleceğini düşünmek istemedi. Cem Uzan, hanidir prestijini kaybetmiş, dünya çapında bir suçlu aday olarak düşüşe geçmişti. Şimdiyse çıkmış, yeteneksiz bir komedyen sarsaklığıyla siyasi lider taklidi yapıyordu. Büyük ihtimalle, kuyruğu kaptırmadan bir dokunulmazlık edinme gayreti içindeydi. Görünene bakılırsa, umutsuzdu. Dolayısıyla gülünç olduğu kadar hazin bir skeçti izlediğimiz.

O gün hemen hiç kimsenin hesaba katmadığı, bu topraklarda gözü kararmış bir muktedirin, ikbal yolunda hiçbir engel tanımayacağıydı. Nitekim yakın zamanda yapılan araştırmalar, kuruluşunun üstünden iki ay geçmeden Genç Parti'nin barajı açacağı öngörülen üç partiden biri olduğunu gösterdi. Herkes ancak o zaman parmak uçlarında yükselip genç liderin arkasındaki dâhiye bakmayı akıl etti.

Bildiğimiz fındık

Reklamcıların şahı Ali Taran yıllardır popüler dilin başyazarlarından biri olarak, "Meşhur edilemeyecek ürün yoktur. 'Fındığı herkes biliyor, o yüzden meşhur edilemez' denilemez ki" diyor, nadir söyleşilerinden birinde. Kendi imgesini, burnundan kıl aldırmayan gizemli dâhi olarak biçtiği için bütün söyleşileri reddetmesiyle ünlü. Kaldı ki törene katılmasına karşın kendisi sahneye çıkmayıp Kristal Elma büyük ödülünü almak için şirketinin muhasebecisi ve şoförünü çıkardığı da sektörde kaşınıtlı bir hayranlıkla anlatılan hikâyelerden.

Cem Uzan'ın partisinin adından logosuna, konuşmalarından giyeceklerine, miting düzenlemesinden çıkacak 'sanatçı'lara kadar belirleyen de Ali Taran Creative Workshop.

Daha önce Aganigi'li fındık, Ali Desidero'lu tıraş bıçağı, Banu Alkan'lı İxir, 'Çok oluyoruz' sloganlı Mavi Jeans, Fatih Terim'li Telsim, Mazhar şapkalı BP kampanyalarıyla zaferden zafere koşmuş, ele aldığı bütün ürünlerin satışını büyük oranda artırmış bir reklam ustası.

Başarısının sırrını anlatırken de, "Önce gerçekleri kabul edeceksiniz. Biz gerçekleri değiştirmeye çalışmayız, var olanlar üzerinden yaratırız. Biz bu ülke insanını gözleriz. Onu veri olarak alırız. Onun için bizim reklamlarımızı daha iyi anlıyorlar. Kendi değerlerini, kaprislerini reklama yansıtamazsın. Ben küpe takabilirim, ama bir ürün yaratırken, hedefim benim gibi küpe takanlar değil, Türk halkıdır" demiş aynı söyleşisinde.

Şimdi, bildiğimiz Uzan fındığını meşhur ederken kabul ettiği gerçekler maalesef bu toplumun gerçeklik inşaatının ta kendisi besbelli. Ne kadar utanmazca sergilenirse sergilenin zenginliğin küpesiz insanımıza büyük bir güvence hissi verdiğini, herkesin gönlünde zengin bir kapıya yanaşma girme hevesi olduğunu saptamış öncelikle. Uzan, özel helikopteriyle gittiği miting yerlerine kimi zaman, destekçisi büyük 'sanatçılar' için de helikopter kaldırıyor. O sanat erbabının seçimindeki isabet de hiç şaşırtıcı değil. En

pahalı, en gözdeleri Cem Uzan'ın alt kadrosunda çıkıyor. İbrahim Tatlıses gibi kendini iyice kaptırıp genç liderin gönüllü amigoluğunu üstlenenlere nasıl borçlanıldığını bilemeyiz ama Ferdi Tayfur'dan Ebru Gündeş'e, İbrahim Erkal'dan Gökhan Özen'e kadar her zevke uygun repertuarıyla başka bir liderin boy ölçüşmeyeceği mitingler bunlar.

Cem Uzan resminde, yine Taran'ın dehası devreye giriyor. Kravattan kurtulmuş, beyaz gömleklili genç adam, şaşırtıcı derecede filmlerdeki Amerikalılara benziyor. Yüzünden kimi durumlarda tiksintinin gölgesi geçse de kalabalığın önünde bir tur atıp yüzlerce kişiyle el 'çak!'laşıyor. Coşkulu kalabalığı zaptetmekle görevli siyah gözlüklü koruma ordusu da filme çok etkileyici bir sahicilik katıyor. Binlerce kişiye yemek dağıtılıyor. Sonuçta mitinge gelenler, en sevdikleri şarkıcılardan bir konser izlemekle kalmıyor, karınlarını doyuruyorlar ve kendilerini orada, bir olayın ortasında bulunmuş hissediyorlar. Bu hissin sağlamlanması için düşünülen hizmet, gerçekten pes dedirtici. Genç Parti konvoyuyla birlikte, Cem Uzan'ın hemen yanı başından ayrılmayan fotoğrafçılar, Uzan'ın konuştuğu, elini sıkıdığı ya da ziyaret ettiği herkesle polaroid fotoğrafını çekip anında talihinin eline sıkıştırıyor. İstanbul Beykoz gezisinde yaklaşık 100 kişiyle fotoğrafa durduğu gözlemlenmiş. Kısa zamanda Türkiye'nin 50 yerinde mitinge çıktığı düşünülecek olursa, fotoğrafıyla kaç milyonun aile albümüne girdiğini hesaplamak, doğrusu içimden gelmiyor.

Polaroidin sırrı

Hayatımızın polaroidi çekildi. Şimdi elimize tutuşturulan parlak yüzeyli, puslu kartı salladıkça görüntü belirleniyor. O polaroidi çeken şipşakçı, bu toplumla çok uğraşmaya değmeyeceğini, hassas kameralara gerek olmadığını biliyor. 'Dağ Başını Duman Almış', İbrahim Tatlıses, Telsim abonelerine yollanan "Yalnız ve yalnız milletin çıkarları için çalışacağıma namusum ve şerefim üzerine söz veriyorum" mesajının koyu parlak bir resme yeterince kalabalık toplayacağından emin. Çoğunluğu küpesiz

güruha, siz aç budalalarınız diyor. Benim işim, nabzınızı tutmak.

Cem Uzan'a yazılmış konuşmalarda da duayenin hep yakalamakla övündüğü 'en basit' var. Artık üstünden atladığımız vehmiyle MHP'yi bile hizaya getirdiğimiz en ilkel milliyetçi dil, en kestirme bayağılığıyla bizi geçmişe çağırıyor. Türklük, bir kez daha, çürümüş sakız olarak kulaklarımızda şaklıyor. Müslümanlık da kimselere yar edilmiyor. 'Ey Avrupa, sana Türk tarımını, Türk hayvancılığını yedirir miyiz hiç!' Avrupa ve IMF düşmanlığı, gözü dönmüş vaatlerle harmanlanıp, metin olarak genç liderin önüne konuyor. KDV sıfıra indiriliyor. Ders kitapları bedava dağıtılıyor. Evsizlere Hazine arazisi veriliyor. İl sayısı 250'ye çıkarılıyor. Üniversitelerin sayısı dörde katlanıyor. Bütün bunlar büyük ihtimalle küpeli, yaratıcı ekip tarafından kakkahalar içinde yazılıyor.

Bu alanda devrim

Orada, baktığımızda gördüğümüz şeyin artık siyasetle hiçbir ilgisi yok. Yeterli bulunmayınca photoshop hilesiyle kalabalıklaştırılan kitlenin seyrine kilitlendiği güç gösterisi ya da 'genç savaşçı Akhilleus' müsamesesinin de gerçekliğe, şu kadarcık olsun, borcu yok. Uzan serüveninin kimi gözlemcilere Hitler'in yükselişini hatırlatmasının nedeni de seyircide jestler ve ses oyunları ile sağlanan hipnoz durumu. Seyirci-taraftarla girilen ilişki interaktif değil. Seyirci-taraftar, kimi eğlence programlarında manipüle edildiği gibi burada da seyir bedeli olarak oyuna katılmak, 'tezahüratta bulunan halk' rolü yapmakla mükellef. Genç ürünümüz, vücut kullanımı, ses denetiminde tutukluk yapıyorsa da teknolojinin çok yakında bu ürünü geliştirip daha yetkinini piyasaya süreceği hissine kapılıyoruz. Dolayısıyla Cem Uzan adlı ürün, imaj mühendisliği, iletişim teknolojisi ve benzeri alanlar açısından bir devrim. Liderlik taklidi yaparak teknolojinin yardımıyla liderliğe yükselme projesi. Pahalı, ardında holding olmadan girişilemeyecek bir proje. Bir hiçten marka yaratmak da, halkın nabzını tutan Ali Taran'ın zaferi. (Radikal/7 Ekim 2002)

"Ya kapitalist barbarlık içinde çöküş, ya sosyalizm!"

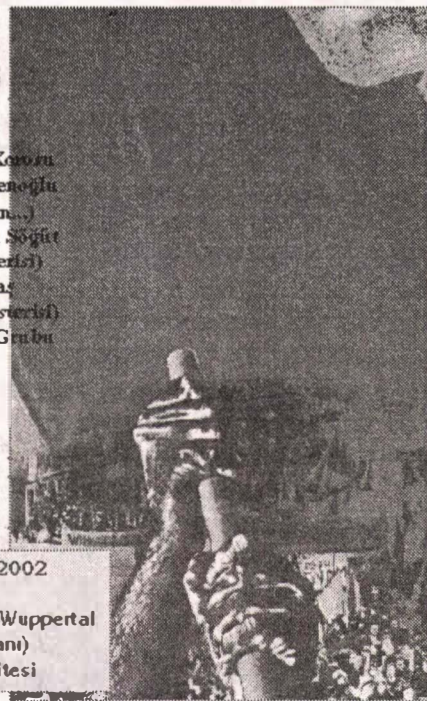
Sınıfa, Partiye ve Devrime Destek Gecesi

Program:

- ✓ Ekrem Ataer
- ✓ Paris Gençlik Komitesi
- ✓ Erdoğan Egemenoğlu (Nazım Hikmet'ten...)
- ✓ Ağlama Salkım Söğüt (Oyunsal şiir gösterisi)
- ✓ Kapitalizm savaş demektir! (Dia gösterisi)
- ✓ Alman Müzik Grubu
- ✓ Haluk Gerger
- ✓ Konuşma
- ✓ Skeç
- ✓ Folklor

Giriş
10,- Euro

Tarih : 19 Ekim 2002
Saat : 16:00
Adres: Stadhalle Wuppertal
(Hauptbahnhof yanı)
Gece Tertip Komitesi

Kavgaya başlayınca ateşin uzağında duranlara

Artık açmalı gözünü
kavgada ateşin uzağında duran,
başkası savunurken davasını
seyirci kalan kişi
artık açmalı gözünü

Katılmamış da olsa kavgaya,
sonunda paylaşacak bozgunu.
Bir kenarda falan durmak boş,
ne yapsa kaçamaya cak kavgadan.

Kendi davası için dövüşmeyen
dövüşecek düşmanın davası için

Bertolt Brecht

Mücadele

Postası...

İşçi ordusu uyanıyor!

İşyerimizde maaşlarımızın geç yatmasına tepki olarak mesaiye kalmama kararı aldığımızda, başta çalıştığımız bölümün şefi olmak üzere herkes çok şaşırmişti. Bölüm şefi önce işçilerin ciddiyetini ölçmek için arkadaşları tek tek dolaşıp; "Böyle yaparsanız sizin için iyi olmaz. Pazartesi patron hepinizi kapının önüne koyar. Hepiniz işsiz kalırsınız. Zaten şimdi gitseniz de hemen yarın taşeronlara haber veririz, gelirler çalışırlar. Sizin yapacağınız işi onlar da yapıyor. Hem de maliyeti daha ucuz" diyerek, arkadaşları açıktan tehdit etti.

Baktı ki bu tehdit ciddiye alınmıyor, üretim müdürünü çağırmak zorunda kaldı. Üretim müdürü, "Çocuklar, şefiniz bana geldi, bir şeyler söyledi. Benim bu söylenenlere pek inanasım gelmedi. Benim işçilerim böyle bir şey yapmazlar, değil mi çocuklar?" diyerek bize sordu. Tabii sorusunun cevabını aldı. Ama istediği gibi değil. Ben arkadaşların seçtikleri sözcü olarak konuşmaya başladım: "Siz bizim maaşlarımızı zamanında vermezseniz, avanslarımızı kaldırırsanız, bize okutmadan bir sürü belge imzalatıp sonra da en ufak bir olayda, elimizde sözleşmen var istediğimiz gibi çalışıyorsan çalış, çalışmıyorsan geç git diyebiliyorsanız, neden biz geciken maaşlara, verilmeyen diğer sosyal haklarımıza karşılık olarak tepkimizi koymayalım" dedim. Bu tepkiyi beklemeyen müdüre hayli şaşırmişti. "Çocuklar size ne oldu böyle, siz daha düne kadar hiçbir şeye itiraz etmezsiniz" deyince, arkadaşlardan birisi hemen cevabını verdi. "Biz uyanıyoruz, uyanmaya başladık müdüre hanım". Bu sözler müdürede soğuk düş etkisi yapmıştı.

Benim çalıştığım bölümde üretim ile ilgili bu konuşmalar yapılırken, diğer bölümde arkadaşlar çalışıyorlardı. Bu, ben ve benim gibi düşünen birkaç arkadaşın işyerindeki örgütlenmeyi iyi yapamamasından kaynaklanmıştı. Ama mesaiye kalmama fikri bizim aklımıza 16:00 çay paydosunda gelmişti; hemen organizasyonunu yapmış, saat 17:00'de mesaiye kalmama ve cumartesi-pazar mesaiye gelmeme kararı almıştık. Kendi bölümümüzde 3-4 kişi hariç eylemimizi sürdürdük. Patron uşağı bize, "Hiç olmazsa pazar gelmeyin ve bu akşam mesaiye kalmayın. Ben size söz veriyorum, maaş konusunda genel müdürle konuşacağım. Pazartesi size bir açıklama yaparım" dedi. Biz cuma günü kalmadık. Cumartesi çalışmak isteyen bazı arkadaşlar geldi.

Biz patronun uşağının bize verdiği vadelere inanmıyoruz. Pazartesi diğer bölümlerdeki arkadaşlarla da konuşup ödenmeyen maaşlarımızın neden ödenmediğinin hesabını soracağız. Bize okutulmadan imzalatılan sözleşmelerin iptalini dayatacağız.

Korkun sermayedarlar ve uşakları, işçi ordusu uyanıyor!

Bir tekstil işçisi/İzmir

Türkiye'de erken seçim oyunu artık geleneksel hale gelmiştir. Burjuvazinin işçi ve emekçileri yönetmedeki kuklaları olan düzen partileri İMF-TÜSİAD saldırı programlarını uygulamakta tekleşmiş ve bunun sonucunda da oldukça yıpranmışlardır. Düzen partileri, sermayenin egemenliğini sürdürmesi için üzerlerine düşeni yapmalarının bedelini ödüyorlar. Burjuvazi ihtiyaçları gerektirdiğinde yılların sadık politikacılarını harcamaktan, partileri bölmekten geri durmuyor.

Burjuvazinin işçi ve emekçileri yönetmede yaşadığı sıkıntı bugün tüm kapitalist ülkelerde yaşanmaktadır. Buna rağmen, yıllardır iktidarda olmanın kazandırdığı

Çözüm mücadelede!

deneyimle kitleleri yönetme konusunda ustalığa sahiptir.

CHP işçi ve emekçilerin ileri kesimlerinin, dönem dönem değişse de, oyunu alabilen bir parti. Bugün tüm yıpranmışlığına rağmen yeniden parlatılıp kitlelere alternatif olarak sunuluyor. Oysa işçi ve emekçilere karşı saldırıların en yoğun olduğu zamanlarda düzen solunun hükümette ya da hükümete ortak olduğunu görürüz.

İşçi sınıfının bağımsız devrimci platformuyla komünistler seçimi sınıfa ve emekçi kitlelere seslenmenin bir olanağı olarak kullanıyorlar. İşçi ve emekçilerin umutlarını düzene ve parlamentoya

bağlayan reformistler karşısında sınıfın tek gerçek platformudur. İşçi sınıfı ve emekçiler bağımsız temsiliyetini burada bulacaktır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu düzenden hesap sormanın aracıdır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu etrafında birleşerek, düşük ücretlere, fazla çalışmaya, esnek üretime, hak gasplarına, sendikasızlığa, işten atılmaya karşı mücadeleyi yükseltelim.

Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!

İşçi sınıfının devrimci programı altında birleşelim!

H. Eren

EKSEN Yayıncılık Büroları

Atatürk Bul. Gevrek Sok. Karakaş İşhanı No:13/22,
Kartal/İSTANBUL

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA
Tel-Fax: 0 (312) 230 11 80

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 28 78

Ahi Evran Mahallesi Müftülük Cad.
Aydınlar Apt. No: 8/101
KIRŞEHİR Tel-Fax: 0 (386) 214 08 05

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Vural Uzal adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 93937
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 1002 30100 1051039
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

***Emperyalist savaş hazırlıkları
sürüyor...***

***Türk devleti bu kirli savaşta
kendisine biçilen rolü
oynamaya hazırlanıyor...***

***ABD'nin çıkarları için
çocuklarımızın ve geleceğimizin
savaşa sürülmesini reddedelim!***

***Savaşa karşı işçilerin birliğı halkların
kardeşliğini güçlendirelim!***

***Emperyalist savaşa onay veren
Amerikancı partilerden sokakta ve
sandıkta hesap soralım!***

***Savaşların kaynağı olan
kapitalist-emperyalist barbarlık
düzenine karşı
mücadeleyi yükseltelim!***